

ANATION IS A STRENGTH OF ALL

প্রতিষ্ঠিত দীনদয়াল উপ্রাধ্যায় আদর্শ মহাবিদ্যালয় আলোচনী

বকটীলা

BORTILA

DEVELOPMENT

RESPONSIBILITY

EVERY

VOTER

COUNTS

মুপ্পাদক

মাসনাজ প্রাভিব

প্রতিষ্ঠিত দীনদয়াল উপ্রাধ্যায় আদর্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া, বঙাইগাঁও, অসম

বৰটীলা

চতুৰ্থ সংখ্যা, ২০২০-২০২১ বৰ্ষ

সম্পাদনা সমিতি

মুখ্য উপদেষ্টা :	ড° গুণীন্দ্র দাস, অধ্যক্ষ
তত্ত্বাবধায়ক :	ড° বনলতা দাস, সহকাৰী অধ্যাপক
অধ্যাপক সদস্য :	বৰ্ণা শৰ্মা ড° হৰিপ্ৰিয়া দত্ত ড° চুমচুম দলৈ ড° দিবাকৰ মাউত
সম্পাদক :	সাহানাৰ্জ পাৰভিন
প্ৰতিনিধি সদস্য :	সুপ্ৰিয়া বৰ্মন শিৱালী ৰায়
বেটুপাত :	ডলী দাস
অঙ্কৰ বিন্যাস :	বনজিৎ দাস
মুদ্ৰণ :	উপাসনা প্ৰিণ্টাৰ্চ এণ্ড ভেৰাইটিচ শিমলাগুৰী, বৰপেটাৰোড ৯৮৫৪১১৬৫৩৩, ৬০০৩০১৫২৫৫

For feedback :
bortilapduamt@gmail.com

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, কৰ্মচাৰীবৃন্দ,
পুথিভঁৰালৰ সমূহ কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ একতা সভাৰ লগতে সমূহ ছাত্ৰলৈ।

ছাত্ৰ একতা সভা, পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া ব দ্বাৰা প্ৰকাশিত

উছৰ্গা

সাহিত্য জগতলৈ অভূতপূৰ্ব অৱদান আগবঢ়োৱা
প্ৰস্নাত হোমেন বৰগোহাঞিদেৱৰ পৱিত্ৰ স্মৃতিত আমাৰ
মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২০-২০২১ ইং বৰ্ষৰ বাৰ্ষিক
আলোচনী 'বৰটিলা'ৰ চতুৰ্থ সংখ্যাটি উছৰ্গা কৰিলোঁ।

(জন্ম : ৭ ডিচেম্বৰ, ১৯৩২)

(মৃত্যু : ১২ মে', ২০২১)

মহাবিদ্যালয় সংগীত

কথা : ড° গুনীন্দ্র দাস

সুৰ : পূৰ্বী দেৱী

দীনদয়াল মহাবিদ্যালয় তোমাক নমস্কাৰ
তোমাৰ নৱ নৱ সৃষ্টিয়ে
জিলিকাৰ মানাহৰ দুয়োপাৰ
সুন্দৰৰ পূজাৰী অ' সুন্দৰৰ পূজাৰী অ'
তুমিয়েতো গঢ়িলা তুলুঙীয়া
সেউজীয়া সেউজীয়া
সত্য সুন্দৰৰ আলোক যাত্ৰা
গাই যাম আমি গাই যাম
মিলনৰ জ্ঞান পূজাৰী অ' পূজাৰী অ'
শান্তিৰ অমিয়া সুৰ বিলায়
আহ ওলাই আহ জ্ঞান পূজাৰী
সাধনাৰ সঁতু সাজিবলে
উজ্বলাম অসমীৰ সন্মান
উজ্বলাম অসমীৰ সন্মান।

অসম সাহিত্য সভা

১৮৬০ চনৰ ২১নং আইন অনুসৰি ১৯২৪ চনত পঞ্জীকৃত আৰু ২০১৫ খ্ৰীষ্টাব্দত নবীকৃত

পঞ্জীয়ন নং - বোৱা/২৩৮/জি/১৪

কেন্দ্ৰীয় কাৰ্যালয় : চন্দ্ৰকান্ত সন্দিকৈ ভৱন, যোৰহাট - ৭৮৫০০১ ▶ ফোন (০৩৭৬)২৩২০৩৭৬

গুৱাহাটী কাৰ্যালয় : ভগবতী প্ৰসাদ বৰুৱা ভৱন, গুৱাহাটী - ৭৮১০০১ ▶ ফোন (০৩৬১)২৫১৫৮০০

ডিব্ৰুগড় কাৰ্যালয় : বাৰুইয়া ভৱন, ডিব্ৰু - ৭৮২৪৬০ ▶ ফোন (০৩৬৭১)২৭২৫৫৯০ ■ ধুবুৰী আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, ধুবুৰী - ৭৮৩০০১ ▶ ফোন (০৩৬৬২)২৩২৫২৮

ডিব্ৰুগড় আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, ৰামেশ্বৰলাল চহৰীয়া সংহতি ভৱন, ডিব্ৰুগড় - ৭৮৩০০৩ ▶ ফোন (০৩৭৩)২৩১৫১২৮

শিলচৰ আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, শিলচৰ-৭৮৮০০১ ফোন- ফোন (০৩৮৫)২২৬৩৭৯৭ ■ উত্তৰ লক্ষীমপুৰ আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, উত্তৰ লক্ষীমপুৰ- ৭৮৭০০১

নগাঁও আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, কমলাদেৱী তোদী স্মৃতি ভৱন, মহিচন্দ্ৰ বৰা পথ, নগাঁও- ৭৮২০০১

জালাই আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, অচ্যুত-নিবেদিতা মেধি ভৱন, জালাই, জালাই-৭৮৩২৭ ■ মঙলদৈ আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, সাহিত্য সভা প্ৰকল্প, মঙলদৈ, মঙলদৈ- ৭৮৪১২৫

Website: www.asamsahityasabha.org ■ E-mail- asam.sahitya.sabha@gmail.com

শুভেচ্ছাবাণী

বঙাইগাঁও জিলাৰ তুলুঙীয়া অঞ্চলৰ অগ্ৰণী শিক্ষানুষ্ঠান পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'ববটিলা'ৰ চতুৰ্থ সংখ্যাটি প্ৰকাশৰ পথত বুলি জানিব পাৰি মই সুখী।

কোনো এখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ বছৰেকীয়া আলোচনীত সেই শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ শিক্ষক-কৰ্মচাৰী আৰু বিশেষকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সাহিত্য চেতনাৰ প্ৰতিফলন ফুটি উঠে। 'ববটিলা'ৰ সমাগত সংখ্যাত তাকেই দেখা পাম বুলি আশা কৰিলোঁ। লগতে, আলোচনীখন সুন্দৰভাৱে প্ৰকাশ হৈ পাঠক সমাজৰ সমাদৰ অৰ্জন কৰক—এই কামনাৰে মই সম্পাদনা সমিতি আৰু মহাবিদ্যালয়খনৰ বৃহত্তৰ পৰিয়ালটিৰ আটাইলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

॥ চিৰ চেনেহী মোৰ ভাষা জননী ॥

(ড° কুলধৰ শইকীয়া)

সভাপতি

অসম সাহিত্য সভা

গুৱাহাটী, ২৩ এপ্ৰিল, ২০২১ খ্ৰীষ্টাব্দ

সম্পাদকীয়

প্ৰস্তাৱনা : সম্পাদকীয় লিখাৰ প্ৰাক মূহূৰ্ত্তত মনৰ মাজত বিভিন্ন সংগতিবিহীন প্ৰশ্নই আগাডেৱা কৰিছে। সম্প্ৰতি অসমৰ জাতীয় জীৱনে এনে এক অৱস্থানলৈ গতি কৰিছে যাৰ ফলত সাহিত্যই নহয়, সমগ্ৰ অসমীয়া জাতি সত্তাই পংগু হৈ পৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত কলেজ-মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা যুৱ প্ৰজন্মৰ যথেষ্ট কৰণীয় আছে। একোখন সমাজ সুস্থ আৰু সবল ৰূপত ৰাখিবলৈ বহু মানুহৰ প্ৰয়োজন নহয়, প্ৰয়োজন মাথোন আন্তৰিকতাৰে নেতৃত্ব প্ৰদান কৰিব পৰা এমুঠি দায়বদ্ধশীল ব্যক্তিবহে। আহুক আমি জাতি, মাটিৰ বাবে সংগ্ৰাম কৰি নিঃস্বার্থভাবে হাতত ধৰি আঙুৰাই লৈ যাওঁ বিশ্ব দৰবাৰলৈ।

প্ৰসংগ : জাতীয় সংকট আৰু যুৱ প্ৰজন্মৰ দায়িত্ব :

বৰ্তমান সময়ত অসমত সততে উচ্চাৰিত হোৱা এটা চিনাকি শব্দ হ'ল জাতীয় সংকট। অসমীয়া ভাষা, সংস্কৃতি, পৰম্পৰা আদি দিশত হোৱা বিপদৰ কথা আজি একবিংশ শতিকাত থিয় হৈ আশী দশকৰ চিন্তাত মগ্ন হৈ আছে। এতিয়া সময় ভাষা, জাতি আৰু মাটিক ৰক্ষা কৰাৰ। নদীৰ পানীয়ে যিদৰে পাৰৰ পৰা এফালৰ পৰা খহাই যায় ঠিক সেইদৰে আমাৰ সমাজে পাশ্চাত্য সংস্কৃতিক নেতিবাচকতাৰে গ্ৰহণ কৰাৰ ফলত আমাৰ ভাষা তথা সাহিত্যৰ ভৱিষ্যত বানপানীৰূপী পাশ্চাত্য সংস্কৃতিৰ হাতত লীন যাব ধৰিছে। সেয়ে আমি সমূহীয়া স্বার্থৰ মাজতহে ব্যক্তিগত পৰিচয় বিচাৰি চাব লাগিব, যিহেতু সমাজ অবিহনে ব্যক্তিগত পৰিচয় স্থবিৰ।

অসমৰ প্ৰধান সংকট হৈছে অসমৰ স্বাভাৱিক গতিত আৰু বহিৰাগতৰ অবিৰত সোঁতৰ মাজত সৃষ্টি হোৱা জন-বিস্ফোৰণ তথা নিবনুৱা সমস্যা। সেইবাবে যিকোনো অঞ্চলৰে লোকৰ বাবে মৰ্যদাপূৰ্ণ জীৱন ধাৰণ কৰাৰ আৱশ্যকীয় কৰ্ম সুবিধা সমূহ পোৱাটো নিতান্তই প্ৰয়োজনীয়। নিজস্ব অনুভৱ :

অনুভৱ কৰিছোঁ - একোখন মহাবিদ্যালয়ৰ এখন আলোচনী প্ৰকাশ কৰাটো এক বিৰাট প্ৰত্যাহ্বান। গুৰু শিষ্য আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰীৰ সুস্থ মিশ্ৰণেৰেহে মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী এখনে পূৰ্ণাংগ ৰূপ পাব পাৰে। আলোচনীখনৰ মানদণ্ড প্ৰক্ৰিয়াটোত কেতবোৰ অভিজ্ঞতা সঞ্চয়

কৰিলোঁ, যিবোৰ ভৱিষ্যতে মোৰ মূল্যবান স্মৃতি হৈ ৰ'ব। ইয়াৰ উপৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন হয়তো সঠিক সময়ত প্ৰকাশ কৰিব পৰা নাই কাৰণ হঠাতে গোটেই পৃথিৱী ভূমিকম্পৰ দৰে কঁপি উঠিল, কপি উঠিল অৰ্থনীতি, ৰাজনীতি, মানুহৰ মানসিক জগত। শিক্ষানুষ্ঠান, অফিছ-কাছৰী সকলো বন্ধ হৈ গ'ল। আমি সকলো গৃহবন্দী হ'লো। আত্মীয়-স্বজন, কোনো কাৰো ওচৰ চাপিব নোৱাৰা অৱস্থা এটাৰ সৃষ্টি হ'ল। সকলোৰে মনত সংশয়। 'ক'ভিড-১৯' মহামাৰিয়ে সমগ্ৰ বিশ্ব চালি ধৰিলে। অফিছ কাছৰীৰ লগতে ফেষ্টিবী বন্ধ হৈ যোৱাত হাজাৰ হাজাৰ গৃহবন্দী হ'ল। অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থাই পৃথিৱী ব্যাপি ভয়াবহ ৰূপ সৃষ্টি কৰিলে। এমাহ-দুমাহ কৈ বন্ধ বাঢ়ি গৈ থাকিল যাৰ ফলত বিদ্যালয়-মহাবিদ্যালয় সকলো বন্ধ হৈ গ'ল। মানসিক ভাৰসাম্য হেৰুৱাই বহুজনে আত্মহননৰ পথ বাছি ল'লে।

কিন্তু যেতিয়া সন্মুখৰ সকলো পথ ৰুদ্ধ হৈ যায়, তেতিয়া আমি নতুন চিন্তাৰে আমাৰ পথ বাছি লব লগা হয়। ঘৰৰ পৰাই বিদ্যালয়-মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰেণীসমূহ আৰম্ভ হ'ল। ঘৰৰ পৰাই অফিছ-কাছৰীৰ কাম কাজ চলিব ধৰিলে। সকলোৱে যেন সংকটৰ মাজত পোহৰৰ সন্ধান পালে। অনলাইন-শিক্ষা ব্যৱস্থাই অসমৰ দৰে এখন ৰাজ্যৰ এশ শতাংশ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী উপকৃত হৈছে বুলি ক'ব নোৱাৰিলেও বহুখিনি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী এই ডিজিটেল ক্ষেত্ৰখনত নিজকে খাপ খুৱাই লৈছে।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ 'বৰটিলা' নামৰ বছৰেকীয়া আলোচনীখন প্ৰতি বছৰে প্ৰকাশিত হৈ আহিছে, এইবাৰো মাৰ্চ বা এপ্ৰিল মাহৰ আৰম্ভণিতে আলোচনীখনৰ সম্পাদনাৰ কাম শেষ কৰিব লাগিছিল যদিও বিশেষ অসুবিধাৰ কাৰণে সকলো কাম বন্ধ হৈ গ'ল। এতিয়াও আমি মুকলি পৃথিৱীখনত মুকলি ভাবে বিচৰণ কৰিব পৰা পৰিবেশ এটা পোৱা নাই।

কৃতজ্ঞ : ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী সম্পাদক ৰূপে মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী 'বৰটিলা'ৰ ২০২০-২১ সংখ্যাটি সম্পাদনাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি প্ৰকাশ কৰালৈকে সকলো ক্ষেত্ৰতে যিসকল শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আৰু বন্ধু-বান্ধৱীয়ে দিহা-পৰামৰ্শ তথা সহায় সহযোগিতা আগবঢ়ালে সেই সকলোৰে ওচৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞ। বিশেষকৈ বনলতা মেম, আৰু Editorial Board ৰ সমূহ সদস্যৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আৰু কৰ্মচাৰী বৃন্দ আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সমূহ সদস্যসকল নাজিৰ দাদা, দিৱাকৰ দাদা, মানস দাদা,

মোৰ সহপাঠী আকিবুৰ হুছেইন, মানস কুমাৰ ৰায়, প্ৰিয়া থাপা, ধৃতিস্মিতা বৰ্মন আৰু মোৰ ভাইটি আৰু ভণ্ডি ক্ৰমে- সঞ্জয় শৰ্মা আৰু ভৰ্ণিটী ৰায়ৰ সহযোগিতা মই কোনো দিনেই পাহৰিব নোৱাৰিম। তাৰোপৰি লেখা আগবঢ়াই আলোচনীখন সৰ্বাঙ্গসুন্দৰ হোৱাত অৰিহণা যোগোৱা শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰী তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ ওচৰত মই কৃতজ্ঞ। যি কি নহওঁক পলমকৈ হ'লেও সীমিত জ্ঞানেৰে এখন আলোচনী আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিলোঁ। আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰাৰ বেলিকা হয়তো অনেক ভুল ক্ৰটি বৈ গৈছে তাৰ বাবে মই ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী আৰু বিশেষ একো নকৈ মই মোৰ সম্পাদিকা ইয়াতে সামৰণি মাৰিছোঁ।

সাহানাজ পাৰভিন
সম্পাদক, আলোচনী বিভাগ

‘বৰটীলা’ৰ পাতে পাতে.....

○ সাক্ষাৎকাৰমূলক আলোচনা

১

চিন্তা শিল্প :

○ জোকে শুহিবোৱা তেজৰ টোপাল	শ্ৰ ড° গুনীন্দ্র দাস	৭
○ প্ৰসংগ : ভাৰতীয় ভেটাধিকাৰ	শ্ৰ ড° হৰিপ্ৰিয়া দত্ত	১১
○ Personality Development and its	শ্ৰ Dr Raju Subba	১৪
○ Some important concepts relating to	শ্ৰ Atanu Kr. Mishra	১৮
○ ধৰ্মপদ আৰু নৈতিক মূল্যবোধ	শ্ৰ বৰ্ণা শৰ্মা	২১
○ Translating Shakespearean drama into	শ্ৰ Dr. Dibakar Maut	২৪
○ Statistics in Day to day life	শ্ৰ Dr. Chumchum Doloi	৩১
○ বৈদিক গণিতৰ কেইটামান কৌশল	শ্ৰ ড° অনামিকা শৰ্মা	৩৩
○ বঘুনাথ চৌধাৰীৰ ‘কেতেকী’ কবিতাত প্ৰকৃতি প্ৰীতি	শ্ৰ ড° বনলতা দাস	৩৪
○ শ্ৰীমদ্ভগৱত গীতাখননো কি ?	শ্ৰ শ্ৰীসৃজন চন্দ্ৰ নাথ	৩৭
○ বিষয় : অস্থিচাৰণ চৌধুৰীৰ জীৱন আৰু আদৰ্শ	শ্ৰ অমৃতভূষণ ফৌজদাৰ	৪১
○ Let's Vote	শ্ৰ Tanisha Singha	৪৩
○ Tea its origin and health Benefits	শ্ৰ Shahanaj Parbhin	৪৫
○ কবিতা কি ?	শ্ৰ শিবালী ৰায়	৪৮
○ The Power of Change	শ্ৰ Homodyuti Chakraborty	৫১
○ Self help is the best help	শ্ৰ Nilima Khatun	৫৩
○ জ্যোতিপ্ৰসাদৰ গীতত সমাজচেতনা	শ্ৰ নয়নী শইকীয়া	৫৪
○ Importance of Exercise	শ্ৰ Upama Ray	৫৮
○ The Pandemic and its impact on	শ্ৰ Bhargabee Das	৬০

কবিতাৰ শিতান :

আমনি শ্ৰ ড° গুনীন্দ্র দাস ৩৩/The portrait of a Narcissist শ্ৰ Samares Nandy ৬৪/হোমেন বৰগোহাঞি
 শ্ৰ নয়নী শইকীয়া ৬৫/বহুকপী বৰগোহাঞি শ্ৰ ধৃত্যমিতা বৰ্মন ৬৫/বিদায় মহীকহ শ্ৰ শিবালী ৰায় ৬৬/Female:
 a subject or on object শ্ৰ Shillpy Mandal ৬৭/ফাগুণৰ বং শ্ৰ নয়নী শইকীয়া ৬৮/Some fleeting....
 শ্ৰ Jerifa Wahid ৬৮/Hostel life শ্ৰ Jerifa Wahid ৬৯/পিতা শ্ৰ শ্ৰেয়া সবকাৰ ৬৯/শবৎ শ্ৰ ধৰীত্ৰী
 ৰাজ ৭০/আমাৰ প্ৰতিজ্ঞা শ্ৰ ধৰীত্ৰী ৰাজ ৭০/Father শ্ৰ Merina Khatun ৭১/Mother শ্ৰ Merina Khatun
 ৭১/তোমাৰ বাবে মাথোঁ মই শ্ৰ নিকপমা মণ্ডল ৭২/মা শ্ৰ নিকপমা মণ্ডল ৭২/দেশ ভ্ৰমণ শ্ৰ জেচমিনা খাতুন
 ৭৩/Your Best শ্ৰ Kazinur Aktar ৭৩/এই জীৱন শ্ৰ ইলোবা বেগম ৭৪/সময় অমূল্য ধন শ্ৰ ধীতিস্মিতা ৰায়
 ৭৫/Why I Voted the .. শ্ৰ Afruja Yesmin ৭৫/শিশু গীত শ্ৰ গোলাম ওচমানি ৭৬/ এটি অস্তিত্ববিহীন জীৱন
 শ্ৰ নাজিব হুছেইন ৭৬

কথা শিল্প :

○ How I fought with my Depression	শ্ৰী Daisy moni Choudhury	৭৭
○ এক বিষাদভৰা প্ৰেম কাহিনী	শ্ৰী ধৃতুস্মিতা বৰ্মন	৭৯
○ বন্ধুত্ব ক্ৰম কবিব নোৰাবি	শ্ৰী জেবিফা বাহিদ	৮১
○ জীৱন	শ্ৰী বৰ্ণালী সবকাৰ	৮৩

ভ্ৰমণ কাহিনী :

○ 3rd Guwahati International Film Festival 2019	শ্ৰী Dimpi Choudhury	৮৪
৮০ |
|---|----------------------|----------|

ছবিয়ো কথ কয় :

- টুইংকেল ৰাজবংশী ৮৬/বৰ্ণালী সবকাৰ ৮৭/কামৰূপ নেহাৰ সান্চিন ৮৮/শ্ৰীতস্মিতা বৰ্মন ৮৯

প্ৰতিবেদন শিতান :

○ Report on activities conducted under		
○ Awardees under best practics for the session 2019-20		৯০
○ Three days State level conference organized.....		৯৩
৯৪

বিভাগীয় সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন :

○ Report from Vice President		
○ Report from General Secretary		৯৬
○ Report from Cultural Secretary		৯৭
○ Report from Debate Secretary		১০০
○ Report from Major Games Secretary		১০১
○ Report from Social Service Secretary		১০২
○ Report from Boys Common room Secretary		১০৩
○ Report from Girls Common room Secretary		১০৪
○ Report from Magazine Secretary		১০৫
১০৬

সাম্ৰাজ্যিকামূলক আলোচনা

মূল্যবোধৰ অৱক্ষয়, নৈতিক অধঃপতন, গোষ্ঠীগত সংঘৰ্ষ, বিছিন্নতাবাদী মনোভাব আদিৰ ধামখুমীয়াত অসমৰ জনজীৱন আজি বিপৰ্যস্ত। স্বাভাৱিকতে এনে পৰিস্থিতিত অসম তথা অসমীয়াৰ পৰিচয় সংস্কৃতিৰ প্ৰতি ভাবুকিৰ সৃষ্টি হোৱা যেন অনুমান হয়। প্ৰশ্ন হয় এনে সংকটৰ পৰা উদ্ধাৰৰ বাট কোনপিনে? দূৰদৰ্শী চিন্তা, সুস্থ পৰিবেশ অবিহনে নতুন প্ৰজন্মই কোনপিনে কিদৰে বাট বুলিব? এনেবোৰ প্ৰশ্নৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখি বৰ্তমানৰ Covid-19 ৰ সময়ত অনলাইন মাধ্যমেৰে আমি অসমৰ কেইগৰাকীমান বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ লগত যোগাযোগ কৰিছিলো আৰু তেওঁলোকৰ দৃষ্টিভংগী, চিন্তাৰ সত্বে 'বৰটীলা'ৰ পাঠকক পৰিচয় কৰি দিবৰ বাবে তেওঁলোকক আমি দুটা প্ৰশ্ন সুধিছিলো :

আমাৰ প্ৰশ্ন :-

প্ৰথম প্ৰশ্ন :- বিশ্বায়নৰ ফলত অসমৰ জাতীয় চেতনা বিলুপ্ত হোৱাৰ উপক্ৰম ঘটিছে। এই অভিযোগ এতিয়া সৰ্বত্ৰ। - এই সম্পৰ্কত আপোনাৰ অভিমত কি জনাবচোন।

দ্বিতীয় প্ৰশ্ন :- নৈতিক অধঃপতন, মূল্যবোধৰ অৱক্ষয়, নিৰাপত্তাহীনতা অসমৰ যুৱ-প্ৰজন্মৰ উন্নতিৰ অন্তৰায় হৈ পৰিছে বুলি আপুনি ভাবেনে? এই সম্পৰ্কত আপোনাৰ মতামত আৰু পৰামৰ্শ আগবঢ়াওকচোন।

ড° বিনীতা বৰা দেৱচৌধুৰী

সহযোগী কলাগুৰু,

মানবিক আৰু সমাজ বিজ্ঞান শাখা,

ভট্টদেৱ বিশ্ববিদ্যালয়, বজালী।

প্ৰথম প্ৰশ্নৰ উত্তৰ :-

বিশ্বায়ন সময়ৰ লগত গোটেই পৃথিৱীবাসীক খোজ মিলাই চলিবলৈ বিশেষকৈ উন্নত দেশবিলাকে অৰ্থনৈতিক স্বার্থত আৰম্ভ কৰা এক প্ৰক্ৰিয়া। বিশ্বায়নে কিছুমান দেশক সবল কৰাৰ বিপৰীতে ক্ষুদ্ৰ জাতিসত্ত্বাবোৰৰ স্বকীয় বৈশিষ্ট্যবোৰ যে, নাইকিয়া কৰি পেলাইছে সেইটো এশ শতাংশ সত্য। প্ৰায়বোৰ জাতিৰেই জাতীয় চেতনা গ্ৰাস কৰিছে বিশ্বায়নে, কিন্তু সৌভাগ্যৰ কথা যে সাম্প্ৰতিক সময়ত গা কৰি উঠা Nativism বা দেশীবাদে বিশ্বায়নৰ আগ্ৰাসনক বাধা দিবলৈ কিছু পৰিমাণে সক্ষম হৈছে। দেশীবাদে পুণৰ জাতিগোষ্ঠী সমূহৰ জাতীয় চেতনা জগাই তুলিছে আৰু জাতীয় চেতনাৰে নিজস্ব পৰিচয় সুদৃঢ় কৰি জাতিগোষ্ঠী সমূহে বিশ্বায়নৰ কোজত খোজ মিলাবলৈ চেষ্টা কৰিছে যিটো সাম্প্ৰতিক সময়ত অতি আশাপ্ৰদ পদক্ষেপ।

দ্বিতীয় প্ৰশ্নৰ উত্তৰ :-

নৈতিক অধঃপতন, মূল্যবোধৰ অৱক্ষয়, নিৰাপত্তাহীনতা অসমৰ যুৱপ্ৰজন্মৰ উন্নতিৰ অন্তৰায় হৈ পৰাটো সত্য। ইয়াৰ কাৰণ কিন্তু সামাজিক আৰু ৰাজনৈতিক ব্যৱস্থা। আচলতে নতুন প্ৰজন্মক নৈতিকভাৱে দূষিত কৰিছে জ্যেষ্ঠ প্ৰজন্মই। তেওঁলোকক ইমানেই বেছি উচ্ছাকাংখী আৰু ব্যক্তিকেन्द्रিক কৰি গঢ়ি তোলা হৈছে শৈশৱৰ পৰাই যে তেওঁলোকে নৈতিকতা, মূল্যবোধ এইবোৰ শব্দত, প্ৰমূল্যত কোনো গুৰুত্বই নিদিয়া হৈছে। সামাজিক দিশত নিৰাপত্তাহীনতাই বিশেষকৈ

নাৰীসকলক বহু ক্ষেত্ৰত ভীতিগ্ৰস্ত তকৰি তুলিছে। জীৱনৰ বাটত আঙুৰাই হয়তো তেওঁলোক গৈছে কিন্তু ক'বাত এৰি গৈছে মানবীয় প্ৰমূল্য। এই ক্ষেত্ৰত মই ব্যক্তিগত ভাৱে নৱ প্ৰজন্মক কেতিয়াও দোষাৰোপ কৰিব নোখোজে। আমি শুদ্ধ পথ দেখুৱাব পৰা নাই। কিছু কিছু ক্ষেত্ৰত দেখিছো নৱ-প্ৰজন্মৰ মাজত মানৱতাবোধ বহু বেছি সক্ৰিয়।

ড° দীপামণি হালৈ মহন্ত,
সহযোগী অধ্যাপক,
অসমীয়া বিভাগ,
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
প্ৰথম প্ৰশ্নৰ উত্তৰ :

জাতীয় চেতনাৰ বিলুপ্তিৰ বাবে বিশ্বায়নক পোনছাটে জগৰীয়া কৰা অনুচিত। একবিংশ শতিকাত বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ অভাৱনীয় উন্নতিয়ে বিশ্বায়নক এটা অনিবাৰ্য অৱধাৰিত প্ৰক্ৰিয়া কৰি তুলিছে, য'ত ব্যক্তি ব্যক্তিৰ পৰা অথবা কোনো ভূখণ্ড আন ভূখণ্ডৰ পৰা বিছিন্ন হৈ থকা সম্ভৱ নহয়। কোনো ঠাই বা বিষয় বা ব্যক্তি দুৰ্গম কঠিন অপৰিচিত হৈ থকা নাই। সচেতন-অসচেতনভাৱে সকলোৰে প্ৰভাৱ সকলোৰে ওপৰত পৰিছে। নিজক উদঙাই দিয়াৰ, তুলি ধৰাৰ সুযোগ পোৱাৰ দৰে আনকো তলিলৈকে জনাৰ অৱকাশ আহিছে। দিয়াৰ সুযোগ যিদৰে আছে লোৱাৰ সুযোগো আছে। পিছে এই সুযোগে কাৰোবাৰ স্বকীয়ত্ব বিঘ্নিত কৰিছে বুলি ক'ব নোৱাৰি। কাৰণ স্বকীয়ত্ব সম্বন্ধে সচেতন কোনো ব্যক্তি-জাতি-সম্প্ৰদায়ে আনক অনুকৰণ কৰিবলৈ গৈ স্বকীয়তা বিসৰ্জন নিদিয়ে। তেনেসকলে আনৰ ভালখিনিক নিজৰ লগত খাপ

খুৱাই গ্ৰহণ কৰি নিজকে সমৃদ্ধ কৰাৰ যত্ন কৰে; বিশ্বদৰবাৰত নিজৰ সম্পদক প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ যত্ন কৰে। এই দৃষ্টিভংগীৰে বিচাৰ কৰিলে অসমৰ জাতীয় চেতনা বিলুপ্ত হোৱাৰ বাবে বিশ্বায়নক জগৰীয়া কৰা উচিত নহয় বুলি ভাবোঁ। মোৰ বোধেৰে অসমৰ জাতীয় চেতনা বিঘ্নিত হোৱাৰ মূলতে আছে- অসমীয়া জাতিৰ নীচাত্মিকাবোধ। নিজৰটো বেয়া আনৰটো ভাল বুলি আনক অন্ধভাৱে অনুকৰণ কৰিবলৈ যোৱাৰ প্ৰৱণতাই অসমীয়াৰ জাতীয় চেতনা বিঘ্নিত কৰিছে। আমাৰ ঐতিহ্য-সংস্কৃতিৰ প্ৰসাৰত বিশ্বায়নক সহায়ক হিচাপে নলৈ বিশ্বায়নে আমাৰ ওচৰত আনি দিয়া বিজতৰীয়া আদৰ-কায়দা কিছুমানক আদৰি বৰপীৰাত বহুৱাইছোঁহি। কাজেই সিবোৰে আমাৰ জাতীয় পৰিচয়ৰ প্ৰতি ভাবুকি আনিছে। আধুনিক অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰ কাণ্ডাৰীপুৰুষ লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাদেৱে উনবিংশ শতিকাতে অসমীয়া জাতিৰ কোলাৰটো এৰি বোকাৰটোলৈ হাত মেলা স্বভাৱটিৰ এই সৰ্বনশীয়া পৰিণতি উপলব্ধি কৰি জাতিটোক সজাগ কৰিবলৈ অহোপুৰুষাৰ্থ কৰিছিল।

দ্বিতীয় প্ৰশ্নৰ উত্তৰ :

মোৰ বোধেৰে, অসমৰ যুৱ প্ৰজন্মৰ উন্নতিৰ অন্তৰায়ৰ কথা আলোচনা কৰোঁতে নৈতিক অধঃপতন আৰু মূল্যবোধৰ অৱক্ষয়ৰ লগত নিৰাপত্তাহীনতাক এক কৰি পেলোৱা উচিত নহ'ব। কাৰণ 'নিৰাপত্তাহীনতা' বোলোতে আমি কিহৰ নিৰাপত্তাহীনতাৰ বিষয়ে ক'ম? জীৱনৰ নে সংস্থাপনৰ? জীৱনৰ নিৰাপত্তাহীনতাৰ ক্ষেত্ৰত মই ভাবোঁ, দেশ-বহিৰ্দেশৰ বহু ঠাইৰ তুলনাত অসমত সাম্প্ৰতিক সময়ত ভয়-শংকাবিহীন জীৱন যাপনৰ পৰিবেশ আছে। পূৰ্বৰ হিংসা অশান্তিজৰ্জৰ পৰিবেশ

এতিয়া বহুমান্বাই নিয়ন্ত্ৰিত। সংস্থাপনৰ নিৰাপত্তাহীনতা বোলোতেও ব্যক্তিগত বনাম বাজহুৱা অথবা চৰকাৰী বনাম বেচৰকাৰী দুয়োটা খণ্ডৰ কথা বিবেচনা কৰিব লাগিব। চৰকাৰৰ মুখলৈ চাই নাথাকি নিজৰ কৰ্মশক্তিৰ বিশ্বাসী হ'লে আমাৰ ভেটি-মাটিতে সংস্থাপনৰ সুবিধা আছে। ইয়াৰ বাবে যুৱ প্ৰজন্মৰ দৃষ্টিভংগী সলনি হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে। চৰকাৰী চাকৰিলৈ আশা কৰি নাথাকি তেওঁলোকে 'আমাৰ পথাৰ আমাৰ বজাব' মানসিকতাৰে উদ্বুদ্ধ হ'লে তেওঁলোকৰ উন্নতিৰ পথত সংস্থাপনৰ নিৰাপত্তাহীনতা এটা অন্তৰায় হ'ব নোৱাৰে। এতিয়া, নৈতিক অধঃপতন আৰু মূল্যবোধৰ অৱক্ষয়ৰ কথা লৈ আহিছোঁ। হয়, আমি নিশ্চিত ভাৱেই ক'ব পাৰো যে, যুৱ প্ৰজন্মৰ উন্নতিৰ পথত তেওঁলোকৰ নৈতিক স্থলনে হেঙাৰ দিছে। বৰ্তমানৰ বহু যুৱক-যুৱতীৰ সমাজত দয়া-মৰম, ত্যাগ-ক্ষমা, বিশ্বাস, ন্যায়-সততা, জ্যেষ্ঠজনৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা আদি গুণৰ বাবে এনে গুণৰ কৰ্ষণ অতিকৈ আৱশ্যক। নীতি-নৈতিকতাৰ উৎকৰ্ষই ব্যক্তিক আত্মবিশ্বাসী কৰি তোলে বুলি মই ভাবোঁ আৰু তেনে ব্যক্তিৰ জীৱনত সফলতাও সদায় সুনিশ্চিত হয়। গতিকে আমাৰ যুৱ প্ৰজন্ময়ো নৈতিকতাৰ বলেৰে বলীয়ান হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে। এই ক্ষেত্ৰত জ্যেষ্ঠসকলৰ বহু কৰণীয় আছে। অনীতিয়ে আনি দিয়া সফলতা সদায় ক্ষণস্থায়ী হয়, সেই কথা জ্যেষ্ঠজনে কনিষ্ঠসকলক বুজোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে। তাৰ বাবে জ্যেষ্ঠজনো প্ৰথমে নৈতিকভাৱে শক্তিশালী হ'ব লাগিব। কাৰণ 'উপদেশতকৈ আৰ্হি ভাল'। আকৌ শিক্ষক-অভিভাৱকসকলেও নিজৰ ছাত্ৰ আৰু সন্তানক নৈতিকতাৰ পাঠ হাতে-কামে

দিবলৈ যত্ন কৰা উচিত। নৈতিকতাৰ জ্ঞান পুথিগত নহৈ ব্যৱহাৰিক হ'লেহে দেশৰ দহৰ মংগল হ'ব।

ড° দেৱদাস ভৰালী
অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক
বাণিজ্য বিভাগ
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়।
প্ৰথম প্ৰশ্নৰ উত্তৰ :

বিশ্বায়নৰ বাবেই অসমৰ জাতীয় চেতনা বিলুপ্ত হৈছে বুলি কৰা অভিযোগটো মই মানি ল'ব খোজা নাই।

এইটো অৱশ্যে ঠিক যে বিশ্বায়নে কিছুমান দেশৰ অৰ্থনৈতিক শ্ৰীবৃদ্ধিত সহায়ক হৈছে আৰু আনফালে বেছি সংখ্যক দেশৰে জনসাধাৰণৰ বহুত অৰ্থনৈতিক আৰু সামাজিক বৈষম্যৰে সৃষ্টি কৰিছে। তৎস্বত্বেও বিভিন্ন দেশৰ নাগৰিকে নিখুত জাতীয় চেতনা অক্ষুন্ন ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিছে আৰু সফলো হৈছে। কিন্তু অসমৰ ক্ষেত্ৰত কিছু সংখ্যক লোকে আমাৰ বাবে বহুগীয়া ভাষা-সংস্কৃতিৰ প্ৰতি অনীহা প্ৰকাশ কৰি 'আনৰটোহে ভাল' - এনে মনোভাৱৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হৈ জাতীয় চেতনাৰ প্ৰতি পিঠি দিয়া যেন অনুভৱ হৈছে, জাতীয় চেতনাৰ কিছু হীন- দেড়ি নিশ্চয় হৈছে, কিন্তু বিলুপ্ত হোৱাৰ আশংকা নাই।

আমাৰ সমাজখনে, অভিভাৱকসকলে আৰু স্কুল-মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলে নতুন প্ৰজন্মটোক স্বদেশানুৰাগ, জাতীয় চেতনা আৰু উন্নতিৰ লগতে অৰ্থনৈতিকভাৱে স্বাৱলম্বী হোৱাটো কিমান প্ৰয়োজনীয় এই কথাবিলাক তেওঁলোকে হৃদয়ঙ্গম কৰিব পৰাকৈ পৰ্যালোচনা কৰিব লাগে।

দ্বিতীয় প্ৰশ্নৰ উত্তৰ :

জীৱন-জীৱিকাৰ নিৰাপত্তাহীনতা আৰু মূল্যবোধৰ অৱক্ষয়ে কিছু যুৱক-যুৱতীক হতাশাগ্ৰস্ত কৰাটো মানি ল'ব পাৰি। কিন্তু এনে পৰিস্থিতিত সাধাৰণিকৰণ (generalise) কৰি এইয়া আমাৰ যুৱক-যুৱতীৰ উন্নতিৰ অন্তৰায় হৈ পৰা বুলি ভাবিব নোৱাৰোঁ। ১নং প্ৰশ্নত উল্লেখ কৰা এইয়া বিশ্বায়নৰ পাৰ্শ্চক্ৰিয়াও হ'ব পাৰে।

আমাৰ সামাজিক আৰু শিক্ষা ব্যৱস্থাই যুৱ প্ৰজন্মক তেওঁলোকৰ লক্ষ্যপথত যাবলৈ উৎসাহ আৰু অনুপ্ৰেৰণা যোগাব লাগিব। লক্ষ্য স্থিৰ হ'লে পৰিশ্ৰম আৰু অধ্যৱসায়ৰ দ্বাৰা অসমৰ যুৱ প্ৰজন্মই সকলো বাধা অতিক্ৰম কৰিব পাৰিব বুলি মোৰ বিশ্বাস। সমসাময়িকভাৱে তেওঁলোকে অধ্যয়নশীল হ'ব লাগিব আৰু চৌদিশৰ পৰিৱেশৰ প্ৰতি সংবেদনশীল হ'ব লাগিব।

ড° মৰমী বৰঠাকুৰ তালুকদাৰ,
লেখিকা, অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক,
অভয়াপুৰী মহাবিদ্যালয়
অভয়াপুৰী

প্ৰথম প্ৰশ্নৰ উত্তৰ : বিশ্বায়নে মানুহৰ জ্ঞান তথা মানৱীয়তাৰ সীমা বঢ়ায়হে। জাতীয় চেতনা নিজৰ হৃদয়ৰ পৰা ওপজা একান্ত আপোন অনুভৱ। ই আনে জগাই তুলিব পাৰে জানো? শিপাক শ্ৰদ্ধা কৰা মনে গছজোপাক অনাদৰ নকৰে। শিপাইহে সকলো জাতি, জাতীয় চেতনাৰ মূল।

দ্বিতীয় প্ৰশ্নৰ উত্তৰ : যুৱ-প্ৰজন্মৰ উন্নতিৰ বাবে সাম্প্ৰতিক পৃথিৱীখনত প্ৰযুক্তিগত সা-সুবিধাবোৰ গ্ৰহণ কৰিবই লাগিব; গ্ৰহণ কৰিব লাগিব ই বোৰৰ

ভাল দিশবোৰ। নৈতিক দিশৰ প্ৰথম পাঠশালা নিজৰ ঘৰখন। ভালবোৰ ঘৰৰ পৰা সৰুতেই শিকিলে বাহ্যিক পৃথিৱীৰ বেয়াবোৰে ক্ৰিয়া কৰিব নোৱাৰে। নীতিগত ভাৱে ভাল মনবোৰৰ মূল্যবোধ ভাল হ'বই।

শ্ৰীমতী বমলা বায়,
অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ,

অভয়াপুৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়, অভয়াপুৰী।
প্ৰথম প্ৰশ্নৰ উত্তৰ : বিশ্বায়নৰ ফলত অসমৰ জাতীয় চেতনা বিলুপ্ত হোৱাৰ উপক্ৰম ঘটিছে- এই অভিযোগ পোনচাটে মানি ল'ব নোৱাৰো বুলি মই ভাবো। কাৰণ আমি যদি বিশ্লেষণ কৰি চাওঁ প্ৰত্যেকটো বিষয়বস্তুৰ ভাল-বেয়া দুটা দিশ আমি দেখা পাওঁ। বিশ্বায়ন বিষয়টোৰ ওপৰত অভিযোগ অনাৰ আগতে আমি উভতি যাব লাগিব ছয়টা দহক আগৰ সময়ছোৱাত। যাক আমি প্ৰত্যক্ষ কৰিছোঁ। তেতিয়া প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ অনগ্ৰসৰতাৰ ফলত আমাৰ জীৱন যাত্ৰা আছিল দুৰ্বিসহ। প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ অগ্ৰগতিয়ে চিকিৎসা, যাতায়ত, যোগাযোগ আদি কৰি বিভিন্ন বিষয়ত সুবিধা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'লো। যাৰ ফলস্বৰূপে আমাৰ জীৱন যাত্ৰা প্ৰণালী আৰামদায়ক তথা সুবিধাজনক হৈ আহিল। যাৰ ফলস্বৰূপে আইতা আৰু নাতি লৰাহ'তে চোতালত পাটী পাৰি মুকলি আকাশৰ তলত সাধু শুনাৰ পৰিবৰ্তে গোটেই বিশ্বজগত খনে আহি আমাৰ ঘৰ-চোতাল পালে অৰ্থাৎ বিশ্বৰ প্ৰতিটো মূহুৰ্ততে প্ৰতিঘৰ মানুহে উপলব্ধ কৰিব পৰা হ'লো।

প্ৰত্যেকটো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ নিজস্ব এটি ভাষা থাকে। সেই ভাষাৰ সাহিত্য আৰু পৰম্পৰা সংস্কৃতিৰে কোনো এটা জাতি জনগোষ্ঠীৰ অস্তিত্ব আৰু পৰিচয় দাঙি ধৰে। ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতি

অবিহনে কোনো এটা জাতি পৰিচয়হীন।

কোনো এজন ব্যক্তিয়ে যি ঠাইত জন্মগ্ৰহণ কৰে আৰু সেই ঠাইৰ বায়ু, পানী, বতাহ সেৱন কৰি ডাঙৰ-দীঘল হয়; সেই ঠাইৰ ভাষা তেওঁৰ বাবে হয় মাতৃভাষা। সেই ঠাইৰ ভাষাটো তেওঁৰ বাবে মাতৃদুগ্ধৰ সমান। যাৰ ফলস্বৰূপে ব্যক্তিজনৰ মাতৃভূমি, মাতৃভাষাৰ প্ৰতি জীৱনৰ এক আবেগ অনুভূতি জড়িত বিষয় হৈ পৰে। যাৰ ফলত ব্যক্তিজনৰ অন্তৰত স্বদেশ প্ৰেম, জাতি প্ৰেম উদ্ভূত হয়। এই প্ৰেম অন্তৰৰ এক নিভৃতকোণত উৎপন্ন হোৱা প্ৰেম। এই প্ৰেমে মাতৃভূমিৰ প্ৰতি, জগগণৰ প্ৰতি এক জাতীয় চেতনা হিচাপে গঢ় লয়।

স্বদেশ প্ৰেম, জাতি প্ৰেম ব্যক্তি এগৰাকীৰ জাতীয় চেতনা। ই অন্তৰৰ নিভৃতকোণত থকা অনুভৱ, অনুভূতি। যি মানুহৰ জাতিৰ প্ৰেম, দেশৰ প্ৰতি চেতনাৰ অভাৱ তেওঁ এজন ব্যক্তিত্বহীন ব্যক্তি। জাতীয় চেতনা ব্যক্তি এজনৰ অন্তৰৰ নিভৃতকোণত সজীৱ হৈ থকা এটি আৱেগ-অনুভৱৰ বিষয়। প্ৰয়োজনত আমি ব্যক্তিজনৰ জাতীয় চেতনা প্ৰত্যক্ষ কৰো ব্যক্তিজনৰ কাৰ্যকলাপত। যেনেদৰে যুদ্ধ-বিগ্ৰহত সৈনিক সকলে দেশৰ বাবে নিজৰ প্ৰাণ আৰ্হুত দিবলৈ কুষ্ঠাবোধ নকৰে। কেৱল সৈনিক নহয় সৰ্বসাধাৰণ মানুহেও দেশ ৰক্ষাৰ বাবে আত্মাৰ্হুত দিবলৈ আগবাঢ়ি অহা দেখা পাওঁ এয়াই দেশ ভক্তি, স্বদেশৰ বাবে জাতিৰ বাবে জাতীয় চেতনা। এই জাতীয় চেতনা ভাবুকি প্ৰদান কৰি তৈয়াৰ কৰা বিষয় নহয়। আপোনা-আপুনি স্বতঃস্ফূৰ্ত ভাবে উদ্ভৱ হোৱা চেতনা। অৱশ্যে আজিকালি কিছুলোকৰ ক্ষেত্ৰত নিজ পিতৃ-মাতৃক সন্তানে অবহেলা কৰা দেখা যায়। ইয়াৰ কাৰণ জানিব খুজিলে হয়তোবা আমি পাৰিপাৰ্শ্বিক কিছু

সমস্যা জৰ্জৰিত কাৰক দেখা পাম। পিতৃ-মাতৃক অৱহেলা কৰা বিষয়টোও এক প্ৰকাৰৰ চেতনাহীনতাবে ফল। চৰকাৰে বৃদ্ধপেঞ্চন, বৃদ্ধাশ্ৰম নিৰ্মাণৰ ব্যৱস্থা কৰি ইয়াৰ সমাধান সূত্ৰ উলিয়াওক।

ৰাজনীতি ক্ষেত্ৰখনত বিপৰীত দলৰ মাজত বোকা চটিয়াৰ ৰাজনীতি কৰা আমি প্ৰত্যক্ষ কৰো। দলৰ স্বাৰ্থত তেওঁলোকৰ বক্তব্যত কিছু পৰিমাণে জাতীয় চেতনাৰ উদাসীনতা দেখা পাওঁ।

দেশৰ বা দহৰ উন্নতি আমাৰ কাম্য। আমি আমাৰ নিজস্ব গৰিমাবে নিজস্ব অস্তিত্বৰে বাচি থাকিব লাগিব। অসমৰ জাতীয় চেতনাবে ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ উন্নতিৰ লক্ষ্যৰে বিশ্বৰ ইতিহাসত আমাৰ স্থান বা পৰিচয় দিব পাৰিব লাগিব। যেনেদৰে বিশ্বকবি ৰবীন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰে স্বদেশ প্ৰেমৰ জৰিয়তে বোৱতী নৈৰ দৰে বোৱাই নি বিশ্ব প্ৰেম সাগৰত উপনীত কৰিব পাৰিছিল। যাৰ বাবে আজি তেওঁ বিশ্ববাসীৰ বাবে বিশ্বকবি ৰূপে পৰিচিত। সেই বিশ্বায়ন আমাৰ কাম্য। আমি আশাবাদী। আহক আমি সকলোৱে আমাৰ যুৱ প্ৰজন্মক বিশ্বায়ণৰ শুভ বাৰ্তাৰ জৰিয়তে জাতীয় চেতনাৰে মন প্ৰাণ উদ্ভূত কৰোঁ।

দ্বিতীয় প্ৰশ্নৰ উত্তৰ : সময়ে আমাৰ জীৱন-ধাৰণ প্ৰক্ৰিয়া সম্পূৰ্ণকৈ পৰিবৰ্তনশীল তথা এক প্ৰতিযোগিতামূলক বিষয় কৰি তুলিছে। বিদ্যালয়ৰ পাঠ্যপুথিৰ বিষয় সমূহো সেইমতে পূৰ্বৰ বিষয় সমূহৰ ঠাইত বৰ্তমানৰ বিভিন্ন বিষয় সন্নিবিষ্ট কৰিবলগীয়া হৈছে।

ইয়াৰ কাৰণ হয় বিজ্ঞান তথা প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ অগ্ৰগতি, জনসংখ্যা বৃদ্ধি। এইবোৰ কাৰকে সময়ৰ তাগিদাত ক্ৰমান্বয়ে শৈক্ষিক অধঃপতন, মূল্যবোধৰ অৱক্ষয় আদি বিষয়বোৰে আমাৰ নতুন প্ৰজন্মৰ শৈক্ষিক যাত্ৰাত কিছু প্ৰতিবন্ধক ৰূপে গা কৰি

আহিছে। যাৰ ফলত যুৱ প্ৰজন্মৰ উন্নতি তথা নিৰাপত্তাহীনতা আমাৰ চকুত পৰিছেবা প্ৰত্যক্ষ কৰিছে।

আমি পূৰ্বতে পাঠ্যপুথিৰ নীতি-শিক্ষামূলক বিষয় অধ্যয়ন কৰিবলৈ পাইছিলো। সেই নীতি শিক্ষা সমূহে কোমলমতীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মনত মূল্যবোধৰ চিন্তাই এক চিৰস্থায়ী লাভ কৰিছিল। উদাহৰণ স্বৰূপে মহাত্মা গান্ধীৰ আত্মজীৱনী- “মোৰ সত্য অন্বেষণৰ কাহিনী” যি গ্ৰন্থখনে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ, উৎকৃষ্ট আত্মজীৱনী হিচাপে বিশ্বত সমাদৃত হৈছে।

আজি বিদ্যালয় সমূহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ মাজত পূৰ্বতে থকা গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্কত যি প্ৰেম-ভক্তি অন্তৰ্হিত হৈ আছিল সেয়া মাজে মাজে স্তিমিত বা নিশকটীয়া হৈ অহা যেন অনুভৱ কৰোঁ।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল অধ্যয়ন বা পাঠদানৰ বাবে দিনটোৰ কিছু সময়ৰ বাবেহে শিক্ষাগুৰু সকলৰ সংস্পৰ্শলৈ আহে। এই সময়খিনি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে অধিক মূল্যবান সময়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জীৱনৰ মূল্যবোধৰ ভেটি ৰচনা হয় ঘৰখনত। পিতৃ-মাতৃয়ে সন্তান সন্ততিৰ চৰিত্ৰ গঢ়াত অধিক সময় লাভ কৰে; ঘৰখনত থকা সময়খিনিতে মূল্যবোধৰ শিক্ষাৰে অদূৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে বুজাই-বঢ়াই শিক্ষাদান কৰি তোলাৰ সুযোগ পায়। সেয়ে পিতৃ-মাতৃৰ সু-শাসনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভৱিষ্যত গঢ়াত ভাল-বেয়া বহুখিনি নিৰ্ভৰ কৰে।

অমৃত বানী :

কলমে লিখা অসত্যবোৰেৰে তেজেৰে লিখা সত্যক ঢাকিব নোৱাৰি। তেজৰ ঋণ তেজেৰেই পৰিশোধ কৰিব লাগিব। নহলে যিমানৈ পলম হ'ব সিমানৈই, সুদৰ পৰিমাণ বাঢ়ি যাব।

আজিৰ ছাত্ৰ ভৱিষ্যতৰ সু-নাগৰিক হিচাবে গঢ়ি তুলিবলৈ হ'লে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী তথা অভিভাৱকসকল এক ত্ৰিবেণী সংগমত উপনীত হ'ব লাগিব। তিনিওটা খুঁটি তিনিও দিশত মজবুত হলেহে শিক্ষা নামৰ বিষয়টোৰ মূল্যায়ণ এক সুদৃঢ় তথা সমতা লাভ কৰিব পাৰিব। এই তিনিওটাৰ যি কোনো এটাৰ বিষয় পৰিণতিত শৈক্ষিক অধঃপতন, মূল্যবোধৰ অৱক্ষয় হোৱা আমি দেখিবলৈ পাওঁ আৰু ই যুৱ প্ৰজন্মৰ উন্নতিৰ দিশত অন্তৰায় হৈ পৰে।

অভিভাৱক তথা শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীয়ে সদায় মনত ৰাখিব লাগিব- আমি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক প্ৰকৃত মানুহ হবলৈহে গঢ় দিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। কেৱল একশ নম্বৰৰ ভিতৰত একশ পালেই প্ৰকৃত শিক্ষা লাভ কৰা নুবুজায়। প্ৰকৃত শিক্ষা হ'ল পাঠ্যপুথিৰ শিক্ষাৰ উপৰিও মানৱ জীৱনৰ যিসমূহ গুণে মানুহক মানৱীয় গুণ সম্পন্ন কৰি তোলে, সেয়েহে প্ৰকৃত শিক্ষাৰে শিক্ষিত মানৱ সম্পদ।

ডাক্তৰ, ইঞ্জিনিয়াৰ ডিগ্ৰী লাভ কৰি যদি মানৱীয় গুণ আয়ত্ব কৰিব নোৱাৰে তেওঁ সমাজত প্ৰকৃত মানুহ ৰূপে পৰিচয় দিব নোৱাৰিব। প্ৰকৃত মানৱ সম্পদ ৰূপে গঢ় দিব পৰা শিক্ষাৰ দ্বাৰাইহে যুৱ-প্ৰজন্মৰ উন্নতিৰ পথ প্ৰশস্ত কৰিব পাৰিব, ই কেতিয়াও অন্তৰায় হ'ব নোৱাৰে আৰু নিৰাপত্তাহীনতাৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে। ○○

জোকে শুহিখোৱা তেজৰ টোপাল

ড° গুনীভ্ৰ দাস
অধ্যক্ষ

ৰাতিপুৱা ন বাজি ক্ৰিশ মিনিট গ'ল। বাবুক বাৰে বাৰে মাতিও টোপনিৰ পৰা উঠাৰ পৰা নাই। উঠিছে বুলি কৈ পুনৰ টোপনিত লালকাল। বিৰক্তিতে মনটো গধুৰ হৈ পৰিল। বয়সৰ পূৰ্ণতা পালেও ঘৰুৱা দায়িত্বজ্ঞান তেনেই সীমিত হোৱা বাবে বাবুয়ে মোৰ আহ্বানক উপেক্ষা কৰিব পাৰিছে। সেয়েহে বাৰাংবাৰ উঠিবলৈ কোৱাৰ পিছতো সি শোৱাপাটি এৰিব পৰা নাই। দহ মান বজাত সি যেনিবা শোৱাপাটি এৰিলে। হঠাৎ ক্ৰিং ক্ৰিং কৈ মোবাইলফোনটো বাজি উঠিল। সৰু ভাইজনে আমাৰ বাহ বাগানত গৈ মোলৈ অপেক্ষা কৰি আছে। উপায়হীন হৈ মই নিচেই কাষতে থকা বুলি মিছা কৈ পাচ মিনিট মান পিছত তোক লগ পামগৈ বুলি ক'লো। গৈ পোৱাৰ পিছত

দুয়ো ককাই-ভাই আলোচনা মৰ্মে কামখিনি সম্পূৰ্ণ কৰাৰ দায়িত্ব মৃদুলক অৰ্পন কৰি দুয়ো নিজ নিজ দিশলৈ পুনৰ গতি কৰিলোঁ।

মোৰ জন্ম গাঁওৰ মুখ্য পথেৰে বাবুৰ স'তে বাইকখনেৰে দুয়ো পুনৰ নিজ ঘৰলৈ উভতি আহিলোঁ। তীব্ৰগতিৰে গাঁওৰ মুখ্যপথ অতিক্ৰম কৰি ৰাষ্ট্ৰীয় পথেৰে কিছুদূৰ আগবাঢ়ি অহাৰ পিছত বাবুৱে এটি গাঁৱলীয়া পথেৰে ঘৰলৈ বুলি গতি সলালে। ৰাষ্ট্ৰীয় পথ এৰি গাঁৱলীয়া পথটি লোৱা বাবে মই আচৰিত হৈ বাবুক সুধিলোঁ- আমিনো কি কাৰণে পথটি সলালোঁ। সি ক'লে- ৰাষ্ট্ৰীয় পথত বাচ-ট্ৰাকৰ দৌৰাত্ম খুউব বেছি। গাঁৱলীয়া পথটিত তেনেকুৱা যান যত একোৱে নাই। বাবুৰ কথাতে

হয়ভৰ দি নিৰবে বাইকৰ পিছপিনৰ আসনতে বহি থাকিলো। প্ৰায় চল্লিশ বছৰ পিছত এই পথটিৰে ভ্ৰমণ কৰি থাকোতে মোৰ মনটো বহুতো স্মৃতিয়ে উপচাই পেলালে। বাইকখনৰ গতি কিছু স্তিমিত কৰিব ক'লো। আশী দহকৰ বিশাল সেউজীয়া পথাৰখনি দেখিবলৈ নাপালোঁ। মনতো কৌতুহলেৰে আৰবি ধৰিলে। এৰি অহা অতীতৰ দুখুৰীয়া স্মৃতিবোৰে মোৰ মনটো অস্থিৰ কৰি তুলিলে। বাইকখন বখাব কোৱাত বাবুই ক'লে- তাৰ হেনো বহুত কাম আছে। তীব্ৰগতিৰে পকী পথটিৰে সি বাইকখন পুনৰ চলাই নিলে। পথটিৰ দুয়োকাষে থকা ডাঙৰ ডাঙৰ পকীঘৰবোৰে মোৰ স্মৃতি বিজড়িত কৃষিভূমিৰ পৰিসৰ হ্রাস কৰিব ধৰাত মনটো সেমেকি উঠিল। ওখ ওখ বৈদ্যুতিক টাৱাৰ, দুয়োকাষে বিজুলী বাতিৰ সৈতে বৈদ্যুতিক খুটাবোৰত সংযোগ কৰা ইলেকট্ৰিক তাৰবোৰে পথাৰখন আৰবি ধৰিছে। মাজে মাজে পথ চোৱাৰ দুয়োকাষে দোকান, বজাৰ-সমাৰ গঢ় লৈ উঠিছে। মোৰ অতীতৰ সেউজীয়া ধাননি পথাৰখন নেদেখি অবাক হৈ পৰিলোঁ।

প্ৰায় ডেৰ কিলোমিটাৰ মান অতিক্ৰম কৰাৰ পিছত বাবুক ক'লো- অলপ বাইকখন বখাই দিয়া। বাবু- সোৱা দলংখন দেখিছা নহয়। একসময়ত সেইখন কাঠৰ দলং আছিল। কাষতে উলুৱনীৰে ভৰা এটি সৰু খাল আছিল। তাতেই আমাৰ দুবিঘা কৃষিভূমি আছিল। মই খেতি কৰিছিলোঁ।

১৯৭৯ চনৰ কথা। মেট্ৰিক পৰীক্ষা সমাগত। ময়ো পৰীক্ষাৰ বাবে সাজু। পিতা (অৰ্থাৎ তোমাৰ ককা) টান নৰীয়াত পৰি গুৱাহাটীৰ মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী হস্পিতেলত চিকিৎসাধীন হৈ আছে। প্ৰায় দুমাহ মান হ'ল। আইও (তোমাৰ

আইতা) পিতাৰ সতে গুৱাহাটীতে থাকে। ঘৰত মাত্ৰ আমি ককাই-ভনী চাৰিজন থাকোঁ। মোৰ পৰীক্ষাৰ সময়ত আই-পিতা দুয়োজনে গুৱাহাটীতে থকা বাবে কেতিয়াবা মনটো বেয়া লাগে যদিও উপায় নাছিল। পিতাই গাঁওৰে প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ প্ৰধান শিক্ষক হিচাপে চাকৰি কৰিছিল। সীমিত দৰমহাখিনিৰে পিতাই আমাৰ পৰিয়ালটিক ভৰণ-পোষণ দিছিল। পিতাৰ চিকিৎসাতে ঘৰখনৰ সঞ্চিত টকা পইচাখিনিও লাহে লাহে শেষ হোৱাত পৰিয়ালটিত আৰ্থিক অনাটনে দেখা দিছিল। মোৰ মেট্ৰিক পৰীক্ষা শেষ হোৱাৰ কেইদিনমান পিছতে পিতা স্বৰ্গগামী হয়। আত্মীয়সকলৰ সহায় সহযোগিতাবে পিতাৰ মৃত্যুৰ সামাজিক কাম-কাজখিনি সমাপন কৰিছিলোঁ। আমাৰ পৰিয়ালটিৰ আয়ৰ কোনো উৎস নথকা বাবে লাহে লাহে আৰ্থিক অনাটনে ঘৰখনক জুৰুলা কৰিব ধৰিলে। আমি ককাই-ভনী চাৰিজনে তেতিয়া অধ্যয়নৰত। আনপিনে সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ আহ্বান মৰ্মে বিদেশী বিতাৰণ আন্দোলনে তীব্ৰৰূপ ধাৰণ কৰিছিল। উপায়হীন হৈ মই আৰু ডাঙৰ ককাই (তোমাৰ বৰদেউতা) নাঙলৰ মুঠিত ধৰি খেতি-বাতিৰ কামত ব্যস্ত হৈ পৰিছিলোঁ। অন্ততঃ খেতি-বাতি কৰি পৰিয়ালটিৰ বাবে অন্নমুঠিৰ যোগাৰ কৰিব যাতে পাৰোঁ। প্ৰায় পাচ বছৰ কাল ধৰি মই আৰু ডাঙৰ ককাই দুয়োৰে ইয়াতে খেতি কৰি পৰিয়ালটিৰ বাবে অন্ন মুঠি উলিয়াইছিলোঁ।

আমাৰ গাঁওখনৰ নাম মধুপুৰ। প্ৰায় তিনি কিলোমিটাৰমান নিলগত মাছুৱা গাঁওত আমাৰ মাটিদৰা থকা হেতুকে আছ-শালি দুয়োটা খেতি কৰোঁতে অবৰ্ণনীয় যন্ত্ৰণা সহ্য কৰিব লগাত পৰিছিল। সেই সময়ত খেতি পথাৰখনৰ সোমাজত

যোগাযোগৰ বাবে কোনো ব্যৱস্থা নাছিল। মাত্ৰ তিনি ফুটমান বহলৰ এটি অস্থায়ী পথ। বাৰিষাৰ পানীয়ে বহু ঠাইত খহাই নিয়াৰ বাবে পথ বুলি ক'ব নোৱাৰি। ৩১ নং ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথৰ পৰা পূৱলৈ বিস্তীৰ্ণ অঞ্চল খেতি পথাৰ। বাৰিষা কালছোৱা পথাৰখন সম্পূৰ্ণৰূপে পানীৰে আৱৰি থকা বাবে স্থানীয় ৰাইজে “দ পথাৰ” নামেৰে নামাকৰণ কৰিছিল। অৱশ্যে এতিয়াও ৰাইজৰ মাজত “দ পথাৰ” নামে পৰিচিত হৈ আছে। বাসস্থান বুলিবলৈ একোৱে নাছিল। প্ৰায় দুই কিলোমিটাৰমান বোকা পানী খচিখচি গৈ আমাৰ মাটিদৰা পোৱা যায়। কান্ধত নাঙল-যুৱলি আৰু আগে-আগে হালুৱা গৰু হাল লৈ কেতিয়াবা মই নিজেই আৰু কেতিয়াবা ডাঙৰ ককাই হাল বাবলৈ আহে। ঘৰৰ পৰা প্ৰায় তিনি কিলোমিটাৰমান পথ অতিক্ৰম কৰি সদায় আহিব লগাত পৰিছিল। বাৰিষা কালছোৱা আমাৰ বাবে অতি কষ্টকৰ কাৰ্য্য হৈ পৰিছিল। ক্ষুণ্ণ সময়ৰ বাবে দেহটোক জিৰণী দিবলৈ এডোখৰ ওখ ঠাই নথকাহেতুকে বাৰিষা কালত পথাৰৰ মাজৰ সৰু সৰু আলিবোৰে আমাৰ ক্ষুণ্ণকীয়া জিৰণীৰ স্থান আছিল। খেতি-বাতি কৰিবলৈ বিৰক্তি আহিলেও আমি নাঙলৰ মুঠি এৰিব পৰা নাছিলো। মনত সদায় একেটা কথাই বাহ লৈছিল। খেতি নকৰিলে আমাৰ পৰিয়ালটো শুকাই মৰিব। সেয়েহে সকলো কষ্ট হেলাৰঙে পাব কৰি দিছিলোঁ।

আছ ধান চপোৱা সময়ত আমাৰ দু-বৰস্থা সমূহ কৈ কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰি। প্ৰতিজন খেতিয়কে ত্ৰাহী মধুসুধন দেখিছিল। পানী জোকৰ উৎপাত আৰু পকা আছ ধানৰ বোজা কঢ়িওৱাৰ সময়ত দেহ-মন ভাগি পৰিছিল। এডাল দীঘল বহিৰে বোজাবোৰ বান্ধি প্ৰায় দুই কিলোমিটাৰমান

পানীত ভহাই আনি ৩১ নং ৰাষ্ট্ৰীয় পথত পোৱাৰ পিছত আকৌ গৰু-গাড়ীৰে পুনৰ ঘৰলৈ আনিব লগা হৈছিল। ওখ স্থানৰ অভাৱত ক্ষুণ্ণ জিৰণীৰ বাবে যেতিয়া পানীৰ মাজতে অলপ ভাগৰ পলোৱাৰ বিচাৰিছিলোঁ তেতিয়া লেউ-লেউ পানীজোকবোৰে আক্ৰমণ কৰিছিল। দীঘল চেপেটা পানীজোকে কেতিয়াবা ভৰিখন মেৰিয়াই ধৰি দেহৰ তেজটো পা শুহি খোৱা দৃশ্য অতি হৃদয় বিদাৰক আছিল। মোৰ ককালত সদায় এটি বাহৰ চুঙা ৰাখিছিলো। চুঙাটোত চুণ আৰু পাতচাধাৰ গুৰি পানীৰে মিহলাই ৰাখিছিলোঁ। চুঙাটোত এডাল বাহৰ ন ইক্ষিমানৰ কাঠি ৰাখিছিলোঁ। কাঠিডালৰ এটা মূৰত ফটা কাপোৰ এটুকুৰা বান্ধি চুণ আৰু পাতচাধাৰ মাজত ডুবাই ৰাখিছিলোঁ। কেনেবাকৈ জোকে তেজ শুহিবলৈ ধৰা অনুমান কৰিলে ভৰিখন পানীৰ ওপৰলৈ দাঙি জোকডালৰ মুখত চুণ আৰু পাতচাধাৰ মিহলিখিনি লগাই দিলে জোকডাল আপোনা-আপুনি পানীত পৰি আনঠাইলৈ গতি কৰা দৃশ্য মোৰ এতিয়াও মনত আছে।

বাবু-জুন মাহৰ ব'দৰ তীব্ৰতা সহ্য কৰিব নোৱাৰি। এটুপি পিয়াহৰ পানীৰ বাবে বোকা খচি খচি প্ৰায় এক কিলোমিটাৰ নিলগৰ মাছুৱা গাঁৱলৈ যোৱা মনত পৰে। গাঁওখনৰ মাত্ৰ এটি পৰিয়ালতে টিউৱৰেলৰ ব্যৱস্থা আছিল। টিউৱৰেলৰ পৰা পানী আনি পিয়াহৰ পানীটুপি গ্ৰহণ কৰিছিলো। শালিধানৰ কঠীয়াগছি ৰু'বৰ সময়তো খেতিয়কসকলে একেখিনি যন্ত্ৰনাৰ সন্মুখীন হ'ব লগাত পৰিছিল। কঠীয়াডাৰ কান্ধত লৈ বোকা-পানীৰ মাজেৰে প্ৰায় দুই কিলোমিটাৰ খোজ কাঢ়ি আহি বোৱনীক কঠীয়া যোগান ধৰিব লগীয়া হৈছিল। খেতি-বাতিত ব্যস্ত থাকোতে কেনেকৈ দীঘলীয়া পাচটি বৰ্ষ পাব হৈ

গৈছিল গমকে নাপালোঁ। খেতি-বাতিৰ লগতে নিজৰ শৈক্ষিক দিশতো নজৰ নিদিয়াকৈ থকা নাছিলোঁ। উক্ত সময়ছোৱাত অতি কষ্টৰে স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰি উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে বিশ্ববিদ্যালয়লৈ গতি কৰিছিলোঁ।

এনেদৰে দুয়ো ক্ষেত্ৰকৰ বাবে পথাৰখনিৰ সোঁমাজেৰে যোৱা পকীপথটিৰ দাঁতিত বাইকখন ৰখাই জীৱনৰ অতীত স্মৃতিবোৰ বোমছন কৰি নষ্টালজিক হৈ পৰিছিলোঁ। প্রকৃততে সামাজিক পৰিবৰ্তন নো কি নিজ চকুৰে দেখি অৰাক হৈ পৰিলোঁ। জোকে শুহিখোৱা তেজৰ টোপাল বিচাৰি মনতো উদ্‌বাউল হৈ পৰিল। সেউজীয়া পথাৰখনত আহল-বহল পকীপথবোৰৰ দুয়োকাষে গঢ়ি উঠিছে বৃহৎ গৃহ, বজাৰ আৰু চৰকাৰী প্ৰতিষ্ঠাৰ বন্যা। বিভিন্ন স্থানত ব্যক্তিগত শিক্ষানুষ্ঠানৰ লগতে আধুনিকতাৰ পৰশত গঢ়লৈ উঠা বিভিন্ন অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান। যেন এক অপ্ৰত্যাশিত আৰ্থ সামাজিক পৰিবৰ্তনে পূৰ্বৰ 'দ পথাৰ' ৰ অস্তিত্ব বিলুপ্তি হৈ নৱৰূপ ধাৰণ কৰিছে। চিঞৰি চিঞৰি ক'বলৈ মন

যায়- বাৰিষাৰ পানীৰ জ্বৰলিত নাচি বাগি থকা কপোৱালী পুথি মাছৰ নাচোন বাক আকৌ দেখিবলৈ পাম নে? সাউৰী মাতি অসমীয়া ডেকাই শালিধান চপোৱা গানবোৰ আকৌ শুনিব পামনে। ধানৰ বোজাবোৰ কঢ়িয়াবলৈ জানো কাৰোবাৰ ঘৰত গৰু-গাড়ী আছে। দুকুৰি বছৰ আগতে এৰি অহা মোৰ নাঙল- যুঁৱলী যোৰ আকৌ দেখা পাম নে? হঠাৎ আইলৈ মনত পৰি চকুলো ওলাল। আই তুমি যে পথাৰত খাবৰ বাবে পিঠা, নিসনী-পিতিকা ভাত বনাই দিছিল। হাল বাই বাই ভাগৰুৱা হ'বলৈ দেখো পথাৰত এজনো অসমীয়া ডেকা দেখা নাপালো। ক'লে নো গ'ল অসমীয়া ডেকা সকল। নে মোবাইল ফোন আৰু বাইকৰ মাজত আৱদ্ধ হৈ মোৰ সাৰুৱা মাটিদৰা বনিয়াক এৰি দিলে। এখোজ আগলৈ বুলি যুৱ চামক গোলকীকৰণে বাক ভীতিপ্ৰদৰ্শন কৰিছে নেকি। স্বকীয় কৃষ্টি-সংস্কৃতি অটুত ৰাখি সমাজখন আগবঢ়াই নিব পাৰিলেহে প্রকৃত পৰিবৰ্তন সম্ভৱ। তেতিয়াহে আমাৰ স্মৃতিবোৰ সজীৱ হৈ থাকিব।

○○

স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি মনযোগ দিয়া। তুমি নিজৰ বিবেকক যেনেকৈ ৰক্ষা কৰি
চলা, ঠিক তেনেকৈ ৰক্ষা কৰিবা নিজৰ স্বাস্থ্যক। নশ্বৰ মানুহৰ আটাইতকৈ
জাঙৰ সম্পদ দুটা- প্ৰথমটো হ'ল বিবেক, দ্বিতীয়টো হ'ল স্বাস্থ্য। দুয়োটোকে ধনৰ
বিনিময়ত কিনিব নোৱাৰি।

— আইজাক ৱাল্টন।

প্ৰসংগ : ভাৰতীয়ৰ ভোটাধিকাৰ

ড° হৰিপ্ৰিয়া দত্ত

সহকাৰী অধ্যাপক, হিচাপ বিদ্যা বিভাগ

ভাৰতীয় সংবিধানৰ প্ৰস্তাৱনাতে ভাৰতক এখন সাৰ্বভৌম, সাম্যবাদী, ধৰ্মনিৰপেক্ষ, গণতান্ত্ৰিক গণৰাজ্য ৰূপে গঢ়ি তোলাৰ সংকল্প লোৱা হৈছে। ভোটাধিকাৰ হৈছে এই সংকল্প ৰূপায়ণৰ অন্যতম মুখ্য পৰিকাঠামো। ভাৰতীয়ৰ ভোটাধিকাৰ সম্পৰ্কীয় যিকোনো আলোচনাত পোনপ্ৰথমে

মহামান্য ভাৰতীয় সংবিধান

আৰু লোক প্ৰতিনিধিত্ব

অধিনিয়ম, ১৯৫১ ত

সন্নিৱিষ্ট ধাৰা আৰু

অনুচ্ছেদবোৰৰ অৱলোকন

নিতান্তই প্ৰয়োজনীয়। এই

প্ৰসংগত ভাৰতীয়

সংবিধানৰ ধাৰা ৩২৪, ধাৰা

৩২৫ আৰু ধাৰা ৩২৬তথা

লোক প্ৰতিনিধিত্ব

অধিনিয়ম, ১৯৫১ ৰ অনুচ্ছেদ ৬২ বিশেষভাৱে

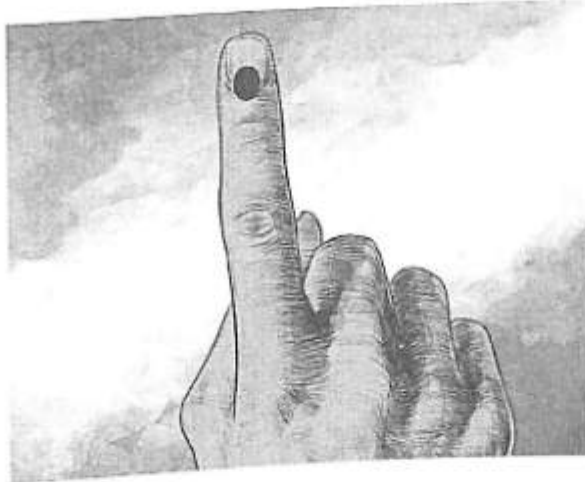
উল্লেখযোগ্য।

সংবিধানৰ ৩২৬ ধাৰাই বয়স্কতাৰ সিদ্ধান্ত অনুসৰি ভাৰতীয় নাগৰিকসকলক ভোটাৰ হিচাপে পঞ্জীয়ণ হোৱাৰ অধিকাৰ প্ৰদান কৰিছে। সেই অনুসৰি প্ৰাপ্তবয়স্ক অৰ্থাৎ ওঠৰ বছৰৰ উৰ্দ্ধৰ ভাৰতীয়ই ভোটদানৰ সুযোগ লাভ কৰে। উক্ত বিশেষ ধাৰা অনুসৰি, "Election to the house

of the people and to the Legislative Assemblies of states to be on the basis of adult suffrage; but is to say, every person who is a citizen of India and who is not less than eighteen years of age on such date as may be

fixed in that behalf by under any law made by the appropriate legislature and is not otherwise disqualified under this constitution as any law made by the appropriate legislature on

the ground of non-residence, unsoundness of mind, crime or corrupt or illegal practice, shall be entitled to be registered as a voter at any such election." এইখিনিতে উল্লেখযোগ্য যে, ১৯৮৮ চনৰ আগলৈকে একৈশ বছৰৰ উৰ্দ্ধৰ ভাৰতীয় নাগৰিকক প্ৰাপ্তবয়স্ক আখ্যা দিয়া হৈছিল। কিন্তু সংবিধানৰ ৬১ তম শুধৰণিত ভাৰতীয়ৰ

শিক্ষাৰ মান বৃদ্ধিৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত বয়সৰ এই সীমা ওঠৰ বছৰলৈ কমাই দিয়া হয়।

ভোটাধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰত আটাই তকৈ প্ৰয়োজনীয় চৰ্ত হৈছে নিৰ্বাচক নামাৱলী (Electoral roll)ত নাগৰিকজনৰ নাম সন্নিৱিষ্ট হোৱাটো। নিৰ্বাচন আয়োগৰ দ্বাৰা অনুমোদিত ভোটাৰ কাৰ্ড থকা স্বত্বেও যদি কোনো ব্যক্তিৰ নাম নিৰ্বাচক নামাৱলীৰ পৰা বাদ পৰিছে, তেন্তে তেনে ব্যক্তিয়ে ভোটদানৰ অধিকাৰৰ পৰা বঞ্চিত হয়। প্ৰত্যেক নিৰ্বাচন এলেকাৰ ভিত্তিত একোখনকৈ নিৰ্বাচক নামাৱলী তৈয়াৰ কৰা হয়। এই নামাৱলীত জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণ আৰু লিংগ নিৰ্বিশেষে প্ৰতিজন প্ৰাপ্তবয়স্ক নাগৰিকৰে নাম সন্নিৱিষ্ট কৰাটো বাধ্যতামূলক। সংবিধানৰ ধাৰা ৩২৫ এ এই স্বৰ্গীয় অধিকাৰ সুনিশ্চিত কৰে। এই ধাৰা অনুসৰি, “No person to be inelegible for inclusion in, or to claim to be included in a special, electoral roll on grounds of religion, race, caste or sex.” এনেদৰে এই ধাৰাই ভাৰতৰ সাতামপুৰুষীয়া ঐক্যৰ বান্ধ আৰু অধিক সুদৃঢ় কৰিছে।

ভোটদান স্বচ্ছ, নিকা তথা অপক্ষপাতিত্বমূলক হোৱাটো প্ৰতিখন প্ৰগতিশীল দেশৰে কাম্য। এই সংকল্প আগত ৰাখি ভাৰতীয় সংবিধানৰ ধাৰা ৩২৪ এ নিৰ্বাচন আয়োগক সংসদক, বিধান সভা বা পৰিষদ, ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰপতি তথা উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচনৰ ক্ষেত্ৰত অধীক্ষণ, নিৰ্দেশনাত্মক আৰু নিয়ন্ত্ৰণৰ সৰ্বোচ্চ ক্ষমতা প্ৰদান কৰিছে। এনে ক্ষমতা প্ৰদানেৰে নিৰ্বাচন আয়োগক এখন স্থায়ী আৰু স্বতন্ত্ৰ নিকায় হিচাপে গঢ়ি তোলা হৈছে, যাতে কোনো ব্যক্তি বিশেষৰ অথবা

ৰাজনৈতিক দলৰ হেঁচাই নিৰ্বাচনী প্ৰক্ৰিয়াক প্ৰভাৱিত কৰিব নোৱাৰে। প্ৰসংগক্ৰমে জনোৱা যায় যে, সংবিধানৰ ক্ৰমে ৭৩ তম আৰু ৭৪ তম শুধৰণি অনুসৰি ভাৰতীয় নিৰ্বাচন আয়োগৰ উপৰিও প্ৰতিখন ৰাজ্যতে ৰাজ্যিক নিৰ্বাচন আয়োগৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। ৰাজ্যিক নিৰ্বাচন আয়োগসমূহে প্ৰতিখন ৰাজ্যৰ পঞ্চায়ত তথা পৌৰ সদন/সভা সমূহৰ অৰ্থাৎ তৃণমূল পৰ্যায়ৰ নিৰ্বাচনী প্ৰক্ৰিয়াসমূহ সম্পন্ন কৰে।

ভোটাধিকাৰৰ প্ৰসংগত লোক প্ৰতিনিধিত্ব অধিনিয়ম ১৯৫১ বিশেষভাৱে গুৰুত্বপূৰ্ণ। ভাৰতীয় সংবিধানত প্ৰত্যক্ষভাৱে ‘Right to Vote’ অৰ্থাৎ ভোটদানৰ অধিকাৰৰ বিষয়ে কোৱা হোৱা নাই। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে সংবিধানৰ ধাৰা ৩২৬ আৰু ৩২৫ ত ভোটাৰ হিচাপে পঞ্জীয়ণ হোৱাৰ দৰকাৰী চৰ্তসমূহে সন্নিৱিষ্ট হৈছে। অন্যহাতেদি বিশেষ চৰ্ত পৰিপূৰণৰ সাপেক্ষে ভাৰতীয় নাগৰিকৰ বাবে ‘Right to Vote’ সুনিশ্চিত কৰিছে লোক প্ৰতিনিধিত্ব অধিনিয়ম ১৯৫১ হে। সেয়ে, ভোটাধিকাৰক সাংবিধানিক অধিকাৰ বুলি কোৱাতকৈ এক আইনী অধিকাৰ বুলি কোৱাৰ পৰ্যাপ্ত থল আছে। উক্ত অধিনিয়মৰ অনুচ্ছেদ ৬২ (১) ৰ মতে নিৰ্বাচক নামাৱলীত সময়ে সময়ে অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা প্ৰতিজন ব্যক্তি ভোটদানৰ বাবে যোগ্য। অৱশ্যে এই অধিনিয়মৰে অনুচ্ছেদ ৬২(২) এ ইয়াৰ অনুচ্ছেদ ১৬ ত সন্নিৱিষ্ট কাৰণৰ ভিত্তিত কোনো ব্যক্তিক ভোটাধিকাৰৰ পৰা বঞ্চিতও কৰিব পাৰে। লোক প্ৰতিনিধিত্ব অধিনিয়মৰ অনুচ্ছেদ ১৬ ত উল্লেখ কৰা ভোটদানৰ অযোগ্য ব্যক্তিসকল হ’ল—

- ক) যদি ব্যক্তিজন ভাৰতীয় নাগৰিক নহয়।
- খ) যদি সংশ্লিষ্ট আদালতে ব্যক্তিজনক

মানসিকভাৱে অক্ষম ঘোষণা কৰিছে।

গ) যদি ব্যক্তিজন নিৰ্বাচনৰ লগত জড়িত কোনো অপবাধ তথা ভ্ৰষ্টাচাৰত লিপ্ত হৈছে।

ইয়াৰোপৰি, উক্ত অধিনিয়মৰ অনুচ্ছেদ ৬২

(৩) অনুসৰি যদি কোনো ব্যক্তিৰ নাম দুটা ভিন্ন নিৰ্বাচন এলেকাৰ নিৰ্বাচক নামাৱলীত উল্লেখ থাকে, আৰু যদি ব্যক্তিজনে দুয়োটা এলেকাত ভোটদান কৰিছে, তেন্তে তেখেতৰ দুয়োটা ভোটকে নাকচ কৰা হয়। ঠিক তেনেদৰে যদি কোনো এজন ব্যক্তিয়ে একেটা এলেকাতে দুবাৰকৈ ভোটদান সাব্যস্ত কৰিছে, তেনে ক্ষেত্ৰতো এই অধিনিয়মৰ অনুচ্ছেদ ৬২(৪) অনুসৰি সেই ব্যক্তিৰ দুয়োটা ভোট নাকচ কৰা হয়। লোক প্ৰতিনিধিত্ব অধিনিয়মৰ অনুচ্ছেদ ৬২(৫) অনুসৰি কাৰাগাৰত বন্দী যিকোনো

ব্যক্তিকে ভোটাধিকাৰৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছে। এইসকলৰ বাহিৰে অন্য সকলো প্ৰাপ্তবয়স্ক ভাৰতীয় নাগৰিকেই ভোট প্ৰদান কৰি দেশৰ বৃহত্তৰ স্বাৰ্থত অবিহণা যোগাব পাৰে।

পৰিশেষত, এই কথা অনস্বীকাৰ্য যে ভোটাধিকাৰ হৈছে গণতান্ত্ৰিক প্ৰগতিশীল দেশ এখনে ইয়াৰ নাগৰিকসকলৰ প্ৰতি আগবঢ়োৱা আটাইতকৈ মহত্বপূৰ্ণ উপহাৰ। এই উপহাৰৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰি প্ৰতিজন প্ৰাপ্তবয়স্ক ভাৰতীয় নাগৰিকে গণতন্ত্ৰৰ ভেটি সুদৃঢ় কৰাৰ লগতে, উন্নতত্ত্বৰ দেশ গঢ়াৰ পথ প্ৰশস্ত কৰা উচিত। তদুপৰি ই হ'ব স্বাধীনতা সংগ্ৰামীসকলৰ সপোনৰ 'ভাৰতীয়ৰ বাবে, ভাৰতীয়ৰ দ্বাৰা, ভাৰতীয়ৰ শাসন ব্যৱস্থা'ৰ সাৰ্থক প্ৰতিফলন। ○○

অমৃত বাণী :

“সাৰ্থক শিল্পী বাবেই তেওঁ এহাতে অসমৰ আৰু আনহাতে বিশ্বৰ। কাৰণ তেওঁৰ গীতৰ মৰ্ম আৰু আবেদন বিশ্বজনীন। ভূপেন হাজৰিকাৰ সংগীত এদিন বিশ্বৰ সম্পদ বুলি পৰিগণিত হ'ব।”

— ড° হীৰেণ গোহাই

Personality Development and its importance in students' life

Dr. Raju Subba

Asstt. Prof. Department of
Management

In today's fast-paced world, a lot of people are obsessed with getting better. This obsession has led to a booming self-help industry and a windfall for change management agents. Personality development has become necessary because everyone would like to be seen as having a good personality and more so have the necessary skills to progress at work. Improving/changing your personality can be difficult because of your current behavior, attitude, thoughts, communication abilities, were formed since you were a child. No matter what you do now or what you achieve in the future — one this is for certain. Your success is a result of more than just your educational qualifications or hard work. A lot of it will be based on how you interact with people and how you are perceived by your peers and seniors. This is generally known as your personality. There is no specific definition for personality, and it is loosely defined as the set of characteristics a person possesses — this includes how you think, how you feel, your belief systems and your behaviour patterns.

Personality development is the process of bringing about positive change or improvement in a person's personality through training. Personality Development reflects the inner self of the individual. It can range from the career-effective skills a child hones to nature, action, and reaction of the individual to strenuous situations. It is a set of traits that shape the inner and outer personality of a person. It is also one of the factors or organized patterns of behavior that makes an individual unique.

Why do students need personality development?

Some factors that give shape to the individual persona are character, behavior, attitude, and environment. These factors do not develop on themselves; instead, a person has to consistently work on them. It adds to one's self-confidence and self-esteem. It can create a positive impact on a child's communication and representational skills. Experts recommend that students should develop an outgoing behavior to improve their learning quality.

Not every individual can have the same attitude, and that makes every person unique.

What role does personality development play in one's career?

Personal growth can have an impact on one's career. The practice of remaining calm in difficult situations and the ability to work under pressure can play an excellent role in enhancing personality. In addition to that, factors such as technical skills, extra-curricular skills open up more opportunities for the individual. Enhanced communication, effective managerial skills, leadership qualities, and public-speaking skills equip a person for the future.

Who can play an active role in shaping the personality of a child?

Professionals recommend that personality development should be initiated at a young age. The most important role is of the parents besides, that of the teachers, elders, family, environment, friends, and surrounding in shaping the personality of the child. Therefore, you must always try to reflect on what you want to see in your child.

We all possess certain personality traits that set us apart from the rest. A mix of good and bad, these traits define how we respond to situations and people. While the most common belief is that these traits remain fixed, studies show otherwise! A

research study by psychologists at the University of Illinois suggests that we can change our traits provided we want to change them. We can become the best version of ourselves if we want to. So, if anyone are willing to become the most terrific version of you, here are some personality development tips to your aid:
Personality development tips are:

Know you are incomparable: You bring your self-esteem down by comparing yourself with others. That shrivels your personality and does not let your strengths blossom. Know that you and the other person are unique and are just incomparable.

Be kind to yourself: We are taught to be kind to others. Yet, many of us fail to be kind to ourselves. Studies show that self-compassion brings positive traits like optimism, extroversion, wisdom, happiness, positivity and resilience. According to Emma Seppala, research psychologist at Stanford University, self-compassion involves three steps:

Recognize that you deserve care and concern like anyone else and that is why you must be kind and understanding with oneself.

Recognize that making mistakes and failing is part of life. So, do not be hard on yourself when you commit a mistake or fail and indulge in self-critical thoughts.

Be aware of one's emotions and feelings.

Contrary to popular belief, self-compassion does not mean letting yourself off the hook. Rather, it means taking corrective action, albeit without being too self-critical.

Give space to imperfection: People and situations always do not fit in your frame of perfection. Often, that makes one agitated and angry, eventually diminishing the strength of their personality. So, find your peace amidst the world's flaws even as you strive to make a change.

"Acceptance of a little bit of imperfection on the periphery allows you to be more patient and calm. At least then, you can maintain your inner perfection." - Sri Sri Ravi Shankar

Be light in mind and heart: Don't over think and overanalyze. Neither let any negativity like shame, anger, jealousy or greed stay in your consciousness for too long. Instead, learn to take it easy; forgive easily and drop grudges against people as soon as they pop up. Being light in mind and heart makes you truly happy from within. And who does not like happy people?

Overcome your fears: Fear can prevent you from growing and progressing. If you are afraid of public speaking, for instance, take a class or join a group that helps people become better public speakers. If you are afraid of taking risks, find a mentor who can help you make good decisions and build your

confidence. Grow and learn by trying things you might not be comfortable doing. If you are shy, try starting a conversation or introducing yourself to new people at a reception or workshop.

Read: Reading can expand your knowledge and vocabulary and keep you informed. It can also stimulate your mind and can improve your critical thinking skills. Try setting a goal to read at least one educational or motivational article a day, or one book a month.

Learn something new: Learn a new skill or topic, whether you do it yourself or sign up for a class. You might, for instance, take courses to learn another language, a new software program or how to write creatively. Consider watching a webinar on professional development topics such as entrepreneurship or social media marketing.

Ask for feedback: Approach a family member, friend, colleague or manager, and ask them to give you feedback on a recent project or accomplishment. Use their positive comments as well as their constructive criticism to find ways to improve. Sometimes you need an outside, unbiased opinion to get a different perspective.

Observe others: Watch and learn from the people who inspire you. This could be someone you know, such as a supervisor, family member or public figure. Identify the qualities you admire in them, and try to replicate those in yourself.

Network: By interacting with many types of people, you can learn new ideas and understand how to communicate and work with different personality types. You can also meet people and develop relationships that might help you in the future. Network through industry organizations and shared interest groups, or attend conferences and events on topics that interest you.

Keep a journal: Writing in a journal/diary every day or week can help you gain self-awareness and reflect on recent events, decisions and conversations. You might keep a hand-written, private journal, or you might choose to share your thoughts and experiences by blogging. Use it to set and assess goals and progress.

Meditate: Many people meditate to gain clarity and awareness and to reduce stress and anxiety. Meditation can help you focus on your self-development and goals in a healthy, positive and calm way. Even scheduling a break from work or quiet time to yourself can help you relax and focus.

Get a mentor: If you need help identifying ways to build your self-development skills, talk to a mentor. This individual could be a manager, professor, someone you admire or a professional personal growth mentor

Stay calm with the power of breath: Being calm strengthens one's personality. However, staying calm can be difficult when you have a terrible headache and have an urgent deadline to meet. In such situations, tap the power of breath. As soon as you become aware of it, your stress will diminish!

Remember you're a proton: A proton can never lose its positivity. Nor can you! Stress may affect us on the outside. However, your inner core continues to radiate positivity like a proton. It stays unaffected, happy and peaceful. Tune into this part of yourself again and again with the help of meditation. The process energizes and brings out positive traits like enthusiasm.

Conclusion Continuous personal development is fundamental to career growth, professional satisfaction, and having a broader impact on the world. With the help of simple methods anybody can develop a winning personality and change his or her future. Begin your personal development journey now and become a better you. Don't forget in personality development clarity of goals, self-discipline, enthusiasm, learning from failure is the key to one's success.

Wise men speak because they have something to say, fools because they have to say something.

– Plato

Some important concepts relating to Tax Planning

Atanu Kr. Mishra
Assistant Professor
Department of Accountancy

Tax Planning:

Tax planning is the analysis of one's financial situation from a tax efficiency point of view so as to plan one's finances in the most optimized manner. Tax planning allows a taxpayer to make the best use of the various tax exemptions, deductions and benefits to minimize their tax liability over a financial year. This process varies from person to person and depends, among many factors, taxable income, time schedule for investments, risk bearing inclination, existing investment pattern, expected returns etc. Over the years, due to constant changes in the tax laws and falling interest rates, tax planning scenario has become more dynamic and complicated. Further tax planning cannot be done in isolation; it should be a part of overall Financial Planning.

Why Tax planning is important?

Tax Planning is the honest and rightful activity to minimize tax burden of persons. The importance of tax planning can be easily understood from the following points:

Reduction of tax liability: The basic need

of tax planning is to reduce tax liability by arranging his affairs in accordance with the requirements of law, as contained in the fiscal statutes. In many a cases, a taxpayer may suffer heavy taxation not on account of the dosage of tax administered by the Act, but, because of his lack of awareness of the legal requirements

Minimization of litigation: There is always tug-of-war between taxpayers and tax administrators. Tax payers try to pay least tax and the tax administrators attempt to levy higher amount of tax. Where a proper tax planning is adopted by the tax payer in conformity with the provisions of the taxation laws, the incidence of litigation is minimized

Productive investment: Channelization, of taxable income to the various investment schemes is one of the prime purpose of tax planning as it is aimed to attain twin-objectives of: (i) harnessing the resources for socially productive projects, and, (ii) relieving the tax payer from the burden of taxation, converting the earnings into means of further earnings.

Reduction in cost: The reduction of tax by tax planning reduces the overall cost. It results in more sales, more profit and more tax revenue.

Healthy growth of economy: The growth of a nation's economy is synonymous with the growth and prosperity of its citizens. In this context, a saving of earnings by legally sanctioned devices fosters the growth of both. Tax-planning measures are aimed at generating white money having a free flow and generation without reservations for the overall progress of the nation. On the other hand tax evasion results generation of black money, the evils of which are obvious. Tax planning thus assumes a great significance in this context.

Economic stability: Tax planning results in economic stability by way of: (i) availing of avenues for productive investments by the tax payers and, (ii) harnessing of resources for national projects aimed at general prosperity of the national economy and (iii) reaping of benefits even by those not liable to pay tax on their incomes.

Employment generation: Tax planning creates employment opportunities in different ways. Firstly, efficient tax planning requires some sort of expertise that creates job opportunities in the form of advisory services. Secondly, amount saved through tax planning is generally invested in commencement of new business or the expansion of existing

business. This creates new employment opportunities.

Tax Evasion:

It refers to a situation where a person tries to reduce his tax liability by deliberately suppressing the income or by inflating the expenditure showing the income lower than the actual income and resorting to various types of deliberate manipulations. An assessee guilty of tax evasion is punishable under the relevant laws. Under direct tax laws provisions have been made for imposition of heavy penalty and institution of prosecution proceeding against tax evaders.

The tax evaders reduce his taxable income by one or more of the following steps:

Willfully not recording or partial recording of incomes. Example: sales, rent, fees, etc. Charging personal expenses as business expenses. Example: car expenses, telephone expenses, medical expenses incurred for self or family recorded in business books.

Non-disclosure of capital gains on sale of asset.

Non-disclosure of income from 'Benami transactions'.

Submission of bogus receipts for charitable donations under section 80 G.

Tax Avoidance:

Tax avoidance is a method reducing tax incidence by availing of certain loopholes in the law. The Royal Commission on

Taxation for Canada has explained the concept of tax avoidance as under: For our purposes the expression "Tax Avoidance" will be used to describe every attempt by legal means to prevent or reduce tax liability which would otherwise be incurred, by taking advantage of some provisions or lack of provisions of law. It excludes fraud, concealment or other illegal measures.

The line of demarcation between tax planning and tax avoidance is very thin and blurred. Any planning which, though done strictly according to legal requirements, defeats the basic intention of the Legislature behind the statute could be termed as instance of tax avoidance. It is usually done by taking full advantage of loopholes adjusting the affairs in such a

manner that there is no infringement of taxation laws and least taxes are attracted. Earlier tax avoidance was considered completely legitimate, but at present it may be illegitimate in certain situations. In the judgment of the Supreme Court in McDowell's case 1985 (154 ITR 148) SC tax avoidance has been considered as heinous as tax evasion and a crime against society. Most of the amendments are now aimed at curbing practice of tax avoidance.

References:

Investment Planning tax Planning and Estate planning: Indian Institute of Banking & Finance.

Tax Planning: S Rajaratnam and B V Venkataramaiah, Bharat Law House Pvt Ltd. ○○

"They ability simplify means to eliminate the unnecessary so that the necessary may seek."

- Nans Mofmann.

"God could not be everywhere, and therefore he made mothers."

- Rudyard Kipling

"I measure the progress of a community by the degree of progress which women have achieved."

- B.R. Ambedkar

ধম্মপদ আৰু নৈতিক মূল্যবোধ

বৰ্ণা শৰ্মা
সহকাৰী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ

সৰ্বভাৰতীয় পটভূমিত বৌদ্ধ সাহিত্যৰ এক বিশেষ স্থান থকাটো লক্ষণীয়। বৌদ্ধ ধৰ্মৰ প্ৰধান ধৰ্মগ্ৰন্থখনৰ নাম হৈছে 'ত্ৰিপিটক'। 'ত্ৰিপিটক' - ৰ অন্তৰ্গত সুত্তপিটকৰ খুন্দক নিকায়াৰ দ্বিতীয় গ্ৰন্থখন 'ধম্মপদ' নামেৰে পৰিচিত। এই "ধম্মপদ" বৌদ্ধ সাহিত্যৰে নহয় সমগ্ৰ ভাৰতীয় ধৰ্ম সাহিত্যৰে অমূল্য সম্পদ। এই ধৰ্মগ্ৰন্থখন বহু গাঁথাৰ সমষ্টি। গাঁথা সমূহৰ মাজেৰে মানৱীয় প্ৰমূল্যবোধৰ গভীৰ কল্যাণকামী চিন্তাধাৰাই ভূমুকি মাৰিছে। প্ৰাচীন কালৰে পৰাই এই গ্ৰন্থখনে জনসমাজত বিশেষ আদৰ লাভ কৰি আহিছে। মূল "ধম্মপদ" খন পালি ভাষাত ৰচিত যদিও সংস্কৃত, প্ৰাকৃত আদি ভাষাতো ইয়াৰ পাঠ পোৱা যায়। তদুপৰি চীন, তিব্বত আদি দেশসমূহতো ইয়াৰ অনুবাদ হৈছিল। বিভিন্ন ভাষাত ৰচিত হ'লেও পালি ভাষাত ৰচিত 'ধম্মপদ' - খনকেই প্ৰাচীনতম বুলি ধৰা হয়। ধম্মপদত ৪২৩ টা গাঁথা আছে। বিষয়বস্তু অনুসৰি এই গাথা সমূহক ২৬ টা বগ্গ বা বৰ্গত ভাগ কৰা হৈছে।

"ধম্মপদ" - ক হিন্দু ধৰ্মৰ 'গীতা' - ৰ সৈতে একেটা স্থানতে ৰখা হৈছে। ধৰ্মীয় তথা নীতিমূলক কথাৰে পৰিপূৰ্ণ গাঁথাৰ সমষ্টি হোৱা হেতু এই গ্ৰন্থখনক 'ধম্মপদ' অভিধাৰে অভিহিত কৰা হৈছে। বৌদ্ধ ধৰ্মীয় বিশ্বাস অনুসৰি "ধম্মপদ"ত সন্নিবিষ্ট বচন সমূহ স্বয়ং বুদ্ধৰ বচন; সেয়েহে ইয়াৰ অন্তৰ্নিহিত

বিষয়সমূহক বৌদ্ধ ধৰ্মৰে মূল সূত্ৰ হিচাপে মানি চলা পৰিলক্ষিত হয়। 'ধম্মপদ' - ৰ মাজেৰে কোনো দুৰ্বোধ্য ধ্যান-ধাৰণাৰ প্ৰতিফলন হোৱাৰ বিপৰীতে সৰ্বস্বৰ্ভব জনসাধাৰণে কেনেধৰণৰ মার্গ অনুসৰণ কৰি এক উচ্চ জীৱনশৈলীৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰে তাৰহে সৰল ব্যাখ্যা কৰা হৈছে। সেয়েহে ইয়াত ত্ৰিশৰণত শ্ৰদ্ধা, চতুৰাৰ্য্যসত্য উপলব্ধি, শীলাদি পালন, ইন্দ্ৰিয় সংযম, তৃষ্ণাক্ষয়, ক্ৰোধ-দেষ ত্যাগ আদি কথাত গুৰুত্ব দি সৎ, শুদ্ধ, পৰিশীলিত জীৱন-যাপনৰ পথ প্ৰশস্ত কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে।

বৌদ্ধ ধৰ্মত শীল পালনৰ দ্বাৰা ব্ৰহ্মচৰ্য্য অৱলম্বন কৰা হয়; সেয়েহে 'ধম্মপদ'তো শীল পালনৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈছে। ইয়াত মানুহৰ চিন্তা অৰ্থাৎ মন সংযমৰ ওপৰতো উপদেশ দিয়া হৈছে। চঞ্চল চিন্তাৰ অধিকাৰীজনে সদায় দুখেই বহন কৰিবলগীয়া হয়; কিয়নো চঞ্চল চিন্তাই মানুহক সদায় মোহত আৱদ্ধ কৰে। চিন্তা সংযম হ'লেহে মানুহৰ মনৰ মোহ নিবৃত্তি হয়। সেয়েহে চঞ্চল চিন্তক সংযম কৰাৰ বিভিন্ন উপায় সম্পৰ্কে ধম্মপদৰ গাথা সমূহৰ মাজেৰে সমাজক অৱগত কৰা হৈছে। মানুহৰ চঞ্চল চিন্তক দমন কৰাৰ একমাত্ৰ উপায় হৈছে ধ্যান-ধাৰণা আৰু অষ্টাংগিক মার্গৰ সাধনা। ইয়াৰ দ্বাৰা মানুহে সদায় কুশল চিন্তাৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰে। মানৱ চিন্তা সম্পৰ্কীয় এনে

তাত্ত্বিক চিন্তাৰাজিক সাধাৰণ উপমা, দৃষ্টান্ত আদিৰ সহযোগত সৰস আৰু হৃদয়গ্ৰাহী ৰূপত 'ধন্মপদ'-ত সন্নিৱিষ্ট কৰা হৈছে। 'ধন্মপদ'ৰ "চিন্ত বগ্গো"-ৰ ৬ নং আৰু ৭ নং গাঁথাৰ মাজেৰে মানৱ চিন্ত সম্পৰ্কীয় ধ্যান-ধাৰণাৰ এটা সম্যক আভাস লাভ কৰিব পাৰি :

“অনৱট্ঠিত চিন্তস্‌ সন্ধমং অৱিজানতো ।

পৰিপ্লৱপসাদস্‌ পঞ্‌ঞগ ন পৰিপূবতি ।।”

(৬ নং গাথা, চিন্তবগ্গো)

— অৰ্থাৎ যাব চিন্ত চঞ্চল, সত্যধৰ্ম যাব অজ্ঞাত, যাব চিন্ত শান্তিবিহীন তেওঁৰ জ্ঞানে পূৰ্ণতা লাভ নকৰে।

আকৌ,

“অনৱস্‌সুত চিন্তস্‌ অনহ্মাহত চেতসো ।

পুঞ্‌ঞপাপপহীনস্‌ নথি জাগৰতো ভয়ং ।।” (৭ নং গাঁথা, চিন্তবগ্গো)

— অৰ্থাৎ যাব চিন্ত আশ্ৰবিহীন, সংশয়ৰ দ্বাৰা অনাক্ৰান্ত, যি পুণ্য-পাপহীন তেওঁৰ জাগৰণতো অৰ্থাৎ ইন্দ্ৰিয় প্ৰলুদ্ধতাতো ভয় নাই।

দুখৰ নিবৃত্তিয়ে হৈছে বৌদ্ধ ধৰ্মৰ প্ৰধান লক্ষ্য। জৰা, ব্যাধি, মৃত্যুৰ বিভীষিকাৰ দৰে জীৱনৰ গূঢ়তম ৰহস্যৰ সন্ধান বিচাৰিয়ে অৱশেষত গৌতমে বুদ্ধত্ব লাভ কৰিছিল। বুদ্ধই নিজৰ প্ৰাপ্ত জ্ঞান দৃষ্টিৰে আৱিষ্কাৰ কৰিছিল- জগত দুখময়। দুখ আছে, দুখৰ উৎপত্তি হয়, দুখৰ নিৰোধ আছে- আৰু দুখ নিৰোধৰ উপায়ো আছে। বৌদ্ধ ধৰ্মত এই দুখবাদক “চাৰি আৰ্য্যসত্য” বুলি কোৱা হৈছে। 'ধন্মপদ'-ত নিৰ্বানপ্ৰাপ্তিকে এই দুখ নিৰোধৰ উপায় বুলি বিবেচনা কৰা হৈছে। নিৰ্বান অৰ্থাৎ নিবৃত্তি বা বিনাশ; এই বিনাশ কাৰিক বিনাশ নহয়, মানুহৰ মনৰ প্ৰবৃত্তিৰ হে বিনাশ। অৰ্থাৎ কোনো দৈৱিক পূজা, যাগ-যজ্ঞ

কৰি এই নিৰ্বান প্ৰাপ্তি সম্ভৱ নহয়; ইয়াৰ বাবে প্ৰয়োজন হয় সাধনাৰ। সাধনাৰ দ্বাৰাহে সৰ্বসাধাৰণে অপ্ৰমাদী হৈ নিৰ্বানপ্ৰাপ্তিৰ দিশত অগ্ৰসৰ হ'ব পাৰিব। অপ্ৰমাদী অৰ্থাৎ প্ৰমাদহীন; জগতৰ দুখ স্বৰূপ মায়ামোহত আৱদ্ধ নহৈ সংযম আৰু একাগ্ৰচিন্তেৰে সৰ্বতোপ্ৰকাৰৰ কুশল চিন্তাৰত্ন হোৱাজনেই অপ্ৰমাদী।

জনে স্ম-জৰা মৃত্যুৰ চক্ৰৰ পৰা মুক্ত হৈ প্ৰশান্তি অনুভৱ কৰে।

'ধন্মপদ' - ৰ 'অপ্পমাদ বগ্গো' - ৰ ১ নং আৰু ৩ নং গাঁথাৰ মাজেৰে অপ্ৰমাদী সত্তাৰ স্পষ্ট প্ৰতিফলন ঘটা পৰিলক্ষিত হয়-

“অপ্পমাদো অমতপদং পমাদো মচ্ছুপ্পমাদং ।

অপ্পমত্তা ন মীয়ন্তি যে পমত্তা যথা মতা (অপ্পমাদ বগ্গো ১ নং গাঁথা)

— অৰ্থাৎ অপ্ৰমাদ অমৃতৰ পথ স্বৰূপ; প্ৰমাদ মৃত্যুৰ পথ। অপ্ৰমত্ত সকলৰ মৃত্যু নহয়, যি সকল প্ৰমত্ত তেওঁলোক মৃতৰ দৰে।

আকৌ,

“তে ঝায়িনো সাততিকা নিচ্চং দৰ্শনপৰকমা ।

ফু সন্তি ধীৰা নিৰ্বানং যোগক থে অনুত্তৰং ।। (অপ্পমাদ বগ্গো, ৩ নং গাঁথা)

— অৰ্থাৎ এনে ধাৰ্মী, উদ্যমশীল, সদা পৰাক্ৰমশীল বিজ্ঞ সকলে পৰম প্ৰশান্তি নিৰ্বান লাভ কৰে।

দ্বাদশ নিদানেই হৈছে মানুহৰ দুখৰ কাৰক। অবিদ্যা, সংস্কাৰ, বিজ্ঞান, নামৰূপ, ষড়ায়ুস্পৰ্শ, বেদনা, তৃষ্ণা, উপাদান, ভৱ, জাতি জৰা- মৰণ। তদুপৰি 'প্ৰতীত্যসমুৎপাদ'-ও

উৎপত্তিৰ অন্য এটা প্ৰধান কাৰক হিচাপে বিবেচিত হৈছে। অজ্ঞানতাই হৈছে ইয়াৰ প্ৰধান কাৰন। অজ্ঞানতাৰ পৰা সংস্কাৰ, সংস্কাৰৰ পৰা বিজ্ঞান, বিজ্ঞানৰ পৰা নামৰূপ, নামৰূপৰ পৰা যড়ায়তন, যড়ায়তনৰ পৰা স্পৰ্শ, স্পৰ্শৰ পৰা বেদনা, বেদনাৰ পৰা তৃষ্ণা, তৃষ্ণাৰ পৰা উপাদান, উপাদানৰ পৰা ভৱ, ভৱৰ পৰা জাতি, জাতিৰ পৰা জৰা-ব্যাধি-মৃত্যুৰ দুখ। সৃষ্টিৰ লগতে বিনাশো সংলগ্ন হৈ থাকে; সেয়েহে কাৰ্য্যকৰণৰ সূত্ৰ অনুসৰি সৃষ্টি হোৱা দুখৰো নিবাবন আছে। ইয়াৰ বাবে 'অষ্টাংগিক মার্গ' অনুসৰন কৰাতো নিতান্তই প্ৰয়োজন। অষ্টাংগিক মার্গ অৰ্থাৎ সম্যক দৃষ্টি, সম্যক সংকল্প, সম্যক বাক্য, সম্যক কৰ্মান্ত, সম্যক জীৱিকা, সম্যক ব্যায়াম, সম্যক স্মৃতি, সম্যক সমাধি। এনে মার্গৰ অনুশীলনৰ দ্বাৰা মানুহে নিজৰ দুখৰ প্ৰকৃত কাৰণক উপলব্ধি কৰাৰ লগতে নিৰ্বান প্ৰাপ্তিৰো উপায় লাভ কৰে। ইয়াৰ বাবে মানুহৰ কায়-বাক-চিন্তা সংযমৰ

প্ৰয়োজন। এনে সংযমতাই মানুহক নৈতিক ধৰ্মত দীক্ষিত কৰি এক পূৰ্ণ মনুষ্যত্বৰ উপলব্ধি কৰায়। ইয়াক বৌদ্ধ ধৰ্মৰো প্ৰধান লক্ষ্য হিচাপে বিবেচনা কৰা হয়।

পৰিশেষত ক'ব পাৰি যে, বৌদ্ধ দৰ্শনৰ অন্তৰ্গত দয়া, ক্ষমা, পৰাৰ্থপৰতা, অবৈৰ, অক্ৰোধ, অপ্ৰমাদৰ বাণীয়েই 'ধৰ্ম্মপদ'-ৰ মাজেৰেও প্ৰতিফলিত হৈছে। এনে দিশৰ উপযুক্ত উৎকৰ্ষ সাধনৰ জৰিয়তে সৰ্বসাধাৰণৰ কল্যাণ হোৱাটো নিশ্চিত।

সহায়ক গ্ৰন্থ :-

- ১। ঠাকুৰ, (ড°) নগেন : প্ৰাকৃত সাহিত্য চয়ন, জ্যোতি প্ৰকাশন, ৪ৰ্থ সংস্কৰণ, ২০০৭ চন।
- ২। :- পালি-প্ৰাকৃত-অপভ্ৰংশ ভাষা আৰু সাহিত্য, কে. এম. পাব্লিছিং, পানবজাৰ, ২য় প্ৰকাশ, ২০০২ চন।
- ৩। :- প্ৰাকৃত সাহিত্যৰ অধ্যয়ন, জ্যোতি প্ৰকাশন, ৩য় প্ৰকাশ, ২০০৭ চন। ○○

অমৃত বাণী :

“তোমালোকৰ শিক্ষা যদি সততা আৰু পবিত্ৰতাৰ দৃঢ় ভেটিত গঢ়ি উঠা নাই, তেন্তে মই ভাবো তোমালোকৰ শিক্ষাৰ কোনো মূল্য নাই। তোমালোকে যদি ব্যক্তিগত জীৱনৰ পবিত্ৰতাৰ প্ৰতি আওঁকাণ কৰা, মই কওঁ তোমালোকৰ জীৱন অথলে যাব।”

— মহাত্মা গান্ধী

Translating Shakespearean drama into Assamese : A Study of Dr. Pona Mahanta's Assamese Translation of *Macbeth*

Dr. Dibakar Maut
Assistant Professor (HOD)
Department of English

Introduction :

Translation and language learning can explore new frontiers going beyond political, social or cultural boundaries and hence very important. Great dramatists like Shakespeare goes beyond national boundaries and therefore translation of Shakespearean dramas into different other languages of the world has been done and is still continuing. In Assamese literature also there has been some translation; rather recreations, of Shakespearean dramas. Assamese plays Bhramaranga (Comedy of Errors), Ashru Tirtha (King Lear), Amar-Lila (Romeo and Juliet), Danduri Daman (Taming of the Shrew), Banij Konwar (Merchant of Venice) and Bhimdarpa (Macbeth) are some ample examples in this regard. Lakhminath Bejbaruah also uses character type (Falstaff) from King Henry IV in his play Chakradhvaj Singha. However, the present study concentrates on the Assamese translation of

Shakespeare's *Macbeth* into Assamese by Dr. Pona Mahanta (Retd. Head, Department of English, Dibrugarh University, Dibrugarh Assam.)

The study tries to analyse some crucial points regarding this Assamese translation titled also as *Macbeth* through examination of areas like the play's diction, style, cultural links, universality, local colour, recreation as well as its merits, limitations and problems as a translated work.

Discussion :

Prof. Mahanta's work can be analysed from the very introduction of his translated play where he clarifies the necessity of such a translated work and his his motif behind it. Translation of Shakespearean drama to Indian or Assamese language is a hard task. The writer who is a renowned scholar of Assamese and English drama rises the very basic question : why this translation of the drama which is based on an old story

written in blank verse with strange English to modern readers. Many things may be said in its answer but short answer to the question may be as follows :

Firstly, whatever may be the origin of the sources of Shakespearean plays- the language or the writing style; there are questions and human subjects presented that are not bound by country, time or language. It is not possible for all of us to understand them in Shakespeare's original English. So, it is the thought of the translator that if these can be expressed in our own language (Assamese) the readers and also the audience will be benefited. The richness of literature will also increase by such works. (Mahanta, Introduction, p. i)

Secondly, like the immense popularity of Shakespeare among the Romantic poets of the nineteenth century, Indian poets and playwrights were also greatly influenced by him caused by the spread of English education in India as well as Assam. In our neighbouring Bangla language there has been one and half century long non stop tradition of translation and recreation of Shakespeare. There are not just the very popular plays of Shakespeare like *Hemlet*, *King Lear*, *Othello*, *The Merchant of Venice*, *Winter's Tale*, *The Tempest* but even more than one Bangla translation and recreation of Shakespeare's other plays are available.

Many recreations of *Macbeth* has already been done in Bangla language. Compared

to that , Assamese translation of *Macbeth* or Shakespearean plays is negligible. Devananda Bharali's *Bhimdarpa* is considered rather as mere imitation of the play. The drama *Macbeth* is believed to be one of the greatest wealth of world literature and hence it is good to have more and more translation of it. (Mahanta, Introduction, p ii-iv)

Thirdly, Shakespearean plays are not just dramas but also literature. Though the playwright did not intend his plays to be literature, time declared them as superb literary creations. College and universities of Assam focuses on reading Shakespearean plays as literature neglecting the performance side. In the translation Professor Mahanta endeavours to use simple prose as much as possible to help the eager dramatists and directors to perform the drama in modern stage. (Mahanta, Introduction, p ii-iv)

It is worth mentioning that literal translation of Shakespeare into an Indian language is actually not possible. If anyone gries to do it , the result will be, obviously, artificial and dull. The translation of Prof. Mahanta claims that though there is not literal, no ample part of the original is excluded. Hints are also given about the parts which can be excluded from the modern stage .

Pointing to the supernatural in Prof. Mahanta says that "though the witches of *Macbeth* are mostly from the imagination

of the dramatist, they also have legendary and historical sources. Holinshed's Chronicles (1587) of England, Scotland and Ireland, British folk tales, witchcraft related books and Greco – Roman sources have also influenced the playwright for inspiration. (Mahanta, Introduction , p ii-v)". The story of great general Macbeth looks very interesting and full of suspense. Macbeth kills his king with his wife for the sinister ambition to become the king himself and finally dies in agony and irony. The supernatural elements through the three witches make the drama more thrilling and appealing to the audience.

Contemporary English people also had beliefs or superstitions regarding witches – capable of harming people by their black magic and tricks. However, it should be remembered that ambition was the flaw in the character Macbeth though it seems that he was misled by the witches through their foretelling. The witches take an very important portion in the play by helping in expressing Macbeth's inner self or as outer expression of his psychology. It also helps in creating the dramatic suspense, appeal and situations of the play. (modern representation of witches as female priest of religious Voodoo dance or the drugg addicted Hippie. Prof. Mahanta suggests the modern directors to experiment in this regard according to the local ritual and traditions.)

Beginning of the Play :

In the very beginning of the play the translator is using Assamese words suitably to create the atmosphere of the original :

(Act I, Scene I *Macbeth*, p.1)

First Witch : I come, Graymalkin! (goi asu bogitora)

Second Witch: Paddock calls. (borbhekulai matise)

Third Witch : Anon. (ahisuei)

ALL: Fair is foul, and foul is fair:

Hover through the fog and filthy air.

(Bhalei hoi beya, beya hoi bhal, kunwalibhara leterabotahot bhanhi jaun bol.

The translation is successful in creating the atmosphere of eerie feeling and suspense of the drama in the very beginning of the drama with appropriate assamese words culturally synonymous and adjustable- words like Bogitora, borbhekula, kunwali bhara letera botahot etc.

In Act I Scene ii, the Assamese translated dialogues are keeping the soul of the original though simplified :

Sergeant : Doubtful it stood;

As two spent swimmers, that do cling together

And choke their art. (*Macbeth*, p.6)

Assamese Translation :

"Captain : poristhiti anishit/ dowjan aklanta xaturbidor dore junjisil dui dole"

Another important change here is the use of the word Captain in Assamese in place

of Sergeant as it is much understandable and apt in Assamese culture and society. In the last part of the scene we find longer Assamese sentences referring to the English counterparts :

Ross: I'll see it done.

Duncan : What he hath lost noble Macbeth hath won. (*Macbeth*,p.9)

Ross : moharajor adekh sighre palon kora hobo.

Duncan : Cawdore ji morjada heroaise heya labh korise mohajodha mecbethe.

Examples of good conversion from English to Assamese are ample:

At the sudden coming and vanish of the witches Banquo says :

The earth hath bubbles, as the water has, And these are of them. Whither are they vanish'd?

(panit dekhar dore matiru burburoni ase, aiburu tenekuai)

Problems in Translation :

Some problems of translation can be seen clearly in the example given below where exact translation is not possible and the translator efficiently manages to give a good alternate to the exact word to word translation successfully.

When Macbeth reveals his mental status in a soliloquy after finding two prophecies be true in Act I, Scene iii:

Macbeth : (Aside) Two truths are told, As happy prologues to the swelling act of the imperial theme.—I thank you, gentlemen. (*Aside*)

Cannot be ill, cannot be good: if ill, Why hath it given me earnest of success, Commencing in a truth? I amthane of Cawdor:

If good, why do I yield to that suggestion Whose horrid image doth unfix my hair And make my seated heart knock at my ribs,

Against the use of nature? Present fears Are less than horrible imaginings:

Macbeth : (swagat) duta xatya kora hoi gol – aitu jen roja huar kahanire prostabona (punar swagot) ai aloukik montrona axubha hobo nuare/ axubhai hoi jodi ai xatyar

proman kiyo dile? Cawdoror prabho moi.... *Xubha Jodi hoi, bokh haun kiya moi hei engeetor jhor kolponai hompurna aswabhabik bhabe mur hridpinda trastaman kore ?/ bastobor bhoyabohotatke adhik bhoyaboha ai kolpona...*

The italics show the problem in translating the words from English to Assamese and hence a compromise is done and the simplification little lessen the effect of the original.

The task of maintaining the cultural balance between the two languages while translating is done well by the translator . As word to word translation can mean a very different thing in the target language , the translator is very careful on it.

Duncan : Give me your hand;(cultural and social difference is carefully considered

well here as such holding or touching hands in Assamese or Indian culture is not acceptable)

Conduct me to mine host: we love him highly,

And shall continue our graces towards him.

By your leave, hostess (Act I, scene 6)

(dhonyabad!grihakortar kaxoleamak loi jauk :.....)Otherwise “apunar hat muk diyok” like translation could lead to confusion. However, the European royal etiquettes can be unknown to the target audience but it should be well understood in the performance of the drama.

Translation in Soliloquies :

Soliloquies show the inner mind of the characters and their psychological state too. Hence the translator carefully deals with it:

(SCENE VII. Macbeth's castle.)

MACBETH: If we should fail?

LADY MACBETH : We fail!

But screw your courage to the sticking-place,

And we'll not fail. When Duncan is asleep—

.....
MACBETH : Bring forth men-children only;

For thy undaunted mettle should compose Nothing but males.

Assamese Translation :

Macbeth : Jodi byartha hau?

Lady Macbeth : ami byartha hom ? xahox kathurtom kora,byartha kodapi nahau/

Xuna , sranta Duncan jetia tuponit lalkal hoi thakibo.....

.....
Macbeth : tumi kebol putra xontanhe jonmo diya uhit ! tumar ai axim xahox puruxorhe jugya !

Here, the Assamese version is quiet successful in portraying the inner Macbeth with proper Assamese diction and style of expression. It looks natural and genuine though translation. There lies the success of the translator. Again in Lady Macbeth's soliloquies :

(Act ii scene ii)

Lady Macbeth : My hands are of your colour;

At the south entry: retire we to our chamber;

A little water clears us of this deed:

How easy is it, then! Your constancy

Hath left you unattended.

Knocking within

Hark! more knocking.

Get on your nightgown, lest occasion call us,

And show us to be watchers. Be not lost

So poorly in your thoughts

Assamese version :

mur hator rangu akei hol !

alopman paniye amak aiburor pora mukta

koribo; tetia xokolu xohoj hoi jabo

.....

The translation is strong and straight, yet

expressive of the inner soul of Lady

Macbeth.

(iv) Dealing with Humour :

In *Macbeth*, humour gives comic relief but at the same time hints the coming complexity and horror . Here again comes hard task of the translator to select diction and way of expression in Assamese referring to the original counterpart :

SCENE III. The same.

(Knocking within)

Enter a Porter

Porter : Here's a knocking indeed! If a man were porter of hell-gate, he should have old turning the key.

Faith, here's an

English tailor come hither, for stealing out of

a French hose: come in, tailor; here you may roast your goose. (p.41);

Assamese Translation:

Dwarpal : dhakiadhoki solia ase /norokor dwarpal hole dekhon sabi pokae thakibo lagibo!

Xosake koisu, au nishsai amar dekhore kunuba dorji hobo/

Kunuba bidekhir patlung sur kori aikhini paisehi! aha dorji mohaxoi! Ai norokkundatr juit tumar estritu garom kori lua!

Assamese translation seems successful in duly presenting the Shakespearean humour with a local and Assamese twist in it.

(v) Lady Macbeth and Macbeth in the Last Parts of the Play :

LADY MACBETH : Out, damned spot! out, I say!—One: two: why,

then, 'tis time to do't.—Hell is murky! — Fie, my lord, fie! a soldier, and afeard? What need we fear who knows it, when none can call our power to account?— Yet who would have thought the old man to have had so much blood in him. (p.107) (Assamese Translation: aator ho, abhixapta kalmia!ator ho.ak, dui : tente kamtu koribor homoi hol.norokkhanu andhokar! dhik swami dhik!tumi ajon joddha, tothapi bhoi korisa?bhoi koribole ki ase? Amar khyamotak prosna koribokar ase ane spardha? Tothapi koneno bhabbisil hei bridhar xorirot eman tez ase buli?

LADY MACBETH : Here's the smell of the blood still: all the perfumes of Arabia will not sweeten this little hand. Oh, oh, oh!

..... (Assamese Translation : xei tezor gondha atiao ase ! arobor xamosta xaorabheo ai khudra hat xugandhi koribo nuaribo! ah!ah!ah!

After getting the death news of lady Macbeth (Act V, v, p. 119):

MACBETH : The way to dusty death. Out, out, brief candle!

Life's but a walking shadow, a poor player That struts and frets his hour upon the stage And then is heard no more: it is a tale Told by an idiot, full of sound and fury, Signifying nothing.(Assamese translation

: numai ja khyantekor bonti ! jibontu kebol ata soloman saya, ak opoita bhaoriya ji khontekor babe monchat lompha jompha kore aru tar pisot eyar kotha kuneo

xunibole napay. E kono nirbhudhe kua kahini – kolahol aru chansyolyore poripurna . kintu artha ako nai. (a beautiful and apt translation into Assamese).

Conclusion :

The translation of Macbeth into Assamese by Dr. Pona Mahanta can be regarded as a successful translation which keeps the soul of the original Shakespearean play and at the same time an important contribution to Assamese literature . It has not only given opportunity to the Assamese audience to read and understand Shakespeare's *Macbeth* as literature but also given a new scope for enacting the play in modern Assamese stage. He has also given suggestions and hints for modern adaptations of the play which will be helpful for the upcoming directors and dramatists. The work has started the long discontinued tradition of Shakespearean drama to Assamese language which hopefully encourage other scholars and writers to translate more Shakespearean dramas to Assamese and enhance the overall richness of Assamese literature . Literature of other language opens a great opportunity to understand the other's society, culture, heritage, tradition, religion and belief systems. Which further identify the similarities among different languages and cultures and also the universality of human 'tragedy' and

'comedy' of life. This translation work of Dr. Mahanta would ,hopefully , gain further appreciation and would remain as a significant contribution to Assamese Translation literature.

Bibliography :

- Brown, R.A. : *On Translation* (Harvard 1959)
- Chatterjee, S.K. : *World Literature and Tagor* (Vuswa Bharati , 1971)
- Dev, Amiyo (ed.) : *The Aesthetics of Translation* (Jadavpur University, Calcutta)
- Newmark, P. : *Approaches to Translation* (Oxford : Pergamon, 1981)
- Picken, C (ed.) : *The Translator Handbook* (London : ASLIB, 1983
- Handiqui, Krishnakanta : *Anurador Koth* ('Chetona' Yr II, no. 5)
- Shakespeare, William : *Oxford School Shakespeare : Macbeth*, Oxford University Press, 2003
- Mahanta, Pona : *William Shakespeare's Macbeth* (Translation into Assamese) Bhabani Books Bhabani Pvt.Ltd Guwahati 2012
- Bhattacharya, Hari Chanda : *Asam Natya Sahityor Jilingani* Lawyer's Book Stall ,Guwahati,2016
- Kotoky Dr.Prafulla : *Tulanamulak Sah aru Anubad Vicar* M/S Jyoti Prakash Guwahati, 2017) ○○

Statistics in Day to day life

Dr Chumchum Doloi

Assistant Professor
Department of Statistics

Statistics means numerical description to most people. An educated citizen needs an understanding of basic statistical tools to function in a world that is becoming increasingly dependent on quantitative information. In fact the term Statistics is generally used to mean numerical facts and figures such as per capita income, agricultural production during a year, literacy rate, population growth etc. and so on. In modern times, Statistics is viewed not as a mere device for collecting numerical data but as a means of developing sound techniques for their handling and analysis and drawing valid inferences from them. However, as a subject of study, Statistics refers to the body of principles and procedures developed for the collection, classification, summarization and interpretation of numerical data and for the use of such data. The purpose of Statistics is to manipulate, summarize and investigate data so that useful decision-making information results. Statistical tools are at work in almost

every area of life, including agriculture, business, engineering, medicine, law, regulation, and social policy, as well as in the physical, biological, and social sciences and even in parts of the academic humanities. In the modern age, almost all organizations in the government or managements of business are resorting to planning for efficient working and for formulating policy decisions. To achieve this, the statistical data relating to production, consumption, prices, investment, income, expenditure etc are various statistical techniques for handling and analyzing such data are of paramount importance.

Statistics is the science of counting: according to this definition, statistics is only a science of counting. But this is an incomplete definition of statistics mainly due to two reasons (a) Statistics is not related only with collection of data. It is also concerned with the presentation, tabulation, analysis, and interpretation of data. (b) Counting is used in collection of

data, where field of inquiry is limited. But when the data are large, counting becomes impossible. Under such conditions estimates are made. For example the production of wheat in India cannot be counted, it can only be estimated.

Statistics is widely used in many industries. In industries, control charts are widely used to maintain a certain quality level. In production engineering, to find whether the product is conforming to specifications or not, statistical tools, namely inspection plans, control charts, etc., are of extreme importance. In inspection plans we have to resort to some kind of sampling – a very important aspect of Statistics.

Statistics are lifeblood of successful commerce. Any businessman cannot afford to either by under stocking or having overstock of his goods. As so many multinational companies have invaded into our Indian economy, the size and volume of business is increasing. On one side the stiff competition is increasing whereas on the other side the tastes are changing and new fashions are emerging. In this connection, market survey plays an important role to exhibit the present conditions and to forecast the likely changes in future.

Analysis of variance (ANOVA) is one of the statistical tools developed by Professor R.A. Fisher, plays a prominent role in agriculture experiments. In tests of

significance based on small samples, it can be shown that statistics is adequate to test the significant difference between two sample means. In analysis of variance, we are concerned with the testing of equality of several population means. For an example, five fertilizers are applied to five plots each of wheat and the yields of wheat on each of the plots are given. In such a situation, we are interested in finding out whether the effect of these fertilizers on the yield is significantly different or not. In other words, whether the samples are drawn from the same normal population or not. The answer to this problem is provided by the technique of ANOVA and it is used to test the homogeneity of several population means.

In medical science also, the statistical tools for the collection, presentation and analysis of observed facts relating to the causes and incidence of diseases and the results obtained from the use of various drugs and medicines are of great importance. Moreover, the efficacy of a manufactured drug or injection or medicine is tested by using the 'tests of significance' i.e t-test. Thus, we see that the science of statistics is associated with almost all the sciences-social as well as physical. Bowley has rightly said, "A knowledge of Statistics is like a knowledge of foreign language or of algebra; it may prove of use at any item under any circumstance." ○○

বৈদিক গণিতৰ কেইটামান কৌশল

ড° অনামিকা শৰ্মা

‘বৈদিক’ শব্দটো সংস্কৃত ‘বেদ’ শব্দৰ পৰা অহা যাৰ অৰ্থ ‘জ্ঞান’। ‘বৈদিক গণিত’ হৈছে কিছুমান বিশেষ পদ্ধতি/সূত্ৰৰ সমাহাৰ যিয়ে গণিতৰ সমস্যাবোৰৰ সহজ আৰু দ্ৰুত সমাধান দিয়ে।

বৈদিক গণিতৰ কেইটামান কৌশল :

1. একক স্থান 5 থকা সংখ্যাৰ বৰ্গ :

উদাহৰণ : a) $(35)^2 = ?$

i) $35 \times 35 \div 25$ (শেষৰ অংক দুটাৰ পূৰণফল)

ii) $3 \times (3+1) = 3 \times 4 = 12$

উত্তৰ : $(35)^2 = 1225$

b) $(75)^2 = ?$

(i) $75 \times 75 \div 25$ (ii) $7 \times (7+1) = 56$

উত্তৰ : $(75)^2 = 5625$

2. 5ৰে এটা সংখ্যাক পূৰণ কৰিলে :

I) যুগ্ম সংখ্যা হ'লে-

উদাহৰণ : $2466 \times 5 = ?$

i) সংখ্যাটোক 2ৰে হৰণ কৰা : $2466 \div 2 = 1233$

ii) শেষত 0 বহাই দিয়া।

উত্তৰ : $2466 \times 5 = 12330$

II) অযুগ্ম সংখ্যা হ'লে -

উদাহৰণ : $3777 \times 5 = ?$

i) সংখ্যাটোৰ পৰা 1 বিয়োগ কৰি 2ৰে হৰণ কৰা :

$(3777-1) \div 2 = 3776 \div 2 = 1888$

ii) শেষত 5 বহাই দিয়া

উত্তৰ : $3777 \times 5 = 18885$

3. দুটা অংকৰ পূৰণফল, যদি একক স্থানৰ অংক দুটাৰ যোগফল 10 হয় আৰু দহক স্থানৰ অংক দুটা একে হয়?

উদাহৰণ : a) $22 \times 28 = ?$

i) $22 \times 28 : 16$ (শেষৰ অংক দুটাৰ পূৰণফল)

(ii) $2 \times (2+1) = 2 \times 3 = 6$

উত্তৰ : $22 \times 28 = 616$

b) $91 \times 99 = ?$

i) $91 \times 99 \div 09$ (শেষৰ অংক দুটাৰ পূৰণফল)

ii) $9 \times (9+1) = 90$

উত্তৰ : 9009

c) $63 \times 67 = ?$

i) $63 \times 67 \div 21$ (ii) $6 \times (6+1) = 42$

উত্তৰ : 4221

4. দুটা অংক বিশিষ্ট যিকোনো 11 ৰে পূৰণ কৰিলে-

উদাহৰণ : a) $32 \times 11 = 3(3+2)2 = 352$

(b) $45 \times 11 = 4(4+5)5 = 495$

c) $65 \times 11 : 6(6+5)5$

: 6(11)5

: (6+1)15

: 715

যিহেতু $6+5=11$, দুটা অংকৰ, গতিকে প্ৰথম সংখ্যাটোৰ লগত 1 যোগ দিলেই হ'ব। ○○

ৰঘুনাথ চৌধাৰীৰ 'কেতেকী' কবিতাত প্ৰকৃতি প্ৰীতি

ড° বনলতা দাস
সহকাৰী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ

অসমীয়া সাহিত্যত নৱন্যাসিক ভাৱধাৰাৰ প্ৰথম সূত্ৰপাত ঘটে 'জোনাকী' (১৮৮৯ চন) কাকতত। ইয়াৰ পিছত 'বাঁহী', 'উষা', 'আলোচনী', 'চেতনা', 'আবাহন' আদি আলোচনীত ইয়াৰ পয়োভৰ ঘটে। ৰঘুনাথ চৌধাৰী এই যুগৰে এজন বিশিষ্ট কবি। কবিৰত্ন অলংকাৰেৰে বিভূষিত চৌধাৰীদেৱ অসমীয়া কাব্য জগতত 'বিহগী কবি' নামে জনাজাত। ভাৰতীয় ভাৱধাৰা আৰু দৰ্শনৰ দ্বাৰা পৰিপুষ্ট হ'লেও এওঁৰ গাতো নৱন্যাসৰ বা লাগে।

নৱন্যাস বা বমন্যাসিক ভাৱধাৰা কোনো এক সাহিত্য গোষ্ঠীৰ সুনিৰ্দিষ্ট মতবাদ নহয়। ই হ'ল পৰিৱৰ্তন বা মুক্তিৰ এক নান্দনিক প্ৰয়াস। কল্পনা আৰু লক্ষ্যবস্তুৰ সৌন্দৰ্য ইয়াৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্য।

প্ৰকৃতিয়ে হ'ল কবি চৌধাৰীদেৱৰ কবিতাৰ মূল উৎস। সেয়ে এই কাব্যখণ্ডতো কবিয়ে বিহগৰ প্ৰতি গভীৰ আত্মোৎসৰ্গ আৰু নিবিড় আত্মীয়তাৰ ভাব প্ৰকাশ কৰিছে। কেতেকীৰ অনাবিল মাতত মোহভংগ হৈ কবিৰ অনুভূতিশীল অন্তৰৰ নিভৃততম কোনৰ পৰা স্বতঃস্ফূৰ্তভাৱে নিগৰি ওলাইছে 'কেতেকী' কবিতাটো। 'সোনাই' সম্বোধনেৰে

কবিয়ে কেতেকীৰ স'তে এক সহজ আত্মীয়তা স্থাপন কৰিছে :

“ক'ৰ পৰা তই আহিলি সোনাই
কোন দিশে যাৰ উৰি,
কিয়বা ফুৰিছ দূৰ দূৰণিত
অকল ই ঘূৰি ঘূৰি?”

বিহগৰ প্ৰতি থকা এই প্ৰীতিতেই কবিৰ প্ৰকৃতি প্ৰীতি ভাব সুন্দৰকৈ ফুটি উঠিছে। একেদৰে, নিঃসঙ্গতাৰ কথা ভাবি কবিয়ে তন্ময় হৈ পৰিছে এইদৰে :

ক) “ভোক লগা জানি কোনে আনি দিব
গছৰ সুৰদি ফল,
পিয়াহ লাগিলে কোনেনো পিয়াৰ
আকাশী গংগাৰ জল।”

খ) “দুখ ভাগবত শীতলী শয্যা
কোনে নিচুকাই থ'ব,
কোনে আহি তোৰ মুখখনি চাই
চুমা এটি খাই যাব?”

প্ৰাণৰ এনে অন্তৰংগ প্ৰকাশে বিষয়বস্তুক বমনীয় কৰি তুলিছে। তদুপৰি, দুয়োটা স্তৱকতে মাতৃস্নেহৰ আকুলতা প্ৰকাশ পাইছে। ইয়ো বিষয়বস্তুক সোণত সুৰগা চৰাইছে।

একেদৰে, সাধাৰণ প্ৰাণীৰ প্ৰতি উদাৰ মনোভাৱ কবিতাটোত ব্যক্ত হৈছে। ইয়াত কবিয়ে সাধাৰণ চৰাইজনীক লৈয়ে কল্পনাৰ মকৰাজাল বিস্তাৰিত কৰিছে। চৌধাৰীদেৱৰ মনত সাধাৰণ চৰাইটিৰ প্ৰতি উদাৰ মনোভাৱ থকা বাবেহে কেতেকীক লৈ সাতোটা তৰংগযুক্ত বৃহৎ কাব্য ৰচনা কৰিব পাৰিছে। কেতেকী যেন কবিৰ বাবে সাধাৰণ নহয়, ই কবিৰ হৃদি বাসনাৰ ধন, নিৰাশাৰ আশা। এই ভাৱনাৰ দ্বাৰা উদ্ভূত হৈ কবিয়ে কেতেকীক সাধাৰণ স্তৰৰ পৰা অসাধাৰণ স্তৰলৈ লৈ গৈছে :

“যদিওবা পখী ক্ষুদ্ৰ জীৱ তই
শৰীৰৰ শক্তি ক্ষীণ,
কিন্তু সি শক্তিত বিশ্ব প্ৰেমবস
বই থাকে ৰাতি-দিন।”

কেতেকী জাগতিক সৌন্দৰ্যৰ প্ৰতীক। এই কেতেকীৰ সৌন্দৰ্য, কেতেকীৰ ৰহস্যাবৃত্ত জীৱনক লৈয়ে গোটেই কাব্যখণ্ড ৰচিত হৈছে। এই সম্পৰ্কত ড° বাণীকান্ত কাকতিদেৱে কৈছে এনেদৰে :

“কেতেকী এটা চৰায়ে নহয়, ইয়াৰ মাতত এটা ৰহস্যৰ সন্ধান আছে।”
কেতেকীৰ মাত সাধাৰণ চৰাইৰ মাত নহয়, ই কৃষ্ণৰ বাঁহীৰ সুৰৰ দৰে বিশ্বৰ প্ৰেমানন্দৰ সুৰ। ইয়াৰ মাতত আছে অৱচেতন মনক চেতন কৰিব পৰা শক্তি; যি শক্তিয়ে মোহ-টোপনি ভাঙিছে :

“আছিলো মগন মোহ টোপনিত
নাছিল চেতনা জ্ঞান,
কিনো নাম গাই ঘুমটি ভাঙিলি
বলিয়া কৰিলি প্ৰাণ।”

কেতেকী কবিৰ বাবে এক পৰম ৰহস্য, এক অনন্ত জিজ্ঞাসাৰূপে প্ৰতিভাত হৈছে।

প্ৰকৃতি জগতৰ অন্যতম উপাদান ‘কেতেকী’

কবিৰ প্ৰেম আৰু সৌন্দৰ্যৰ প্ৰতীক। ‘কবিৰ ভাষাত প্ৰেমৰ সোৱাদ বিলাব আহিছে দেৱদূতী ৰূপ ধৰি।’ সেইফালৰপৰা কবিতাটোক ‘পক্ষী প্ৰশস্তি’ বুলিও ক’ব পাৰি। চৰাইটো যদিও ক্ষুদ্ৰ তাৰ শৰীৰতে আছে বিশ্বপ্ৰেমৰ সৌন্দৰ্য। এই ভাবটোৱে কবি কল্পনাত মুখবিত হৈছে এনেদৰে :

“তোকে যেন বিধি সৃষ্টি পাতনিত
গঢ়িলে যতন কৰি,
প্ৰেমৰ সোৱাদ বিলাব আহিছ
দেৱদূত ৰূপ ধৰি।”

অজানাৰ পিয়াসী কেতেকীৰ প্ৰতি গভীৰ জিজ্ঞাসা ভাৱৰ উদয় হৈছে। ইংৰাজ কবি শ্যেলীৰ ভাষাৰে ক’ব পাৰি- “Heard songs are sweet but those unheard are sweeter.” কেতেকী চৰাইটো ক’বপৰা আহিল, ক’লে যাব, অবুজ ভাষাৰে কি মাত মাতিছে, কিহৰ আশাত ই ভ্ৰমি ফুৰিছে - এই সকলোবোৰ কবিৰ অজ্ঞাত। সেয়ে, কবিয়ে বাৰে বাৰে সন্দিহান হৈ প্ৰশ্ন কৰি কেতেকীৰ ৰহস্যৰ উদ্‌ঘাটনৰ বাবে কল্পনাৰ জখলাৰে ধাবিত হৈছে। প্ৰতিটো স্তৱকত বিশেষ একোটি কবি কল্পনা ইয়াত মূৰ্ত হৈ উঠিছে। এই কল্পনা এডাল মালাত থকা ফুলবোৰৰ দৰে মহিমামণ্ডিত। সেয়ে, কবিৰ কেতেকী এটি সাধাৰণ চৰাই নহয় ই এনে এখন সুন্দৰ ঠাইত জন্ম লৈছে, য’ত শ্ৰদ্ধা, শান্তি আৰু দয়া নিত্য বৰ্তমান। সেই দেশত প্ৰলোভন আৰু বিভীষিকাৰ ভয় নাই; তেনে এখন ঠাইৰ পৰা চৰাইটিয়ে কিয়নো মৰতলৈ আহিল- সেয়া কবিৰ বাবে এক পৰম বিস্ময়। সেইবাবে আবেগবৰ্জিত কঠেৰে কবিয়ে সুধিছে:

“বাপ মাৰ ভাই সবাকো এৰিলি
এৰিলি ওপজা ঠাই,

গছে-পাতে সজা ঘৰটি এৰিলি
কাৰ কি আছদি পাই?"

কেতেকীৰ এনে কাৰ্যত কবিৰ প্ৰাণ শংকিত হৈ উঠিছে। কিয়নো, মানুহৰ এই স্বাৰ্থান্ধ কেতেকীয়ে ভবাৰ দৰে নন্দন কানন বা অমবাৰতী নহয়; এয়া মায়া কাননহে। ইয়াত বিপদ হ'ব পাৰে। সেয়ে বিপদৰ পৰা সাৰধান হৈ থাকিবলৈ কবিয়ে সকীয়াই দিছে:

“দুষ্ট ব্যাধে তাত মোহৰ বাণুবা
পাতিছে সুন্দৰ কই,
কিন্তু পখী তই আগ-পাছ শুনি
ফুৰিবি সতৰ্ক হই।”

সেইদৰে, এই জগতত নিঃস্বাৰ্থ মৰম, প্ৰীতি আৰু অমিয়া সুখ নাই। কেতেকীৰ একান্ত লগৰী, সুখ-দুখৰ সমভাগী কোনোবা আছেনে- সেই চিন্তাই কবিক ব্যথিত কৰিছে। কিয়নো, ইয়াত প্ৰিয়তমা সদৃশ আদৰ-যতন কৰোঁতা আৰু মাতৃসদৃশ শীতল স্পৰ্শ দিওতা কোনো নাই। কেতেকীয়ে এইবোৰৰ পৰা দুখ পাব বুলি ভাবিয়ে কবিয়ে চিত্তিত হৈ পৰিছে। কেতেকীতে আত্মনিমজ্জন গৈ কবিয়ে বাস্তৱ জগতৰ কথা সমূলি পাহৰি গৈছে। কিন্তু পিছ মুহূৰ্ততে কবিৰ ভাৱৰ উত্তৰণ ঘটিছে। কেতেকীয়ে বিশ্বৰ মংগলৰ হেতু জনম লৈ পবিত্ৰ প্ৰেমৰ সুবাসেৰে গোটেই জগতকে মেৰাই পেলাইছে সেয়ে চৰাই ৰূপত থাকিলেও ই প্ৰকৃততে দেৱদূতীহে। সেইদৰে কবিয়ে কেতেকীৰ ভুৱন ভুলোৱা মোহিনী কণ্ঠৰ মাধুৰ্যও কীৰ্তন কৰিছে- যি কণ্ঠই সঞ্জিৱনী শক্তিৰে উষৰ ভূমিত অপৰূপ মৰুদ্যান সজাই তুলিছে। মাজনিশা অমিয়া ৰোদনেৰে মৰম-প্ৰীতিৰ হিল্লোল সৃষ্টি কৰিছে। এইদৰে, স্বৰ্গীয় পক্ষীটোৱে প্ৰেম বসেৰে গোটেই মৰ্ত্যকে বশ কৰি পেলাইছে:

“প্ৰেমৰ শিকনি শিকালি মৰ্ত্যক
পিয়ালি অমৃত বিন্দু,
তোকে আৰ্হি লই তৰাৰ মাজত
হাঁহিছে বিমল ইন্দু।”

প্ৰকৃতি জগতত কেতেকী চৰাইৰ এক বিশেষ স্থান আছে। ই আন চৰাই চিৰিকটিকৈ দুৰ্লভ। ইয়াৰ সুৱদী স্বৰে সকলোৰে মন প্ৰাণ হৰে। সেয়ে, ইয়াৰ প্ৰতি সকলোৰে স্বাভাৱিক আকৰ্ষণ দেখা যায়। এই সুযমা আৰু গৰিমাময় চৰাইটোকে বিষয়বস্তু হিচাপে গ্ৰহণ কৰি কবিয়ে তেওঁৰ প্ৰকৃতি-প্ৰীতি অধিক প্ৰগা কৰি তুলিছে। কবিৰ এই নিৰ্বাচন সঁচাকৈয়ে অৰ্থব্যঞ্জক হৈছে। প্ৰথম কথা, চৰাইটোৰ প্ৰতি কবিৰ মোহ আৰু আকৰ্ষণ আছে। সেয়ে, দুখ আৰু পৰঞ্চনাৰে পৰিপূৰ্ণ এই জগতৰ পৰা যাতে চৰাইটোৱে আঁতৰি থাকিব পাৰে তাৰ প্ৰতি কবি সচকিত হৈছে। লগে লগে কবিৰ এই সংসাৰৰ প্ৰতি থকা মলিনতাখিনিও প্ৰকাশ পাইছে। আনহাতে, কবি স্বৰ্গীয় প্ৰেমৰ প্ৰতিও অনুৰক্ত। এইক্ষেত্ৰত কেতেকীক এই প্ৰেমৰ বাহকৰূপে কল্পনা কৰাটো যুক্তিসন্মত হৈছে। কিয়নো, স্বৰ্গীয় প্ৰেম যাৰে তাৰ কাৰণে সন্তৰ নহয়; একান্ত সাধকজনেহে ইয়াক লাভ কৰিব পাৰে। গতিকে দুস্ত্ৰাপ্য কেতেকীক ইয়াৰ গৰাকিনী কৰাত ভাবৰ গভীৰতা বহুগুণে বৃদ্ধি পাইছে। সন্দেহ নাই যে, কবিৰ এই কল্পনাৰ প্ৰাচুৰ্য আৰু অনুভূতিৰ তীব্ৰতাই বিষয়বস্তুক অনুৰঞ্জিত আৰু বসময় কৰি তুলিছে। লগতে বিষয়বস্তুক বৰ্ণনাৰূপ দিবলৈ যাওতে কবিৰ মনৰ আকুলতাও অতি সুন্দৰৰূপত প্ৰতিভাত হৈছে। শব্দক্ৰম, ৰচনাৰ চাৰুতাই বৰ্ণনীয় বিষয়ক কবিত্বব্যঞ্জক কৰি তুলিছে। গতিকে দেখা যায়, কেতেকী চৌধাৰীদেৱৰ এক অন্যতম প্ৰেমসত্তা। ○○

শ্ৰীমদ্ভগৱত গীতাখননো কি ?

শ্ৰীসৃজন চন্দ্ৰ নাথ
অতিথি লেখক,
অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক,
বি, এইচ, কলেজ, হাউলী, বৰপেটা

জগত গুৰু শঙ্কৰাচাৰ্য্যই তেওঁৰ 'গীতাভাষ্য'
খন আৰম্ভ কৰিছে এই ধ্যান মন্ত্ৰটোৰে -

“ওঁম পাৰ্থায় প্ৰতিৰোধিতাম্ ভগৱতা
নাৰায়ণেন স্বয়ংব্যাসেন প্ৰথিতাম্
পুৰাণ মুনিনা মধ্যমহাভাৰতম্

অহেতামৃতবৰিণীং ভগবতীমষ্টাদশা ধ্যায়িনীম্
ভগৱদগীতা অশ্বেঃ দ্বাম্ অনুসন্দাধাৰী ভৱেৰ্বধিনীম্”
“ওঁ, ভগৱান নাৰায়ণে নিজমুখে অৰ্জুনক দিয়া শিক্ষা
মহাভাৰতৰ মাজভাগত অতীতৰ মহামুণি ব্যাসে
গীতা ওঠৰ অধ্যায়ৰ অদ্বৈত জ্ঞানৰ অমৃতবৰ্ষা
পূৰ্ণজন্মনাশিনী, হে মা, ভগৱতগীতা! তোমাক মই
ধ্যান কৰোঁ।” ইয়াত শঙ্কৰাচাৰ্য্যই তেওঁৰ ধ্যান মন্ত্ৰৰ
যোগেদি 'গীতা'ৰ বিষয়বস্তু, গ্ৰন্থকাৰ, সৃষ্টিৰ
পৰিস্থিতি আদিৰ এটি চমু পৰিচয় দাঙি ধৰিছে।
এই গীতা শাস্ত্ৰখন “সমস্ত বেদৰ সাৰ অৰ্থৰ
শিৰোমণি- যাৰ জ্ঞানৰ শিক্ষাই সম্পূৰ্ণ পুৰুষাৰ্থ সিদ্ধ
কৰে।”

আকৌ গীতাই হৈছে, —

সৰ্বোপনিষদো গাবো দোক্ষা গোপাল নন্দনঃ।

পাৰ্থো বৎস্য সুধীৰ্ভোক্তা দুক্ষাং গীতামৃতং
মহৎ।।

এই গীতোপনিষদ বা সকলো উপনিষদৰে সাৰ স্বৰূপ

ভগবদ্ গীতাখন এজনী গাইব দৰে। ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণ
হ'ল এই গাইজনীৰ গাখীৰ ক্ষীৰাওঁতা। অৰ্জুন হ'ল
গাইজনীৰ পোৱালি আৰু ভগৱদ্গীতাৰ অমৃততুল্য
গাখীৰ পান কৰিছে বিদ্বান পণ্ডিত আৰু
সুধীভক্তসকলে।

গীতা হ'ল জগতৰ শ্ৰেষ্ঠ ধৰ্মগ্ৰন্থ। গীতাত
যি জ্ঞান সংক্ষেপে ব্যাখ্যা কৰা হৈছে, সেই জ্ঞানে
চৰম গুহ্যতম, গীতাত যি ধৰ্মনীতি প্ৰচাৰিত হৈছে,
জগতৰ সকলো ধৰ্মনীতি সেই নীতিৰে অন্তৰ্নিহিত
আৰু তাৰ ওপৰতে প্ৰতিষ্ঠিত। গীতাত যি কৰ্মপন্থা
প্ৰদৰ্শিত, সেই কৰ্মপন্থা উন্নতিশীল জগতৰ সনাতন
মাৰ্গ। গীতা অযুত বত্ৰপ্ৰসূ অতল সমুদ্ৰ। সমস্ত
জীৱনব্যাপী সেই সমুদ্ৰৰ নিম্নস্তৰত অৱতৰণ কৰি
অতিবাহিত কৰিলেও, গভীৰতাৰ অনুমান কৰিব
নোৱাৰি, তল পোৱা নাযায়। এশ বছৰ ব্যাপি বিচাৰি
ফুৰিলেও সেই অনন্ত বত্ৰভাণ্ডাৰৰ হেজাৰ অংশৰ
এক অংশও আহৰণ কৰাটো টান। গীতা অক্ষয়
মণিৰ আকৰ। যুগে যুগে আকৰস্থ মণি যদি সংগ্ৰহ
কৰা যায়, তথাপি ভৱিষ্যত বংশধৰসকলে সদায়
নতুন নতুন মণি মাণিক্য লাভ কৰিব হুণ্ট তথা বিস্মিত
হ'ব। গীতাৰ সহস্ৰ ব্যাখ্যা হ'ব পাৰে, তথাপি এনে
সময় কেতিয়াও নাহে যেতিয়া মানুহে ক'ব যে

গীতাৰ আৰু নতুন ব্যাখ্যাৰ প্ৰয়োজন নাই।
সেইকাৰণে গীতা কালজয়ী গ্ৰন্থ।

মহাত্মা গান্ধীয়ে তেখেতৰ আত্মজীৱনী
“My Experiments with truth” গ্ৰন্থত
গীতাৰ বিষয়ে মন্তব্য কৰি এনেদৰে কৈছে- “Ser-
mon on the Mount” (যীশুৰ বাণী)ত
নোপোৱা শান্তি মই গীতাত পাই। মোক যেতিয়া

বৰ্হিশোকেৰে ভৰপূৰ- আৰু সেইবোৰৰ দাগ যদি
মোৰ গাত এৰি থৈ যোৱা নাই তেনেহলে তাৰ
বাবে মই ভগৱদ্গীতাৰ শিকনিৰ ওচৰত সম্পূৰ্ণ
স্বামী।

আন্তৰ্জাতিক কৃষ্ণভাবনামৃত সংঘৰ
প্ৰতিষ্ঠাতা আচাৰ্য কৃষ্ণ কৃপামূৰ্ত্তি শ্ৰী
অভয়চৰণাবিন্দ ভক্তি বেদান্ত স্বামী প্ৰভুপাদৰাধৰ

হতাশাই আঙৰি ধৰে যেতিয়া চাৰিওদিশে অন্ধকাৰ
দেখোঁ, তেতিয়া মই ভগৱদ্গীতাৰ ওচৰ চাপোঁ,
ইটো সিটো শ্লোক পঢ়োঁ আৰু নিমিষতে অগাধ
শোকৰ মাজতো মই হাঁহিব পাৰোঁ। মোৰ জীৱনটো

প্ৰণীত “Bhagavad Gita as It is” গ্ৰন্থ
পাতনিত তেখেতে প্ৰশ্ন কৰিছে “ভগৱদ্গীতাখন
নো কি?” উত্তৰত তেখেতে কৈছে, “পাৰ্থিৱ জীৱন
অজ্ঞতাৰপৰা মানৱ সমাজক উদ্ধাৰ কৰাটোৱেই

হৈছে ভগৱদগীতাৰ উদ্দেশ্য। প্ৰতিজন মানুহৰে কিবা নহয় কিবা এটা সমস্যা আছেই। তেনেদৰে কুব্ৰক্ষেত্ৰৰ যুদ্ধত ভাগলবলগীয়া হোৱাটোৱেই আছিল অৰ্জুনৰ সমস্যা। সমস্যাত পৰি অৰ্জুনে শ্ৰীকৃষ্ণৰ ওচৰত আত্মসমৰ্পন কৰিলে আৰু তাৰফলস্বৰূপেই এই ভগৱদগীতাখন তেওঁক কৈ শুনোৱা হ'ল। কেৱল যে অৰ্জুনৰে সমস্যা আছিল এনে নহয়; এই জড় জগতত বাস কৰা প্ৰতিজন ব্যক্তিকে বহুতো দুৰ্ভাৱনা আছে। আমাৰ অৱস্থিতিটোৱেই বিৰাট অনিশ্চয়তাৰ মাজত আছে। এইদৰে কষ্ট ভোগ কৰি থকা প্ৰত্যেকজন মানুহৰ মনত প্ৰশ্নৰ উদয় হয়- তেওঁৰ প্ৰকৃত স্বৰূপ কি, তেওঁনো কোন, কিয় এনে অসুবিধাজনক পৰিস্থিতিত পৰিবলগীয়া হ'ল? এনেধৰণৰ প্ৰশ্নসমূহ মানুহৰ মনত জাগি উঠিলেই মনুষ্যত্বৰ আৰম্ভ হয়। ইয়াকে "ব্ৰহ্মজিজ্ঞাসা" বুলি কোৱা হয়। এই ব্ৰহ্মজিজ্ঞাসাই হ'ল ভগৱদগীতা।

কুব্ৰক্ষেত্ৰ যুদ্ধক্ষেত্ৰত উপস্থিত হৈ অৰ্জুনে যেতিয়া বণোন্মত আত্মীয় স্বজনবোৰক দেখিলে আৰু যুদ্ধত এই আত্মীয় স্বজনবোৰকে তেওঁ হত্যা কৰিব লাগিব- তেতিয়াই অৰ্জুনৰ মনত সহস্ৰ উদয় হ'ল। তেওঁ এইবোৰৰ কোনো সমিধান নাপাই শ্ৰীকৃষ্ণৰ ওচৰত আত্ম সমৰ্পন কৰিলে। অৰ্জুনৰ এনে বিবাদগ্ৰস্ত অৱস্থা দেখি শ্ৰীকৃষ্ণই নানা যুক্তিৰে অৰ্জুনৰ প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ দি বুজনি দিব ধৰিলে। যুদ্ধক্ষেত্ৰত বথৰ ওপৰতেই শ্ৰীকৃষ্ণ আৰু অৰ্জুনৰ মাজত এক দীঘলীয়া কথোকথন আৰম্ভ হ'ল আৰু এই কথোকথনেই হ'ল গীতা। পৰস্পৰৰ মাজত যুদ্ধ, বিৰোধ, হিংসা, কপটতা আদিয়ে স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰা এখন প্ৰশান্ত আৰু প্ৰশান্ত পৃথিৱীৰ সংস্থাপন আৰু খিতাপিৰ কাৰণে যত্নপৰ মনিষীসকলক উদ্ভুদ্ধ

কৰি আহিছে গীতাশাস্ত্ৰখনে। গীতা বৈদিক ঋষিসকলৰ পবিত্ৰ জ্ঞানময় জীৱনৰপৰা ওলোৱা সহজ জ্ঞানপুষ্ট অভিজ্ঞতাবোৰৰ সংকলিত এখন নীতিশাস্ত্ৰ আৰু যোগশাস্ত্ৰ। সংকলকজন সৰ্বব্যাপক আৰু অপৰাজেয় বক্ষণ শক্তি সম্পন্ন সত্যৰ সূক্ষ্ম দ্ৰষ্টা আৰু ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ একান্ত বিশ্বাসী ভক্ত, এজন মহিয়ান ঋষি। গ্ৰন্থখনে ভাৰতীয় ধৰ্মৰ নিম্নস্তৰৰ অন্ধবিশ্বাসী, গছ, শিল আদিৰ উপাসক সকলৰপৰা অদ্বৈত ব্ৰহ্মোপাসকসকলক সন্মান কৰি উদাৰ হৈ একেখন মঞ্চতে ঠাই দিছে। অস্তিত্বৰ অৰ্থ আৰু উদ্দেশ্য, সনাতন প্ৰমূল্যবোৰৰ জ্ঞান আৰু নীতি শাস্ত্ৰৰে আৰু সহজত প্ৰজ্ঞাৰে আৰু নৈতিকতাৰে ঈশ্বৰক জনাৰ যুক্তিপূৰ্ণ উপায়বোৰৰ দিহা দি থৈ গৈছে গীতাই- যিবোৰ জ্ঞানৰ সহায়ত সকলো বিশ্বাসী মনে-প্ৰাণে ভাতৃত্ববোধত এক হ'ব পাৰে। (গীতা তত্বামৃত-সৰ্বপল্লী বাধাকৃষ্ণণ)।

শ্ৰীমদ্ভগৱতগীতাখন এখন আধ্যাত্ম শাস্ত্ৰ। ইয়াক একান্ত মনোযোগেৰে অধ্যয়ন কৰিলে জীৱনৰ সকলো দুখ কষ্টৰপৰা মুক্তি লাভ কৰিব পাৰি; আনকি পৰজন্মতো এটা আধ্যাত্মিক জীৱন লাভ কৰিব পাৰি। গীতাৰ শেষত অষ্টাদশ অধ্যায়ত শ্ৰীকৃষ্ণই নিজেই ঘোষণা কৰিছে যে - ভক্তি ধৰ্মই হ'ল শ্ৰেষ্ঠ ধৰ্ম।

সৰ্বধৰ্ম্মান্ পৰিত্যজ্য মামেকং শৰণং ব্ৰজ।
অহং স্বং সৰ্বপাপোত্যঃ মোক্ষয়িষ্যামি মা গুচঃ ॥
গতিকে গীতাৰ বাহিৰে আৰু বেলেগ বৈদিক সাহিত্য পঢ়াৰ দৰকাৰ নাই। নিয়মীয়াকৈ মন দি গীতাখনকে পঢ়িলেই হ'ল।

শ্ৰীমদ্ভগৱতগীতাখন কেৱল ভাৰতৰে ধৰ্মগ্ৰন্থ নহয়। ই পৃথিৱীৰ ভিতৰতে শ্ৰেষ্ঠ ধৰ্মগ্ৰন্থ। গীতাৰ প্ৰভাৱ কেৱল ভাৰতীয়ৰ ওপৰতে নহয়;

সমস্ত বিশ্ববাসীৰ ওপৰতে অসীম। বহুত বিদেশী পণ্ডিতেও গীতাৰ উচ্চ প্ৰশংসা কৰিছে। তাৰে কেইজন মানৰ উক্তিৰ উদ্ধৃতিৰে প্ৰবন্ধৰ সামৰণি মাৰিছোঁ।

১। “পৃথিৱীত এতিয়াও বৰ্ত্তি থকা প্ৰাচীনতম সংস্কৃতিকপে ভাৰতৰ যি এটা মহান ধৰ্মীয় সভ্যতা আছে তাৰ প্ৰধান শাস্ত্ৰীয় ভিত্তিকপে গীতাখনক গ্ৰহণ কৰিব পাৰি। গীতাৰ এটা চিৰন্তন সজীৰ গুৰুত্ব আছে।” - টমাছ মাৰ্টিন, এগৰাকী প্ৰয়াত কেথলিক ধৰ্মতাত্ত্বিক সন্ধ্যাসী।

২। পাশ্চাত্যত ভাৰতীয় সাহিত্যৰ আন কোনো গ্ৰন্থৰ পৰাই গীতাৰ উদ্ধৃতিতকৈ অধিক পৰিমাণৰ উদ্ধৃতি দিয়া হোৱা নাই। - ড° জে ষ্টিলচ্ জুদাহ বাৰ্কলেৰ থিয়লজিকেল ইউনিয়নৰ ধৰ্মৰ ইতিহাসৰ এমিৰিটাছ অধ্যাপক।

৩। পাঠকজন ভাৰতীয় আধ্যাত্মিকতাৰ বিষয়ে সুপণ্ডিত হওঁকেই বা নহওঁকেই, তেওঁ ভগৱতগীতাখন পঢ়িলে, অত্যন্ত লাভজনক কথা হ'ব, কাৰণ আজিৰ দিনতো সৰহ সংখ্যক হিন্দুৰে বুজি পোৱাৰ দৰেই গীতাখন বুজি পাবলৈ এই অধ্যয়নেই তেওঁক সুবিধা দিব। বহুতৰ বাবে গীতা অধ্যয়নেই হ'ব প্ৰকৃত ভাৰত, প্ৰাচীন ভাৰত চিৰন্তন ভাৰতৰ লগত সম্পৰ্ক। - ড° ফ্ৰেঙ্কইচ্ চেনিক, ধৰ্মীয় বিজ্ঞান পণ্ডিত, Institerte of political

studies, paris.

জীৱৰ মুক্তি আৰু জগতৰ ভৱিষ্যত উন্নতিৰ কাৰণে গীতাতকৈ উচ্চ ধাৰণা আৰু কোনো ধৰ্মীয় সাহিত্যতে পোৱা নাযায়। গীতাত উল্লিখিত ভগৱদ্ ভক্তি, বিশ্বপ্ৰীতি আৰু কৰ্মনীতিৰ আদৰ্শতকৈ আৰু কিবা উচ্চ আদৰ্শ আছেনে? সেয়েহে গীতা শাস্ত্ৰী জগদীশ চন্দ্ৰ ঘোষে তেখেতৰ “শ্ৰীগীতা”ৰ ভূমিকাৰ সামৰণিত কৈছে :

“বিশ্বধৰ্ম, বিশ্বপ্ৰেম, বিশ্বমানৱতা।

কে শিখালো জগতেৰে? - ভাৰতৰ গীতা।
তাই -

দেশে দেশে অনুদিতা, আদৃত, অধীতা।
জগতৰ ধৰ্মগ্ৰন্থ ভাৰতৰ গীতা।”

সহায়ক গ্ৰন্থ :

১। ভক্তিবেদান্ত স্বামী প্ৰভূপাদ- “Bhagavad Gita As It is” ৰ অসমীয়া আনুবাদ ড° মুকুন্দ মাধৱ শৰ্মা, “শ্ৰীমদ্ভগৱদ্ গীতা যথাযথ।”

২। গীতাশাস্ত্ৰী জগদীশ চন্দ্ৰ ঘোষ “শ্ৰীগীতা”।

৩। ড° সৰ্ব্বপল্লী ৰাধাকৃষ্ণণ- গীতা তত্বামৃত (ইংৰাজী)

অসমীয়া অনুবাদ- নৰেন্দ্ৰ নাথ কাকতি।।

৪। শ্ৰীঅবিন্দ - গীতাৰ ভূমিকা (বাংলা) অসমীয়া অনুবাদ- শ্ৰীদিগন্ত বিশ্বশৰ্মা। ○○

অমৃত বাণী :

ল'ৰা-ছেৱালীক প্ৰকৃত মানুহ হ'বলৈ শিক্ষা দিব লাগে। ভদ্ৰলোক বা ভদ্ৰমহিলা হ'বলৈ
নহয়।

— পদ্মনাথগোহাঁই বৰুৱা

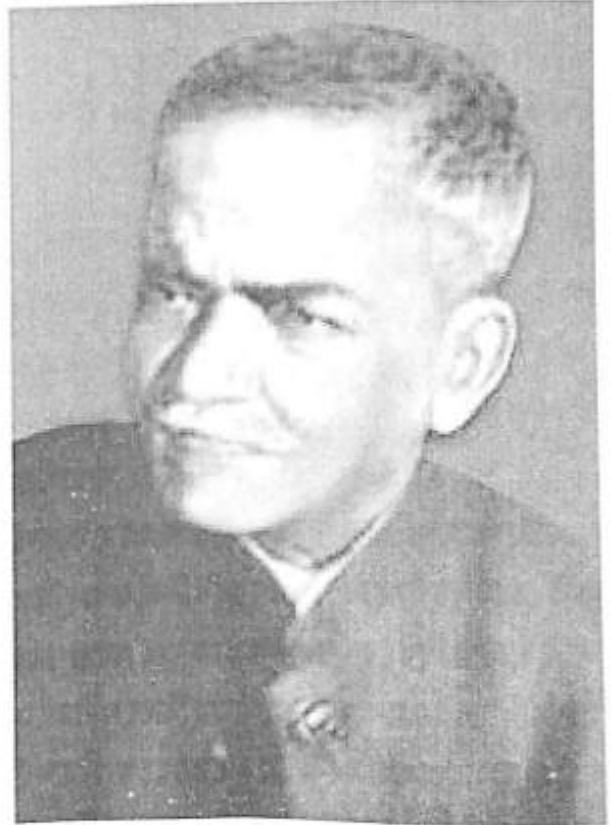
অম্বিকাচৰণ চৌধুৰীৰ জীৱন আৰু আদৰ্শ :

(ভাষণৰ এটি আলোকপাত)

অমৃতভূষণ ফৌজদাৰ,
অতিথি লেখক, সমাজসেৱক
কাঁকৈজানা, ফৌজদাৰপাৰা

আজিৰ সভাখনৰ শ্ৰদ্ধেয় সভাপতি দেৱ, মাননীয় আমন্ত্ৰিত বিশিষ্ট অতিথিসকল, মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয়/মাননীয়া অধ্যাপক অধ্যাপিকাসকল আৰু মৰমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল।

আজি পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত 'সাহিত্য চৰা' বিভাগৰ দ্বাৰা আয়োজিত "অম্বিকাচৰণ চৌধুৰীৰ জীৱন আৰু আদৰ্শঃ এটি অধ্যয়ন" শীৰ্ষক বক্তৃতা প্ৰদান অনুষ্ঠানলৈ আমন্ত্ৰণ পাই নতৈ আনন্দিত হৈছোঁ। যে চিৰ হাস্যবদন প্ৰয়াত অম্বিকাচৰণ চৌধুৰী দেৱৰ জীৱনাদৰ্শ গুনানুকীৰ্ত্তন কৰাৰ মহান সংকল্প গ্ৰহণ কৰিছে। এইজনা অসমীয়া জাতি গঠনত অসমীয়া ভাষা সাহিত্য সংস্কৃতিৰ বিকাশত দূৰন্ত গতিত ধাবমান ধাবিতজনক নিষ্ঠুৰ বিধাতাই হঠাৎ ইহ জগতৰ পৰা অপহৰণ কৰিলে। তথাপি তেওঁৰ জীৱনকালত ৩২ সংখ্যক গ্ৰন্থৰো নিজৰ অধ্যয়ন পুষ্ট সাৰুৱা বক্তব্যই প্ৰতিজনৰ হৃদয় স্পৰ্শ কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছে। এইখন পৃথিৱীত কোনো সংঘাত নাই বা হ'ব নোৱাৰে। এনে দৃঢ় বিশ্বাসত তেওঁ বলিষ্ঠ লিখনিত লিখিছিল- "পৰমপিতাৰ এই ৰাজ্যত সংঘাতৰ থলেই নাই। বৰং প্ৰত্যেকেই প্ৰত্যেকৰ

পৰিপূৰকহে। ফুলনি বাগিচা এখনিত নানা তৰহৰ ফুল থাকে আৰু থাকিব পাৰে। নানা বিধৰ বিভিন্ন বঙৰ ফুলবিলাক স্ববৈশিষ্ট্য অনুযায়ী যেতিয়া ফুলি উঠে তেতিয়াহে ফুলনি বাগিচাখনি জাতিদ্ধাৰ হৈ উঠে, উপভোগ্য হৈ পৰে। তাকে নকৰি মাত্ৰ এক বিধৰ আৰু একে বঙৰ ফুল থাকিলে সেইখিনি ফুলনি বাগিচা নহৈ ফুলৰ খেতিহে হ'ব। এই পৃথিৱীখন

পৰমপিতাৰ অপূৰ্ব ফুলনি বাগিচা; এই বাগিচাখনিক জাতিস্বাৰ কবি তোলাৰ বাবে জীৱন শ্ৰেষ্ঠ মানুহে যি কৰিব লাগে তাকে কৰিলেহে পৰমপিতাৰ কৰ্তব্য পালন কৰা হয়। ইয়াক বাধা দিয়াৰ অপচেষ্টা কৰিলে নিজেই নিজৰ অস্তিত্ব হেৰুৱাব লাগিব। ধৰ্ম বিৰোধী, কৃষ্টি বিৰোধী আৰু ঈশ্বৰ বিৰোধী হৈ হতাশ আৰু পৰাজয়ৰ প্ৰানিবাহক হ'ব লাগিব মাত্ৰ।”

আকৌ ধৰ্ম শব্দটো সম্পৰ্কে লিখিছিল- যিয়ে মানৱৰ সত্যক ধাৰণ কৰি বিৰতনৰ পিনে লৈ যায় সেয়াই ধৰ্ম। যিয়ে পৰিৱেশ অনুযায়ী প্ৰত্যেক ব্যক্তিৰ জীৱন আৰু বুদ্ধিক ধাৰণ কৰে সেয়ে ধৰ্ম। ধৰ্মত কোনো গোড়ামি থাকিব নোৱাৰে ই চৰম বিজ্ঞানহে।”

কিন্তু আজি গোড়ামি, ধৰ্মৰ অপব্যাখ্যায়ে সমাজত সংঘাত অস্থিৰতা বিৰাজ কৰি সত্যতাৰ ক্ষতি কৰি আছে আৰু ইয়াক নিৰ্মূল কৰিবলৈ কমতাৰত্নই লিখনিৰে উদাত্ত ঘোষণা কৰিছে।

প্ৰয়াত চৌধুৰীদেৱে লোভনীয় সন্মানীয় কামটো লাভ কৰিও সামাজিক দায়বদ্ধতা হৃদয়ঙ্গম কৰি তেনে সুখপ্ৰদ চাকৰি ত্যাগ কৰি নিজ জন্মভূমিত আহি হতাশা স্থিৰ হৈ যুবক-যুৱতীক কৰ্ম সংস্থাপনৰ সন্ধান দিয়াৰ প্ৰয়াসেৰে বঙাইগাঁৱত নিজা বৰীয়াকৈ নৰ্মাল স্কুল স্থাপন কৰিছিল। তেখেতে নিজেই সকলো দায়িত্ব বহন কৰি এটা সময়ত চৰকাৰীকৰণ হৈছিল আৰু বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সংস্থাপন পাই উপকৃত হৈছিল। আকৌ “বত্নপীঠ প্ৰকাশন” এটি প্ৰতিষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰিছিল ইয়াতেই, তেওঁ অধ্যয়ন গৱেষণাত বত হৈ বৰ্তমানলৈ এই সংখ্যাক গ্ৰন্থ উপহাৰ দি গ'ল। তেওঁৰ জীৱন কৃতিৰ অন্যতম অংগ বত্নপীঠ প্ৰকাশনক সেউজ কৰি বখাৰ দায়িত্ব গুণমুগ্ধ তথা শুভাকাংক্ষীৰ ওচৰত ন্যস্ত হয়।

জনসাধাৰণৰ মাজৰে এজন বুলি নিজকে গণ্য কৰি সমাজৰ কৰণীয় কৰ্তব্য কৰাৰ লগতে আনকো প্ৰগতিৰ পথত অগ্ৰসৰ হ'বলৈ পৰামৰ্শ আৰু সহযোগিতা কৰিছিল। সেইবাবে তেওঁ সকলোৰে প্ৰিয় ভাজন আৰু পাথেয় হৈ ব'ল।

“বত্নপীঠৰ এডু মুকি” তেওঁৰ প্ৰথম প্ৰকাশিত গ্ৰন্থ। স্বজাতিৰ উত্থান-পতনৰ অন্য দৃষ্টিত লিখাৰ পিছত আৰু অতীত ইতিহাসৰ সমল বিচাৰি আত্মবিশ্বাসেৰে গবেষণাত ব্যস্ত হৈ পৰে আৰু আজি আমি তেওঁৰ বিপুল ভাণ্ডাৰৰ বত্ন পাবলৈ সক্ষম হৈছোঁ।

তেখেত একাধাৰে কবি, সাহিত্যিক প্ৰবন্ধকাৰ, ইতিহাসবিদ, সমাজ সংস্কাৰক, কোচ ৰাজবংশী কাণ্ডাৰী স্বৰূপ তাৰোপৰি এজন সুবক্তা। তেওঁৰ তেজস্বী ভাষণ বাকপটুতাৰে নিৰ্ভীকভাৱে সলসলীয়া তথা মাজে মাজে বসব সৃষ্টি কৰি মন্তব্য প্ৰদান কৰিছিল।

তেওঁৰ সাহিত্য সাধনাৰ ফলশ্ৰুতিত- সাহিত্যিক পেঞ্চন অসম চৰকাৰৰ (১৯৯৪) কমতা সাহিত্য বত্ন, উত্তৰ বাদি সংস্কৃতি সন্থা, অসম সাহিত্য সভাৰ গোৱালপাৰা অধিবেশন ১৯৬১ চনত ‘বত্নপীঠৰ বত্ন’ উপাধিৰে বিভূষিত হৈছিল।

শেষত তেখেত আজীৱন কোঁচ ৰাজবংশী জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰণৰ হকে প্ৰচেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছিল। অধ্যয়নপুষ্ঠ চৌধুৰী দেৱৰ কৰ্মময় জীৱন আছিল বৰ্ণাঢ্যময় আৰু বৈচিত্ৰপূৰ্ণ। ক্ষণজন্মা মহান ব্যক্তি গৰাকীৰ প্ৰস্থানে ৰাজবংশী জাতি তথা অসমীয়া জাতিৰ অপূৰণীয় ক্ষতি সাধন হ'ল। তেওঁলৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰমাম জনাই ইমানতে সামৰিলোঁ- সমস্তৰে শুভ হওঁক। নমস্কাৰ। ○○

Let's Vote

Tanisha Singha

B.Com 1st sem

Voting is the expression of our
Commitment to ourselves, our another,
This country, and this world.

– *Sharon Salzberg*

Democracy is a rule by the people. It is people who rule themselves by participating in the making of these rules. In a democracy, people have the power to elect their leaders. These leaders represent meet and makes decisions for the entire population. An election is a formal group decision making process by which a population chooses an individual or multiple individuals to hold public office.

“Voting is our duty.”

While there are some who generally cast their vote, many people sit back and relax an voting day, and others are cajoled into voting for parti cular conditions. The important of voting is somewhat less. While the every one sets and complains about this and that and makes suggestions that the government should charge this and that, the elections comes and go without half

the population paying atteation. This people are driner by religious beliefs rather than what is good for the country.

The reason to vote as a demacratc country, is because India is built on the foundation of an election. Our parliament and legislatures are of the people, by the people and for the people. Voting is a constitutional right that we are priviledged to have. The constitution has given us the night to elect who we want, and the right to make the change. Our vote can play an important part in making the change. If we are unhappy with the current government, we can vote for a better one. Not voting could result in the came party ruling for another five years. It's the people to blame for voting wrong or for, not voting at all. Our vote counts. Though it seems like an endless sea of people are there to vote, every vote counts. When the national attitude changes from thinking “my vote doesn't make a difference”, then the numbers increase and a multitude of people voting will make the difference. The responsibility lies on every individual.

The Government of India has made the provisions for voters to exercise their vote even if they are not happy with any of the candidates. NOTA stands for none of the above and this is an important vote to cast for those who aren't satisfied by any of the parties standing. NOTA vote counts.

The foundational importance of voting :

Voting is the foundational concept for our entire democratic structure. We think of voting as a fundamental right in our democracy. When a group of citizens collectively elects its representatives, it affirms the notion that we govern ourselves by free choice. An individual's ability to

vote lies on the social orders. Voting represents the participation is more than just a value. It is a foundational virtue of our democracy.

Voting is a critical part of being an Indian citizen. Regions which do not reap the benefits of stable democracies suffer the consequences of not providing the voting opportunities that are available in this country. Beyond the immediate and direct effects of voting lie the emotional and social implication. Therefore, register, make the trip to the nearest facilities and cast a vote for the peace of a democratic government and show that individuals still believe in their country. ○○

অমৃত বাণী :

“জীৱনৰ আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাবোৰ অতি সহজে বুজিব
পাবি আৰু সেইবোৰৰ বৰ্ণনা কৰিব পাৰি। কিন্তু আমি
যেতিয়া জীৱনৰ সব-সুৰা কথাবোৰ মুখামুখি
হওঁ তেতিয়া সেইবোৰ কথা বুজিবলৈ
অতি পুংখানুপুংখভাবে আলোচনা
কৰিব লগা
হয়।”
— বালজাক

Tea its origin and health Benefits

Shahanaj Parphin
B.Com 1st sem

Tea is native of south east and likely originated in the yunnan region during the shang dynasty as medicinal drink. It is belived that tea is known to Chinese as early as 2737 BC.

Drinking tea became popular in England during 17th century. The British imported commercial tea plantation in India in the year 1834 to compete with the chinese monopoly on tea.

The introduction of the Assam tea back to Europe is by Robert Brance a Scottish adventurer, who apparently enconntered it in the year 1823. Brance seperately found the plant growing "Wild" in Assam while trading in the region Maniram Dewan directed him to the local singpro chief Bessa gam. Brance noticed the local tribesmen (the singhopos) growing tea from the leaves of the back and arranged

with the tribal chiefs to provide him with the samples to compare with the available tea. Unfortunately Robert Brance died shortly thereafter. Without having seen the plant properly classified, it was until the early 1830 that Robert's brothers, Charles, arranged for a few leaves from the Assam tea back to be sent to the botanical gardens in Calcutta (Kolkata).

Assam tea is a black tea named after the region of its production, Assam, India. Assam tea is manufactured specially from plant *Camellia sinensis* var *assamica*. The same tea plant also traditionally used in gunnar province in china. Assam tea is mostly grown at near sea level and is known for its body, briskness, mally flavour and strong bright colour. Highlighted below are on some type of tea and their health benefits.

Green tea : Made with steamed tea leaves it has a high concentration of EGCG (Epigallocatechin gallance) and has been widely studied, green tea antioxidants may interfere with the growth of bladder, breast, lung, stomach, pancereatic, and colorectal cancers. It prevent clogging of arteries, bura fat counter act oxidative stress, on the brain reduce risk of stroke and improve cholestrol levels.

Black tea : Made with fermented tea leaves. Black tea has the highest caffeine content and formed the basis of flavoured tea like chai, Along with some instant tea

studies have shown that black tea may protect wings from damage caused by var *assamica*. Tea plantation in India mainly located in rural hills and backward areas of north-eastern and southern states major tea growing areas of the country are concentrated in Assam, West Bengal, Tamil Nadu and Kerala. The other areas where tea is grown to a small extend are Karnataka, Tripura, Meghalaya, Himachal Pradesh, Uttar Pradesh, Arunachal Pradesh, Manipur, Sikim, Nagaland, Mizoram and Bihar. The state of Assam is the world's largest tea growing region lying on either side of Brahmaputra River and boarding Bangladesh and Myanmar. This part of their experience high precipitation during the monsoon period, as much as 10 to 20 inch (250-300 mm) of rain per day. The day time temperature rises to about 96.8°F, creating green house like condition of extreme humidity and heat. This tropical climate contributes to Assam uniquely matly taste features for which this tea is well known. Though Assam generally denotes distinctive black tea from Assam. The region produces smaller quantities of green tea and white tea as well with this on distinctive characteristic historical tea production region after expenses to cigarette smoke. It also may reduce the risk of smoke.

White tea : Uncured and unfermented

Study showed that white tea has the most potent anti cancer properties compared to more produced teas.

Oolong tea : Antioxidants from oolong tea were found to have lower bad chelesterol level. Now specific teas like golden middle varieties of garden tea are running in the

market. It is said that for people tea posses a lot of health benefits.

In the world of health common people's tea is playing a vital role is overall health concern and as a result the market of tea is growing enormously in the International platform. Drink tea and stay healthy.○○

অমৃত বাণী :

আমি এনে শিক্ষা বিচাৰোঁ যি শিক্ষাই আমাক
চৰিত্ৰবান হ'বলৈ শিকাব। মনৰ দৃঢ়তা বৃদ্ধি কৰিব,
মেধাৰ প্ৰসাৰ ঘটাব আৰু নিজৰ ভৰিত ঠিয় হ'বলৈ
সক্ষম কৰাব।

— স্বামী বিবেকানন্দ।

কবিতা কি ?

শিৱালী ৰায়
স্নাতক তৃতীয় যান্মাসিক

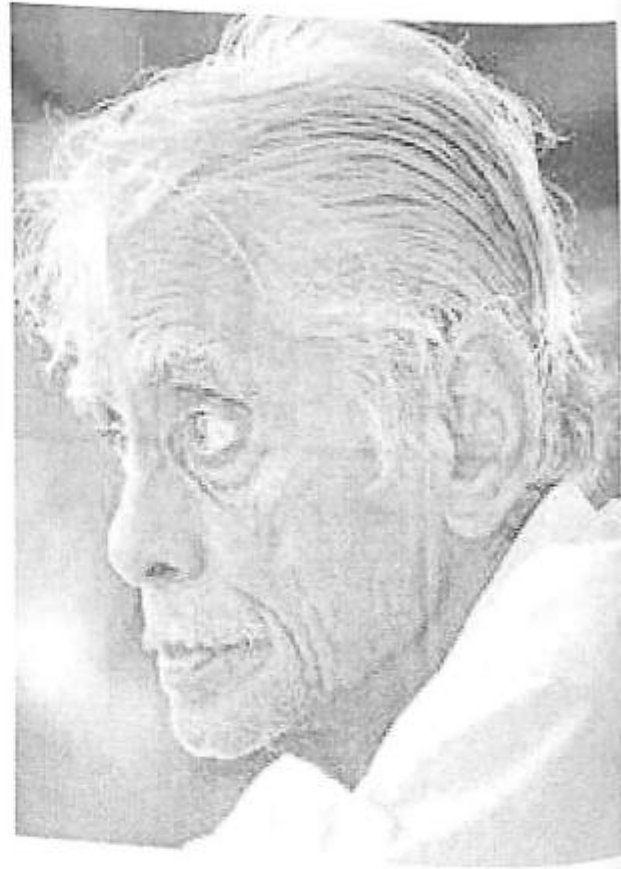
“তুমিতো জানাই
এই কবিৰ একো নাই
এটাই মাথোঁ কামিজ
তাৰো ছিগো ছিগো চিলাই
প্ৰেম নিশ্চয় এনেকুৱাই
আৱৰণ খুলি হৃদয় জুৰায়।”

— হীৰেণ ভট্টাচাৰ্য

কবিতা কি ? হৃদয়ৰ অনুভূতি নে কল্পনা নে আবেগৰ সমষ্টি ? প্ৰাচ্যৰ পণ্ডিত কাব্যলংকাৰ প্ৰণেতা ভামহৰ মতে, “শব্দার্থোঁ সহিতৌ কাব্যম্”- অৰ্থাৎ শব্দ আৰু অৰ্থৰ যুগল বসতিয়েই কবিতা। পাশ্চাত্যৰ কবি ছেমুৱেল জনছনৰ মতে, “কবিতা হ’ল ছন্দোবদ্ধ ৰচনা”। একেদৰে ৱৰ্ডচৱৰ্থৰ মতে, নিৰলাত বহি সোঁৱৰা হিয়াৰ আবেগেই হ’ল কবিতা।”

পণ্ডিতসকলে বিভিন্ন সংজ্ঞা আগবঢ়াইছে, যদিও কবিতাৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট সংজ্ঞা আছে বুলিব নোৱাৰি। শব্দ, অৰ্থ আৰু ছন্দৰ মিলনেই হ’ল কবিতা। কবিতাই দুখৰ মাজতো সুখৰ বামধেনু গঢ়ি তুলি হেৰুওৱাৰ মাজতো পোৱাৰ আশাৰ বেঙণি কঢ়িয়াই আনিব পাৰে।

প্ৰতিজন কবিৰ হৃদয়ৰ নিভৃত কোনতেই কবিতাৰ সৃষ্টি হয়। সেয়েহে ইয়াক হৃদয়ংগম কৰিবলৈ এখন সুস্থ-সবল অনুভূতিশীল হৃদয়ৰ

প্ৰয়োজন। কবিতাৰ জৰিয়তে কোনো বিশাল কাহিনীক হাতী মাৰি ভুৰুকাত ভৰাবও পাৰি। ইয়াৰ জৰিয়তে মৰহি যোৱা ফুল পাহতো সুবাস বিচাৰি পোৱাৰ লগতে কল্পনা আৰু ভাবনাৰ মায়াময় পৃথিৱীখন সৃষ্টি কৰিব পাৰি।

কবিতাই দুটা ৰূপেৰে পাঠকৰ হৃদয় স্পৰ্শ কৰে। এটা বস্তুনিষ্ঠ কবিতা আৰু আনটো ব্যক্তিনিষ্ঠ কবিতা। ব্যক্তিনিষ্ঠ কবিতাক মুঠ ন টা বিভাগত ভগোৱা হৈছে। সেইকেইটা হ’ল—

ক) ভক্তিমূলক (খ) স্বদেশপ্ৰেমমূলক (গ)

প্ৰেমমূলক (ঘ) চনেট (ঙ) চিত্তামূলক (চ) প্ৰকৃতি
বিষয়ক (ছ) প্ৰশস্তি (জ) লোকগীত
(ঝ) লঘুবৈঠকী কবিতা।

আনহাতে বস্তুনিষ্ঠ কবিতাক মুঠ সাতটা উপ-
বিভাগত ভাগ কৰিব পাৰি। সেইবোৰ হ'ল—
ক) কাহিনী গীত বা বেলাড (খ) মহাকাব্য (গ)
খণ্ডকাব্য (ঘ) নীতি কবিতা (ঙ) ৰূপক
(চ) ব্যংগ কবিতা (ছ) লিপি কবিতা।

কুৰি শতিকাৰ পঞ্চম দশকত অসমীয়া কাব্য
সাহিত্যলৈ যথেষ্ট পৰিৱৰ্তন আহে। ৰোমান্টিক
কবিতাৰ সৌন্দৰ্য উপাসনাৰ বিপৰীতে আধুনিক
কবিতাত কঠোৰ সমাজ বাস্তৱতাৰ চিত্ৰ প্ৰকাশ
পাবলৈ লয়। এই কবিতাবোৰকে আধুনিক অসমীয়া
কবিতা হিচাপে অভিহিত কৰা হয়। 'প্ৰগতিবাদী',
'বিপ্লৱী', 'ঐতিহাসিক', 'সাম্যবাদী' আদি ধাৰা সমূহ
আধুনিক অসমীয়া কবিতাৰ জৰিয়তে প্ৰকাশ পায়।

আধুনিক অসমীয়া কবিতাৰ বিশেষ ৰূপৰ
প্ৰতিনিধিত্ব কৰা এগৰাকী কবি নৱকান্ত বৰুৱাই
লিখিছে -

“যত্ননা মোৰ জীয়াৰ মন্ত্ৰ

সেই মন্ত্ৰকে গালোঁ

জীয়াই থকাৰ ধেমালিটো মই

এবাৰহে খেলি গ'লো।

আকৌ, ড° নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈয়ে লোক
জীৱনৰ আধাৰতো যে সাৰ্থক কবিতা সৃষ্টি কৰিব
পাৰি, তাকে প্ৰমাণ কৰিবলৈ গৈ লিখিছে -

“আহিনৰ পথাৰৰ গোন্ধ

কেনেবাকে নাকত আহি লাগিলে

মই হেৰা পাওঁ মোৰ দেউতাক।”

একেদৰে প্ৰকৃতিৰ উপাদানবোৰক লৈয়ো
বহু কবিয়ে বহু কবিতা ৰচিছে। কবি নৱকান্ত বৰুৱাই

লিখিছে -

“মুখত দুডাল দূৰবি বন

দুডাল খৰিকা

মোৰ চোতালত উমলি অ’

ঘনচিৰিকা”

আনহাতে বিপ্লৱী ভাৱধাৰাৰে দেশ মাতৃকাৰ
প্ৰাণৰ আহ্বান জনাই কবি দেৱকান্ত বৰুৱাই এনেদৰে
লিখিছে -

“জীৱনৰ মৃত্যুঞ্জয়ী আকুল আহ্বানে, বাৰে বাৰে

মাতিছে আমাক;

তেজৰে আমাৰ

পাণিপথ, হলদীঘাট, পলাচীৰ, শৰাইঘাটৰ

মাটি সেমেকাই

আমি তাক কৰিছো গ্ৰহণ।

এনেদৰে আধুনিক কবিতাৰে পাঠকসকলক

মন্ত্ৰমুগ্ধ কৰি আহিছে।

কবিতাবোৰ অকল পঢ়িলে নহ'ব। ইয়াক

হৃদয়ংগম কবিতা লাগিব। তেতিয়াহে কবিতাৰ আচল মাদকতা লাভ কৰিব পাৰি। বিভিন্ন শব্দ আৰু ছন্দ মিলাইহে সুন্দৰ কবিতাৰ সৃষ্টি হয়। সেয়েহে শব্দৰ জ্ঞান নাথাকিলে কবিতা সৃষ্টি কৰাটো অসম্ভৱ হৈ পৰে। ইয়াৰ সৃষ্টিৰ আঁৰত থাকে প্ৰতিজন কবিৰ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা, ধৈৰ্য আৰু ত্যাগ।

কবিতা পঢ়িবলৈ বা লিখিবলৈ কোনো নিৰ্দিষ্ট দিনৰ প্ৰয়োজন নাই। কিন্তু কবিতাৰ উচিত মূল্যায়ণৰ বাবে সমগ্ৰ বিশ্বতে ২১ মাৰ্চৰ দিনা 'বিশ্ব কবিতা দিৱস' পালন কৰা হয়। ইউনেস্ক'ৰ ঘোষণাত কোৱা হৈছে - "এই দিনটো বিশ্বৰ জাতীয়, স্থানীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় কবিতা আন্দোলনসমূহক উৎসাহ যোগাবলৈ পালন কৰা হওক।" ○○

অমৃত বাণী :

"যন্ত্ৰণাই বিদ্ধ নকৰালৈকে তুমি দি যোৱা। মনত ৰাখিবা, যন্ত্ৰণাৰেই আন এক নাম হ'ল প্ৰেম। হৃদয়ৰ বেদনাই হৈছে সঁচা ভালপোৱাৰ উৎপত্তি স্থল।"

— মাদাৰ টেৰেছ

"পৃথিৱীত আটাইতকৈ সহজ কাম হৈছে আনক সমালোচনা কৰা; সবাতোকৈ টান কাম হৈছে নিজক সংশোধন কৰা।"

— হেম বৰুৱা।

The Power of Change

Homodyuti Chakrabarty

B.Com 1st sem.

Migratory birds used to travel from 5000 to 7000 km to sustain their lives. In India, Siberian birds used to come in the month of December and stay there for more than three months. These birds used to come from Siberia but this long journey is not very easy. During winters Siberian birds have two options, first to live in Siberia and die while tackling extreme temperatures in the range of 40 to 50 degree celsius or to travel to relatively warm areas like India. This is just like a process of change we also face in our lives. Change is never easy and we have a tendency to enjoy the status quo. But the status quo is very harmful and never benefit us. Siberian birds decide to travel 5000 to 7000 kms and start preparing 3-4 months before the winters by subsequently increasing fat in their bodies they face very harsh conditions like extreme temperature of desert area, staying, hunting etc. during their journey. But it's a matter of life or death for then birds here they decide to change and travel to longer distances.

The power of change can easily be

understood by the inspirational story of Michael Jordan. He was born in one of the slums of America and his parents were very poor. His father had a Salary of fewer than 20 dollars and it was very difficult to sustain 4 children on such a salary. There were two options available with Jordan and the first was to weep over his impecuniosity or he can fight against poverty. One day his father called Jordan and told him to sell an old T-shirt for 2 dollars. Jordan had a very optimistic mindset since childhood and he immediately started thinking of the way by which he can sell that old T-Shirt. Michael Jordan washed it thoroughly but he had no iron available with him so he kept that T-shirt under some heavy weight. The next day he started selling it at the railway station and after the hard work of 6-7 hours he successfully sold that T-shirt for 20 dollars when Jordan handed over his earning to his father, his father told him that one day he will become a very successful man. After some day his father again told him to sell a similar T-shirt, but now at 20 dollars. Jordan became

puzzled but agreed to give it a try. He visited his friend's home and decided to paste a Mickey Mouse sticker on it. Then he visited a school where children of rich people used to study. One child appreciated the T-shirt and insisted to purchase it for 20 dollars and also provided 5 dollar tip. With a very big smile, he handed over 25 dollar to his father. But Jordan got a shock then his father handed over more T-shirt and his new target was 200 dollars. He accepted the challenge but started thinking about the ways by which he can sell that T-shirt for 200 dollars. Michael Jordan came to know that a very famous Hollywood celebrity Farrah Fawcett was coming to a nearby city. He immediately got an idea and with some posters, he left for that nearby city. Somehow he reached Farrah Fawcett and asked

for her signature looking at his innocent face, Farrah agreed and signed his T-shirt. Now Michael Jordan started selling that shirt at a price of 200 dollars but when people came to know that the T-shirt was signed by Farrah then people started bidding for the T-shirt. A big businessman purchased it for 2000 dollars. That was the level of persistence shown by Michael Jordan during his childhood and the power of change from a poor family to becoming a world famous basketball player and a successful businessman too.

"I can Accept failure
Everyone fails at something
But, I can't accept not
Trying again."

—Michael Jordan

অমৃত বাণী :

“এলেছা মানুহৰ শৰীৰ পেলাই থোৱা চাবিৰ নিচিনা।
ব্যৱহাৰ নকৰা চাবিত যেনেকৈ মামৰে ধৰে,
কামত নলগোৱা শৰীৰতো
সেইদৰে ৰোগ
হয়।”

—জ্ঞানী বিচাৰ্ড।

Self help is the best help

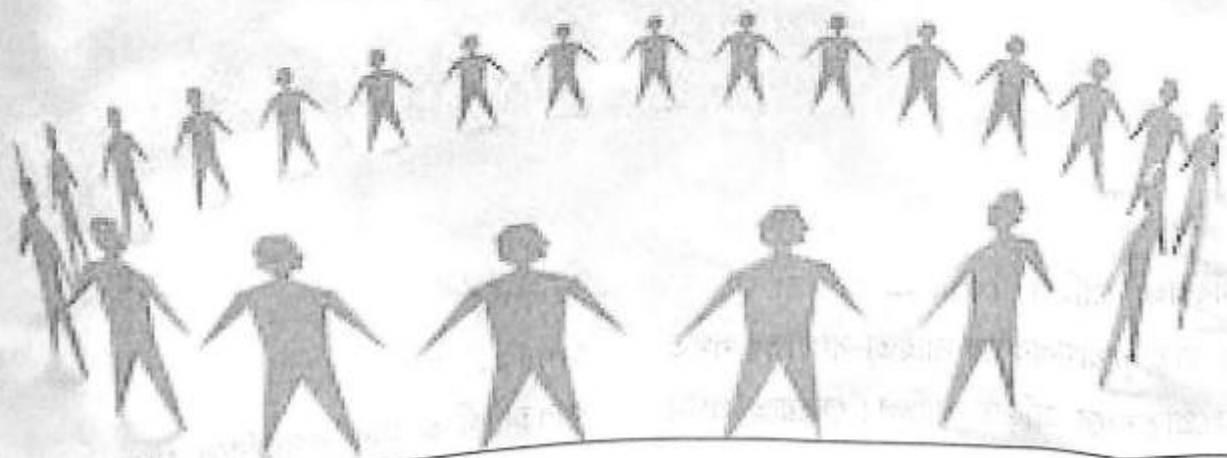
Nilima Khatun

H.S.2nd year

Self-help means helping oneself in doing one's own work. Man is a social being. Man has developed his own artificial culture in which some depend on the service rendered by others. But this practice of depending on other weakens one's independence in the true sense of the term. One should develop the habit of self help and self service. Small things of everyday life should be done by oneself. One can easily wash one's clothes and clean one's dwelling house as well as the compounds. Most people who are well do

like depending on others. It is not a good habit. God does not like a man depending on others. God likes every man to be self dependent. When human tries his/her work by the grace of God she must attain success. God helps these who help themselves. When falls in circumstances he/she tries to do themselves. Everyman should form the habit of help. All great did work themselves. Mahatma Gandhi always tried to do his own work himself and encouraged self help. ○○

Self Help Group

জ্যোতিপ্ৰসাদৰ গীতত সমাজচেতনা

নয়নী শইকীয়া
স্নাতক পঞ্চম বান্ধাসিক

ইংৰাজী ১৯০৩ চনৰ জুন মাহৰ ১৭ তাৰিখ। এই দিনটোতে অসমে নিজৰ এক সুযোগ্য সন্তান লাভ কৰিছিল। সেইজন আন কোনো নহয়, অসমৰ সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ বৰপুত্ৰ তথা বিপ্লৱী মনীষাৰ প্ৰতীক 'ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগবৰালা। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগবৰালাৰ দেউতাক

সন্তানৰূপে জ্যোতিপ্ৰসাদক পাই মাক-দেউতাক আনন্দত আত্মহাৰা হৈ পৰিছিল।

জ্যোতিপ্ৰসাদ একেধাৰে এজন নাট্যকাৰ, গীতিকাৰ, কবি, লেখক আৰু ছবি নিৰ্মাতা আছিল। অসমীয়া সাহিত্য জগতৰ নক্ষত্ৰ স্বৰূপ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগবৰালাৰ চিন্তাধাৰাত সদায় নতুনত্ব আৰু

পৰমানন্দ আগবৰালা আৰু মাতৃৰ নাম কিৰণময়ী আগবৰালা আছিল। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগবৰালাৰ পিতৃ-মাতৃ দুয়োগৰাকীয়ে সাহিত্য-সংগীতৰ লগত ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত আছিল। সেয়েহে প্ৰথম

আধুনিকতাই প্ৰভুত্ব পাইছিল। সেয়েহে তেওঁক 'ৰূপকোঁৱৰ' উপাধিৰে সন্মানিত কৰা হয়। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগবৰালাই বিভিন্ন ধৰণৰ নাট, কবিতা, গীত আৰু কথাছবিৰে আমাৰ অসমীয়া

সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰি থৈ গৈছে। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই সুদূৰ জাৰ্মানীলৈ গৈ তাত কথাছবি প্ৰযোজনা আৰু পৰিচালনাৰ প্ৰশিক্ষণ লৈছিল আৰু তেঁৱেই আছিল প্ৰথম অসমীয়া ছবি নিৰ্মাতা আৰু ছবিখনৰ নাম আছিল 'জয়মতী' (১৯৩৫ চন)। 'শোণিতকুঁৱৰী' নামৰ নাটখনেৰে তেওঁ নাট্যকাৰ হিচাপে আত্মপ্ৰকাশ কৰে। তেখেতৰ আইন নাটকসমূহ হ'ল - কাৰেঙৰ লিগিৰী, ৰূপালীম, লভিতা, খনিকৰ, নিমাতী কইনা, কনকলতা আদি। ১৯৫১ চনত 'ৰূপকোঁৱৰে' ইহলীলা সম্বৰণ কৰে।

জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ এটি চমু পৰিচয় লাভ কৰাৰ পিছত আমি তেখেতৰ বিষয়ে এক সুকীয়া ছবি নিজৰ মনত অংকন কৰিলোঁ। জ্যোতিপ্ৰসাদে কৈছিল- 'বিপ্লৱ বাদ দি কোনো জাতিয়ে কোনো ক্ষেত্ৰতে আগবঢ়িব নোৱাৰে।' তেখেতে সদায় তেওঁৰ গীত আৰু ৰচনাৰাজি সমূহৰ জৰিয়তে সমাজ চেতনা বৃদ্ধি কৰাত গুৰুত্ব দিছিল।

১৯৪২ চনত জাৰ্মানীৰ পৰা উভতি আহি ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত জ্যোতিপ্ৰসাদে যোগদান কৰে। দেশৰ স্বাধীনতাৰ বাবে আৰম্ভ হোৱা ঐতিহাসিক গণ-আন্দোলনত সক্ৰিয় অংশ হোৱা কৰি জ্যোতিপ্ৰসাদে "অসম শান্তি বাহিনী" নামেৰে এটি সংগঠন গঢ়ি তোলাত আগভাগ লয়। তেখেতৰ অনুগামীসকলে তেওঁকেই এই নৱগঠিত বাহিনীটোৰ সৰ্বাধিনায়কৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰে। জ্যোতিপ্ৰসাদে প্ৰকৃত বিপ্লৱী আৰু দেশপ্ৰেমীৰ দৰেই নৰিয়াত পৰি থকা মৰমৰ পত্নী, নৱজাতক সন্তান আৰু অন্যান্য পাৰিবাৰিক অসুবিধাসমূহক নেওচি দেশৰক্ষাৰ স্বার্থত ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত জপিয়াই পৰে। তেখেতে অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ ঘূৰি তেওঁৰ বিপ্লৱী

গীতসমূহৰে ডেকা শক্তিক 'মৃত্যু বাহিনী' গঠন কৰি ব্ৰিটিছ সৈন্যক খেদিবলৈ আহ্বান জনায়। জ্যোতিপ্ৰসাদৰ আহ্বানত অসমীয়া ডেকা শক্তি দৃঢ় মনেৰে ওলাই অহাৰ বাবে তেওঁ সকলোকে আহ্বান জনায়।

“জননীৰ- সন্তান জাগা

জাগা শক্তিমান, জাগা মুক্তিপ্ৰাণ

মৃত্যুক গছকি আনা জয় জিনি

কৰি দুৰ্জয় অভিযান।

শক্তি গায়ত্ৰী মনত পেলোৱা

হ'বা দুৰ্নিৰাৰ

তেতিয়া তোমাৰ জয় নিনাদত শত্ৰু কম্পমান

অ' মোৰ আপোন পাহৰা দুৰ্দবীৰ

অজেয় নৱ জোৱান।”

জ্যোতিপ্ৰসাদৰ এই বিপ্লৱী আহ্বানৰ প্ৰতি সহঁৰি জনাই ডেকা শক্তিয়ে গণ আন্দোলনত যোগদান কৰিবলৈ আগুৱাই আহে, তাকে দেখি তেওঁ সকলোকে বিঙিয়াই কয়-

“সাজু হ'; সাজু হ', নৱ জোৱান

সাজু হ', সাজু হ', নৱ জোৱান

তই কৰিব লাগিব অগ্নিমান

জীৱন যৌৱন

কৰি প্ৰাণ পণ

বাঙলী কৰি দে ৰণাংগণ

জয় শংখ বজা

পৃথিৱী কঁপাই

অত্যাচাৰকো কৰি বৰণ

স্বাধীনতা ধন

নতুবা মৰণ

লোহাৰ শিলেৰে বান্ধি ল' মন।

বজ্ৰ কণ্ঠে বিশ্বক শুনা

সত্যৰ জয় গান
বুকুৰ তেজেৰে ধুই দে আজি
ভাৰতৰ অপমান

সাজু হ', সাজু হ', নৱ জোৱান।।”

এই আহ্বানৰ পিছতেই দলে বলে অসমীয়া
ডেকাশক্তি ওলাই আহি আন্দোলনত সক্ৰিয়
অংশগ্ৰহণ কৰে। তাকে দেখি উৎসাহিত হৈ
জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই এক উদাত্ত আহ্বানেৰে
এই বিখ্যাত গীতটিৰ ৰচনা কৰে-

“বিশ্ব বিজয়ী নৱ জোৱান, বিশ্ব বিজয়ী নৱ
জোৱান

শক্তিশালী ভাৰতৰ
ওলাই আহা, ওলাই আহা
সন্তান তুমি বিপ্লৱৰ।
সমুখ সমৰ ভয় নকৰিবি
মুক্তি যুঁজাৰু হুঁচিয়াৰ

ইয়াৰ উপৰিও ভাৰতৰ ত্ৰিৰংগা পতাকাৰ মহিমা
বৰ্ণনা কৰি ‘ভাৰত ত্যাগ’ আন্দোলনৰ সময়ত এটি
সুন্দৰ গীতৰো ৰচনা কৰে-

ত্ৰিৰংগা নিচান
বিজয়ী নিচান
সমাগৰা পৃথিৱীৰ ধ্ৰুৱজ্যোতি তই
আলোকিছ ভাৰত বিমান।

এই গীতটিৰ জৰিয়তে তেখেতে সকলোৰে মাজত
আমাৰ ৰাষ্ট্ৰীয় পতাকাখনৰ মহিমা, গৰিমা, গুণৰ
কথা বৰ্ণনা কৰিছে। যিয়ে সকলোৰে মনত
দেশপ্ৰেমৰ ভাৱ জগাই তোলাত যথেষ্ট উৎসাহিত
কৰিছিল।

জ্যোতিপ্ৰসাদৰ ৰচনাবাজি সমূহে সদায়
সামাজিক আৰু বাস্তৱিক ছবিখন প্ৰতিফলিত কৰে।
জাতীয়তাবাদ, দেশৰ ঐতিহ্য আৰু বুৰঞ্জীৰ লগত

একাত্মবোধ, জনতাৰ প্ৰতি দায়বদ্ধতা, ভাষা আৰু
শব্দৰ প্ৰয়োগৰ ওজস্বিতা, যৌৱন সুলভ দীপ্ততা
আদি তেওঁৰ কবিতা আৰু গীতসমূহৰ বৈশিষ্ট্য।
তেওঁৰ গীত সমূহত কোমল মধুৰ আৰু পৌৰুষদীপ্ত
এই দুয়োটি সুৰ ধ্বনিত হৈছে। জ্যোতিপ্ৰসাদ
আগৰৱালাই সদায় তেওঁৰ গীতৰ জৰিয়তে
জনসাধাৰণৰ মাজত সজাগতা সৃষ্টিৰ প্ৰয়াস
কৰিছিল। এই কথাৰ উমান আমি ওপৰত উল্লেখিত
গীতসমূহৰ পৰা পাব পাওঁ। তেওঁৰ এই গীতসমূহত
জনসাধাৰণক সচেতন কৰাৰ উপৰিও নিজৰ দেশৰ
হকে থিয় হোৱাৰ উৎসাহো দিছিল। এগৰাকী প্ৰকৃত
বিপ্লৱী কবি হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ গীতসমূহত
অন্যায়ৰ বিৰুদ্ধে যুঁজিবলৈ আৰু সত্যৰ পক্ষত থিয়
হ'বলৈ প্ৰেৰণা আৰু উদ্যম পোৱা যায়। তেওঁ এই
গীতসমূহৰ জৰিয়তে সহজ ভাষাত জনতাৰ মনত
সজাগতা বৃদ্ধি কৰি সমাজৰ সমস্যাসমূহ সমাধান
কৰাৰ বাবেও চেষ্টা কৰিছিল।

মৃত্যু বিজয় কৰিব লাগিব
স্বাধীনতাৰ খুলি দুৱাৰ।
অগ্নি বৃষ্টি আহিব লাগিছে
গৰজে বজ্ৰপাত
শিলা বৃষ্টি ভূমিকম্প
হ'ব উল্কাপাত।”

স্বাধীনতা আন্দোলনত প্ৰাণ আহুতি দিবলৈ আগবঢ়ি
অহা প্ৰতিগৰাকী সংগ্ৰামীক উৎসাহিত কৰিবলৈ
জ্যোতিপ্ৰসাদে লিখিছিল-

ওলাই আহ অ' ওলাই আহ অ'
অসম দেশৰ শক্তিমান
তয়ে অসমৰ, তয়ে ভাৰতৰ
তয়ে জগতৰ নৱ জোৱান।
শান্তি সেনা, শান্তি সেনা

তোৰ জয়ৰ অভিযান
হাতত আছে বিজয় নিচান
তই অৰ্জুন সমান।
অগ্নি মুকুট পিন্ধি
মৰণ বহাত উঠি
স্বাধীন দেশৰ ছবি দুৰ্জয় সন্তান
ভাৰত মাতৃৰ জীয়ৰী বোৱাৰীৰ
পৰাণ দিত্ত তই ৰাখিবি মান
ৰণৰ শংখ বাজে দেশে
বিপ্লৱ আহিছে উলংগ বেশে
বিজয়ী লক্ষ্মী তোৰ দুৱাৰত
আজি জ্যোতিমান

ওলাই আহ অ'
ওলাই আহ অ'
অসম দেশৰ শক্তিমান।”

গতিকে, এটা কথা ক'ব পাৰি যে, জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই তেওঁৰ ৰচনাবাজিৰে কেৱল অসমীয়া সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰাই নহয় দেশৰ ক্ৰান্তিবীৰ হিচাপেও নিজৰ অৱদান আগবঢ়াইছিল। সেয়েহে তেওঁৰ এই মৃত্যু দিনটো অৰ্থাৎ ১৭ জানুৱাৰী তাৰিখে আমি 'শিল্পী দিৱস' হিচাপে পালন কৰোঁ। গতিকে, অসমীয়া সাহিত্য সংস্কৃতিলৈ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ অৱদান চিৰস্মৰণীয়। ○○

অমৃত বাণী :

কাম পেলাই নথৈ তৎক্ষণাত্ কৰিবা :
কাম কৰিম বুলি পেলাই থ'লেই তাত
মামৰে ধৰে আৰু সি হৈ নুঠে।

বিশ্বাসৰ পাত্ৰ হ'বলৈ সদায় লক্ষ্য ৰাখিবা :
কি ব্যৱসায়ত কি বাহিৰা কাৰ্য্যত সকলো
সময়তে এনেকৈ চলিবা, যেন লোকে তোমাৰ
ওপৰত বিশ্বাস থাকি সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰ্ভৰ
কৰি নিশ্চিত থাকিব পাৰে।

সদায় সঁচা কথা ক'বা :
কি ঘৰুৱা কথা, কি পৰুৱা কথা, সকলো
বিষয়তে সকলো সময়তে সকলোৰে সৈতে
ব্যৱহাৰত আদান-প্ৰদানত সঁচা কথা ক'বলৈ
কেতিয়াও নিপিছুৱাবা।

কথা জুখি ঠিককৈ ক'বা :
কেতিয়াও ডাল-পাত জোৰা দি বঢ়াই
কোনো কথা নকবা। কথা বঢ়াই কওঁতে
কওঁতে অভ্যাসৰ বশত লাহে লাহে কওঁতাজন
মিছাত পিছলি পৰোঁগৈ।

সংগ্ৰহ : ছফিকুল ইছলাম
স্নাতক প্ৰথম বান্ধাসিক

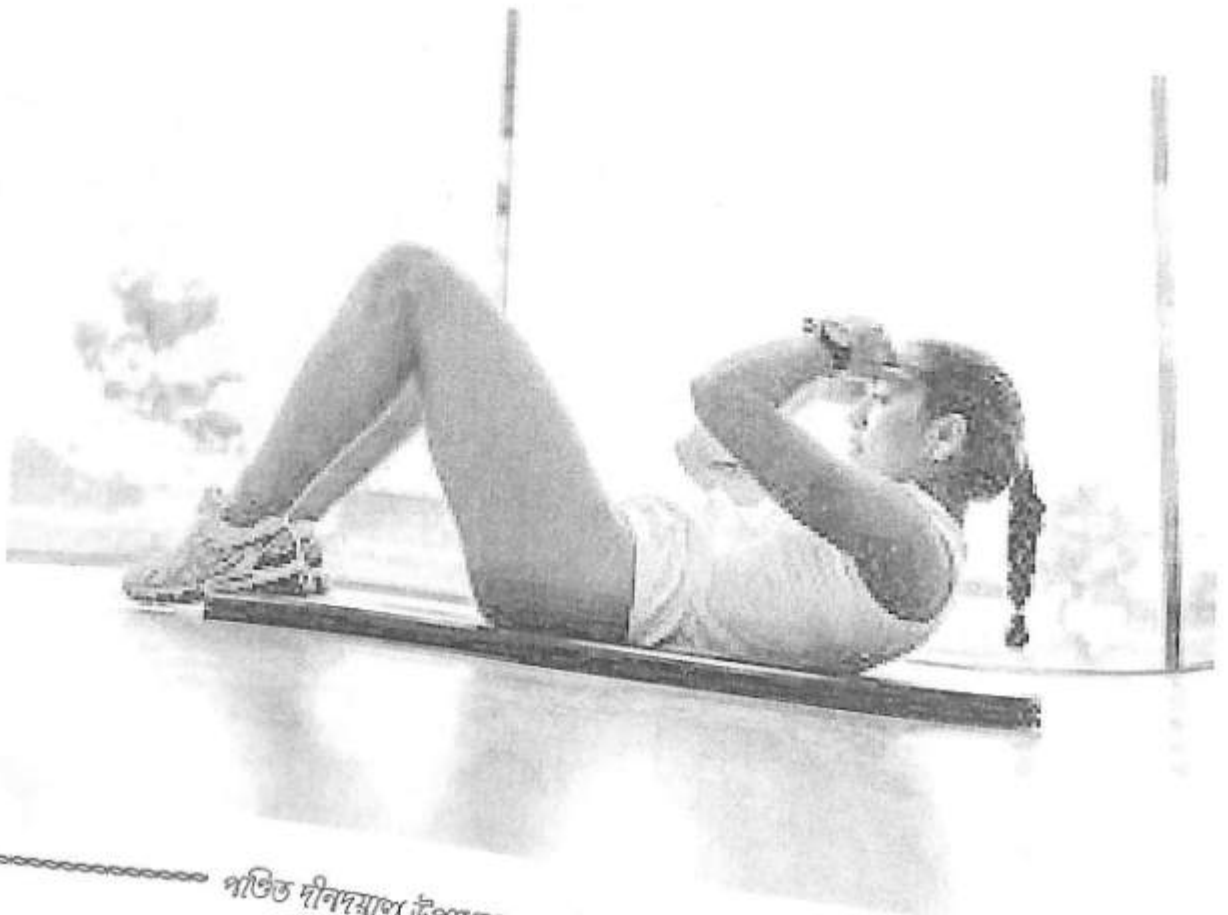
Importance of Exercise

Upama Ray

B.Com 1st sem

Exercise refers to our physical activity or performing some physical work on a repetitive basis to relax our body and take away out all the mental stress. Doing regular exercise is essential in one's life. An individual needs to be mentally and physically fit as we all save heard, "Healthy mind lives in a healthy body." So to remain fit and healthy one must do exercise regularly.

If we don't exercise or walk daily, then we would quickly susceptible to different diseases overtime. Exercise will assist us in maintaining our weight. If we are over weight, we can quickly reduce it by exercising as our calories will burn during our workout period. Exercise also will in the improvement of both oxygen level and blood in our body. With exercise, the brain cells are going to be released

frequently, which helps in the production of the cells in the hippocampus. Hippocampus is that a part of the brain which helps in learning and controls the memory. Exercise improves the functioning of the circulatory system and prevents cordica diseases. It strengthens' our network and prevents infections. Exercise improves our mental fitness and prevents depressions. Yoga helps us to regulate our minds even as the body. Yoga may be a mixture of physical, mental and spiritual exercises. Yoga is perfect for everybody. One must do yoga regularly. To offer more importance to yoga, now in our country yoga is celebrated on 21st Jun evening. Doing exercise is vital for our proper health and fitness, physical exercise is required in each sphere of life. Physical activities are essential for college students Now a days, in every school and college,

individual classes are organized for physical exercises. Activities for college students are as important as their studies. Even in the offices now a days, the physical exercises training opportunities are offered to supply rest to the mind of the workers of their organizations and to help them work without feeling any stress. Exercises are of great use to us. Physically fit people are stronger, healthier and more energetic than sedentary people. They are able to solve problems more readily, deal with stress more effectively, Think faster and remember more efficiently.

To achieve life, both mental and physical development is vital. Therefore exercises are essential for the overall growth in one's life. A balance should be maintained between his work, rest and activities. ○○

Jokes :

A man is talking to God.

The man : "God, how long is a million years?"

God : "To me, it's about a minute."

The man : "God, how much is a million dollars?"

God : " To me it's a penny."

The man : "God, may I have a penny?"

God : "Wait a minute."

Anusmita Talukdar
B.Com 3rd Sem.

THE PANDEMIC AND ITS IMPACT ON THE ENVIRONMENT

Bhargabee Das

"And having raised humanity above the beastly level of survival struggles, we will now aim to upgrade humans into Gods, and turns Homo Sapiens into Homo Dues". The following quote has been taken from the book *Homo Dues, A Brief History of Tommorrow* by Yuval Noah Harari. In this book he talks about the possible evolution of mankind into God; suggesting its creation of artificial intelligence, its growing population and overt control over nature and her less privileged beings. In this context however we can speak about Covid-19 pandemic and it's over impending doom that has befallen over the human beings, at the same time we cannot ignore the positive impacts that could be seen in the environment around us.

The present anthropocene is not only fighting a devious natural threat but also are being overarched with social, political, economical crises and climate distablisation. As we sit in our homes, while some of our fellow sapiens suffering with home quarantines and instituional

quarantines, we can visibly see the environmental changes around us. We cannot say that the arch has been lifting itself but yes, nature has found a way to revive itself. It has been reported that mandatory lockdowns have recorded up to a 5°C reduction in temperature than the pre lockdown periods, indicating that the industrial sector is likely responsible for the energy footprints that can dramatically increase the temperature. Meanwhile we cannot ignore the huge forest fires, for instance the one that happened in Australia almost eradicating the Koala species, and recently in India we can see the Orissa forest fires and the Cyclone Tautkea's devastating impact in India's northwest coast, and added to that are the retreating glaciers in the Alps and the Artic circle. There has been graphic images of tons and tons of plastic being washed away to the shores of Bombay due to the cyclone by the waves of Arabian sea signifying the seas are being transformed as dumping ground by the humans which are life

threatening to the marine animals.

Coming back to the positive impacts that could be seen in nature are, less human travels; especially now and then there are no new picnic spots discovered in India where hundreds of families, friends would gather and make it a dumping ground for plastics and beer bottles. Fewer ships are travelling through seas and oceans for shipping, fishing and aqua culture. Reports has been made about global maritime trade has declined by 4.1% by the end of the year. This however has negatively impacted the trade workers, especially the migrant workers who are making a living out of low paid jobs, this also implies an exodus of migrant workers returning homes without work. The pandemic has led to a decline in industrial supply chain reducing demand for commercial activities that exploit the natural world, negative ecotourism could be one example. In food sector many people has reverted back to farming, be it ground or in the terrace as this seems to be an adequate measures for us humans to spend the time productively. As for wildlife there has been less poaching over these two years as wild life trade has declined to a great extent. However it is need worthy to remember that wildlife trade itself might have led to the pandemic. This argument

however is debatable as many seems to call see it as a possible Chinese biological weapon.

Several studies have been made on how there has been sufficient decline in certain Green house Gases like Carbonmonoxide and Nitric oxide: *"Experts suggest that the unprecedented decrease in air pollutant emissions during the pandemic could reduce seasonal ozone concentrations."* As for India there have been positive reports: such as endangered Olive Ridley Sea laying eggs along the eastern coast of Odisha. In India species survival as per the red list index is decreasing and hence becoming an environmental concern as per SDG report, 2020. We know about the Continuous degradation of air quality in some of the Indian metropolitan cities like New Delhi, Mumbai, Kolkata, Chennai often exceed the standards set by WHO and Central Pollution Control Board (CPCB), India, establishing their regular presence in the list of top 20 polluted cities of the world. Due to the mandatory lockdown as imposed across the country however, 88 Indian cities have observed a drastic reduction in air pollution. This seems to be such a profitable advantage for nature and also for the citizens and the environmentalists

fighting out there to protect and safeguard our own cause.

Here comes another aspect on declination of Covid-19. Most of the countries with proper vaccination and government sop and protocols have defeated successfully this evil natural threat. One good example would be the origin country itself China. Indian however with its ignorant government and equally ignorant citizens have failed to protect the country from the far more deadly second wave of Coronavirus. We also can't deny the fact that citizens are now much more aware and cautious now as compared to last year, there could soon be seen a sufficient curb in the graph now and there might not be a third wave of covid lurking sideways. But the main question here remains, despite the exceeding human population going down hill and the positive

implications that can be seen in our environment, with much fresher air for humans to survive and thrive in the future is the virus necessary to sustain life. For us greedy sapiens trying always to carry on our demand and supply chain, carrying out genetic mutations on animals, making more money and corrupting ourselves, isn't the corona virus an warning that we really need to halt now our demand for necessities for a bit. We do need the virus to end but we also need to make ourselves self aware about the root cause of the pandemic itself, animal trade. We do need to eliminate Covid-19 but cannot just live with the idea that eliminating the Covid-19 virus would just be enough, there may be more new viruses, possible earthquakes, tremors, cyclones, manmade wars and much more. We much remember that future is bleak and we are unaware of it. ○○

অমৃত বাণী :

আমাৰ বহুতো সম্পদ আছিল, সেইটো গৌৰৱৰ কথা। যি আছিল তাক বঢ়াব
পৰা নাই, সেইটো দুঃখৰ কথা কিন্তু যি আছিল তাক লোপ পাব দিয়াটো বিশেষ শোক
আৰু লাজৰ কথা হ'ব।

— তৰুণৰাম ফুকন।

আমনি

ড° গুনীন্দ্র দাস
অধ্যক্ষ

জ
হ
ই
স
স

আকনো কিমান আমনি কৰা।
সৌৰৰণিবোৰ তেনেকৈয়ে থাক
কৰুণ বিননিৰে ভৰা অতীত
জ্বলি জ্বলি চাই হওক।
জীৱনটো জখৰ হ'বলৈ নিদিবা;
তোমাৰ বুকুৰ শীতল হাঁত
গুৱলৈ মন গৈছে।
নহলে জীৱনটো আউল লগাই
সিহঁতে হাঁহিৰ উৰুলি মাৰিব।
কাৰো কৰিছে—
তুমি আঁতৰি যোৱা;
পাহৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা।
অচিন হৃদয়ক আপোন কৰি,
বিয়লিৰ বসন্তৰ গধূলি পৰত
জিবণী ল'বলৈ দিয়া।
এজাক বগা বগলী হৈ;
বিশাল আকাশৰ বুকুত,
উৰি ফুৰিবলৈ
মোক আৰু আমনি নকৰিবা। ○○

The Portrait of a Narcissist

Samaresh Nandy
Assitant Professor,
Deptt. of Management

How regularly and knowingly a Narcissist provoke people

And then blame them for the conflict

Painting a picture of oneself as being the ignorant in all aspects

How you are offended by the bitter truth

Being a Narcissist you can disguise the world

You can lay on your truths shrouded by the lie

You being a narcissist incapable of experiencing real love

Real love is a distant dream.. Even emparthy fears away from you

A Narcissist see oneself to be faultless deep down

He will unfailingly apprehend the conflict as the fault of the world

A person who likes and loves others based solely on how they make him feel

or what they do as favour for him

It is not really loving others at all

But its loving only oneself

A Narcissist may attack someone many years down the line

But they act perfectly while plotting their vengeance

But... what is done in the stygian will come to lambent

Time has a way of exhibiting people's true chromism. ○○

বিদায় মহীকহ

শিৱালী ৰায়
স্নাতক তৃতীয় শাস্ত্ৰাসিক

সেইদিনা আছিল
১৯৩২ চনৰ ৭ ডিচেম্বৰ,
এটি আহোম পৰিয়ালত জন্ম হয়
এটি উজ্জ্বল নক্ষত্ৰৰ।
সাহিত্যই যাব জীৱনৰ লগৰী,
মহীয়ান মহীকহ সমাজৰ জাগ্ৰত প্ৰহৰী,
সেইজনাই হ'ল যশস্বী সাংবাদিক সাহিত্যিক
প্ৰয়াত হোমেন বৰগোহাঞি।
'নীলাচল' কাকতেৰে যাব সংবাদৰ আবন্তণি,
'আমাৰ অসম', 'সূত্ৰধাৰ', 'সাতসৰী' আদিৰ পাতে পাতে
তেওঁৰ সুপ্ত প্ৰতিভাৰ চানেকি,
'পিতাপুত্ৰ', 'নিসংগতা', 'অন্তৰাগ', 'বিষন্নতা',
'সুবাল'ৰ পাতত সাহিত্য সৃষ্টিৰ জিলিকনি।
'মৎস্যগন্ধা', 'তান্ত্ৰিক'ৰ পাতে পাতে
সমাজৰ এজনী জীয়া ছবি
'হেমন্তী'ৰ বুকুত বচে কবিতা এলানি।
'বেঞ্জামিন ফ্ৰেংকলিন! ডাবউইন, পোহৰৰ সাধনা আদি
তেওঁৰ সৃষ্টিশীল জীৱনীমূলক গ্ৰন্থ,
'আত্মানুসন্ধান', 'ধুমুহা আৰু ৰামধেনু'ৰ পাতত জিলিকে
তেওঁৰেই জীৱনৰ মূলমন্ত্ৰ।
'হালধীয়া চৰায়ে বাওধান খায়'ৰ পাতত ঝংকাৰিত হয়
জীৱনবোধৰ গান,
'সাঁউদৰ পুতেকে নাওঁ মেলি যায়'ত প্ৰস্ফুটিত হয়
শৈশৱৰ মিঠা অভিমান।
জীৱনৰ প্ৰতিটো খোজতে বুটলিছিল
'সাহিত্য অকাডেমী', 'অসম উপত্যকা'
'নীলমণি ফুকন', 'জীৱনজোৰা সাধনা' বঁটা

তেওঁ যেন সাহিত্যৰ সাগৰৰ
এটি উৰ্মিমালা।
সময়ে দিয়ে, সময়ে নিয়ে,
জীয়াই থকাৰ হেঁপাহবোৰক
মৃত্যুৱে হাত বাউল দি মাতে।
আনক পোহৰ বিলাবলৈ গৈ
নিজক আৰু কিমান জ্বলাব?
২০২১ চনৰ ১২ মে'ত গুচি গ'লগৈ
অজান দেশৰ আপোন ঘৰখনলৈ।
হে মহীকহ, আপোনাক চিৰবিদায়,
আপোনাৰ ব্যক্তিত্ব, কৰ্মৰাজি, অৱদান
জীয়াই ৰাখিম চিৰদিন চিৰকাল। ○○

Female : a subject or on object

Shilpy Mandal
H.S. 2nd year

Why is it always the word tolerable that follows?
and not the word strength that glows

Why is the voice being put down and has to compromise?
and not a matter of humility and humanity arise;

Why is it always a thing of consent to ask and provide?
and less of concern to be dignified;

Why is it a fame of inequality and brutality?
and least found in the list of divine and purity;

As the fruth holds a huge and creepy lies,
and so a question arise as if it a blessing to be born a girl

often one dise;
Whether a boon or a curse to the world.
deepends upon the perception one holds;

A vision of soaring high in the sky,
still a dream of few who remain suppressed and are not let

to fly;
And ever if she tries to move out of the box painted dark
but alas herself with a big dot question mark. ○○

ফাগুণৰ ৰং

নয়নী শইকীয়া
স্নাতক পঞ্চম বাৰ্ষিক

মতলীয়া মনৰ বা লৈ
আহিছে ফাগুণ
কৰি মন আজি চঞ্চলা,
বাঙলী হৈ পৰিছে আকাশ
তাতে জিলিকিছে ধ্ৰুৱতৰা।
পছেৱা বতাহে
বা ছাটি মাৰি যায়,
সৰাপাতে ফাগুণৰ বতৰা
কঢ়িয়ায়।

ৰঙীন মদাৰ আজি ফুলে মনোহৰা
ফাগুণৰ লৈ আহে প্ৰেমৰ বতৰা।
এই প্ৰেম হ'ল
প্ৰকৃতিৰ পৰিৱৰ্তনৰ,
য'ত ধৰণীয়ে সলায় নিজৰ ৰূপ।
প্ৰাণ চঞ্চলা মলয়া বতাহে
কৰি তোলে মন মধুৰ।
ফাগুণৰ এই ৰং
আজি সকলোতে ছটিয়ায়
কুলিয়েও গছৰ আঁৰত
বহাগীক মাতে ইনাই বিনাই। ○○

Some fleeting memories of my grandmother

Jerifa Wahid
B.Com 1st Sem

I still walk the empty streets
Just to see you once, indeed
Every special moment spent with you
Always make me smile.
If only I could have you back
For just a little while,
Today, I looked to the sky
It's so beautiful, I then realised
It's because you are there
You are the best grandmom ever.
I would cross a thousand oceans....
Just to hold you tight
I would climb a thousand mountains
Just to be with you every single night
No words I write can ever say
How much I miss you every day
As time goes by, the loneliness grows
How I miss you, nobody knows. ○○

Hostel life

Jerifa Wahid
B.Com 1st Sem.

Hostel life teaches many lessons
Self-dependence, self-reliance, and
disciplined way of life
At home, the young remain dependent
on the mother, but in the hostel.
Everything has to be done by oneself
Hostel life gives on the training to develop
a taste for whatever food is served
The most important lesson learned is
adjustment and Social accommodation
with others.
A regulated way of life
is learned
In lack of supervision one can go
wrong and indulge in to evils as there
will be nobody to take personal care. ○○

পিতা

শ্রেয়া সবকাব
স্নাতক প্রথম বর্ষ (কলা)

আহিছিলোঁ এই পৃথিবীত
তোমাৰ হাতে ধৰি,
চলিব শিকিলা তুমিয়েই
মাতিবও শিকিলা তুমিয়েই।
হাজাৰ অভাৱতো শুনিবলৈ নেপালোঁ
তোমাৰ মুখৰ সেই 'নাই' শব্দটি,
হাজাৰ কষ্টতো চাব নোৱাৰিলো
তোমাৰ নয়নৰ সেই এটোপাল 'অশ্ৰু'।
সকলোৰে জীৱন অসম্পূৰ্ণ
তোমাৰ অবিহনেই
সেয়ে সকলোৰে জানে তোমাক
'পিতা' অভিধাৰে। ○○

শৰৎ

ধৰীত্ৰী বাভা
দ্বাদশ শ্ৰেণী

বৰ্ষাক হেঁচুকিব শৰতৰ আগমণী
প্ৰকৃতি জগতত সৰে নিয়বৰ মণি
আহিণ মহীয়া চিকুণ আকাশত
জোনৰ সতে তৰালীৰ ধেমালি
শাৰদীৰ কোমল দুৰবিৰ দলিচাত
সৰি পৰে শুভ্ৰ সুবাসী শেৰালী।
পূৰ্ণিমাৰ ৰূপালী পবশত হাঁহি দিয়ে
সেমেকা কুঁৱলিয়ে আবৰা ভেঁটফুলৰ পাহি। ০০

আমাৰ প্ৰতিজ্ঞা

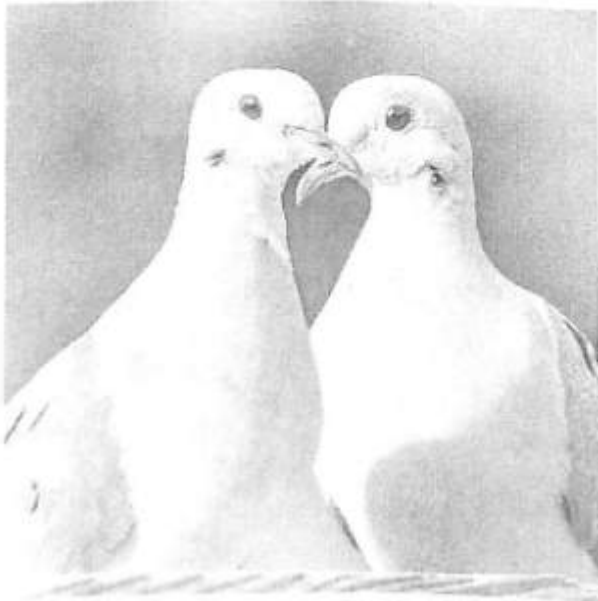
ধৰীত্ৰী বাভা
দ্বাদশ শ্ৰেণী

নানা জাতি উপজাতি মিলি
ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দুয়োপাৰে
ভঙা গঢ়াৰ ইতিহাস ৰচি
বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি গঢ়িম।
আজিও স্মৰণ কৰোঁ
সেই শ্বহীদ বীৰসকলক
যি যাৰ নিঃস্বার্থ বলিদানে
আনিছিল স্বদেশৰ স্বাধীনতা।
আহা, আজি সৰে মিলি
দেশৰ শান্তি আৰু প্ৰগতিৰ বাবে
হাতে হাতে ধৰি ন-উদ্যমেৰে;
কৰোঁ আকৌ প্ৰতিজ্ঞা.....। ০০

তোমাৰ বাবে মাথোঁ মই

নিকপমা মণ্ডল
স্নাতক প্ৰথম যান্মাসিক (বাণিজ্য)

তুমি আৰু মই
এখন সুদীৰ্ঘ নদীৰ পাৰ
মাজতে সীমাহীন
মৰমৰ বৈতৰণী;
বৈ গৈছে, বাধাহীন সোঁতত
হাতত হাত থৈ তোমাৰ লগত।
জানো, সুদৃঢ় বেণ্টনী
তোমাৰ আলিঙ্গনত
মোক সিঁহৰিত কৰে
তোমাৰ পৰশে,
মুগ্ধ হওঁ তোমাৰ
নিষ্পাপ হৃদয়ৰ
নিভৃত কোঠালীত
মোৰ সুকীয়া
আসন দেখি। ○○

“মা”

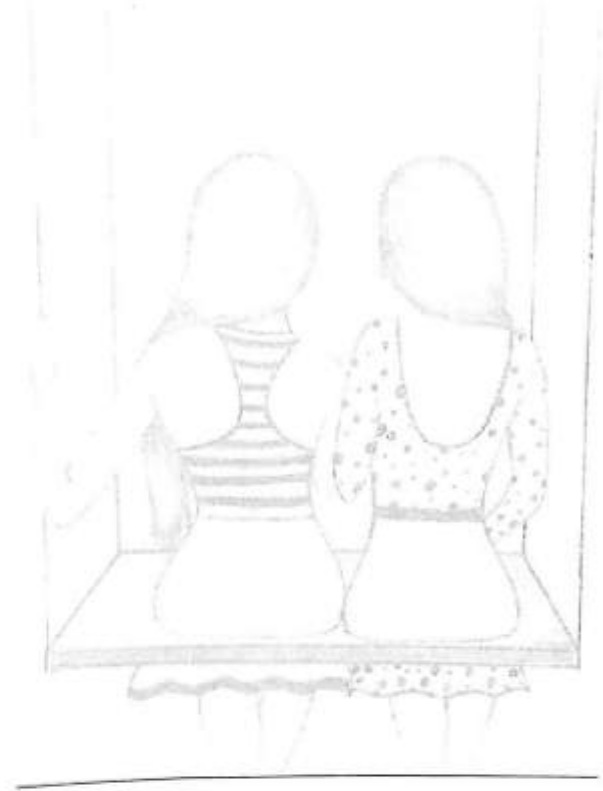
নিকপমা মণ্ডল
স্নাতক প্ৰথম যান্মাসিক (বাণিজ্য)

“মা” মাথোঁ এটি শব্দ নহয়
মা! তুমি মোৰ সম্পূৰ্ণ পৃথিৱী আছিল।
“মা”! তোমাক
চিঞৰি চিঞৰি
মাতিবলৈ মন যায়,
কিয় তুমি গুছি গ’লা?
মোক অকলশৰীয়া কৰি
নিজৰ তেজৰ টুকুৰাক
কেনেকৈ নিঠৰুৱা কৰিলা অ’ মা?
কেতিয়াবা বুকুখন বিবাই অ’ মা
উশাহ বন্ধ হোৱাৰো উপক্ৰম হয়;
সুন্ধ হৈ যায় মনৰ গতি
এতিয়া মাথোঁ এটাই আশা
আকৌ এবাৰ ঘূৰি আহা মা
মোৰ বুকুৰ মাজলৈ....। ○○

দেশ ভ্রমণ

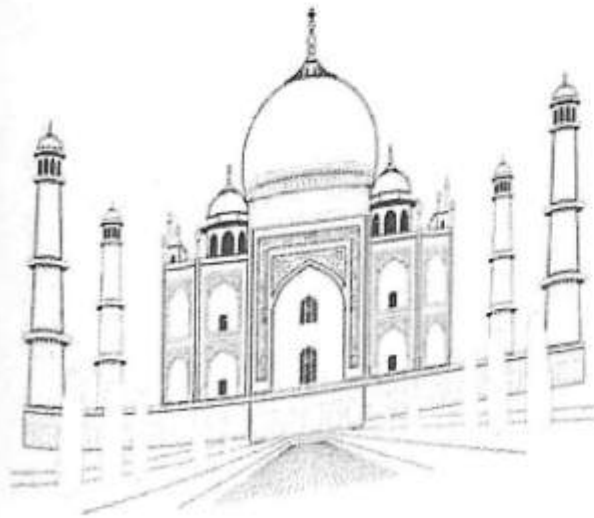
জেচমিনা খাতুন
একাদশ শ্ৰেণী

ভাল লাগে ভ্রমণৰ নামত
দেশ বিদেশ ঘূৰি ফুৰি
ঝক ঝক বেল গাড়ী
অথবা এৰোপ্লেনত উৰি
বৈচিত্ৰৰে ভৰা এই জগতত
মানুহৰ ভিন্ন জাতি
কৃষ্টি সংস্কৃতি ভিন্ন,
কিন্তু অভিন্ন প্ৰেমপ্ৰীতি
ভ্রমণ কৰি দেখিলোঁ
মানুহৰ মন বহল
ন ন ৰূপৰ আচৰিত বস্তু
যেন আগ্ৰাৰ তাজমহল। ○○

Your Best

Kazinur Aktar
H.S. 1st year

If you always try your best
Then you'll never to wander
About what you could have done
If you'd summoned all your thunder
And if your best
was not as good
As you hoped if would be,
You still could say
"I gave today
All that I had in me." ○○

এই জীৱন

ইলোৰা বেগম
স্নাতক প্ৰথম বাণ্যাসিক (বাণিজ্য)

এই জীৱনৰ বঙবোৰ
সদায় সলনি হৈ আছে
কেতিয়াবা বঙা
কেতিয়াবা নীলা
কেতিয়াবা ক'লা
আকৌ কেতিয়াবা বগা।
এই জীৱনত
কেতিয়াবা আহে দুঃখ
আকৌ কেতিয়াবা আহে সুখ।

জীৱনটি হ'ল আচলতে
সুখ দুঃখৰ লগৰীয়া।
জীৱনটি
নৈৰ পানী দৰে
সদায় বৈ গৈ আছে
কাৰোৰে বাবে
বৈ থকা নাই।
এই জীৱনৰ সোঁত
সময়ৰ সৈতে
নৈৰ পানীৰ সোঁতৰ দৰে
সদায় বৈ গৈ আছে।
এই জীৱনত
কিছুমান মানুহৰ
লগত দেখা হয়
কোনোবা হয়তো বৈ যায়
আকৌ কোনোবা
হয়তো চিৰদিনৰ কাৰণে

গুছি যায়,
কেৱল মাত্ৰ বৈ যায়
দৰ্পনত ধৰি ৰখা স্মৃতিবোৰ
এই জীৱনটিৰ বাটপথ
অতিকৈ সৰু হয়
শিশুকালৰ পৰা শৈশৱ কাল,
শৈশৱ কালৰ পৰা ডেকা কাল
আকৌ ডেকা কালৰ পৰা বৃদ্ধ কাললৈ।
এই জীৱনটিৰ চক্ৰ
সদায় সলনি হৈ আছে
সদায় চলি আছে
সদায় পৰিৱৰ্তন হৈ আছে
এনেদৰেই এই জীৱনটি
পাৰ হৈ থাকিবই,
কাৰণ এইটোৱে জীৱন। ○○

সময় অমূল্য ধন

ধীতিস্মিতা বায়
একাদশ শ্ৰেণী

ব'ল ব'ল ব'ল ব'ল
আঙুৰাই ব'ল,
পিছলৈ উভতি নাচাবা কাহানিও
সময় যে অমূল্য ধন।
সোণালী দিন এবাৰ হেৰালে
নাহে পুনৰ উভতি।
সন্মুখলৈ চোৰাজন
নকৰে অৰহেলা।
নিজৰ লক্ষ্যত
নপৰে পিছলি,
বদিও তাকে কাঁইটৰ বাটত
বহু ঘাট প্ৰতি-ঘাট
তথাপিও সময়ৰ সোঁতত
যুজি যায় হাঁহি হাঁহি। ○○

Why I Voted the Socialist Ticket

Afruja Yesmin
H.S. 1st year

I am unjust, but I can strive for Justice.
My life unkind but I can vote for kindness
I, the Unloving. Say life should be lonely.
I that am blind. Cry out against my blindness
Man is a Curious brute he pete his fancice
Fighting mankind. to win sweet luxury
So he will be tho law be clear as crystal
Tho all men plan to live is harmany.
Come, let us Vote against our human nature.
Crying, to God in all the polling places
To heal our everfasting sinfulness.
And make us sages with transfigured faces ○○

শিশু-গীত (কবিতা)

গোলাম ওচমানি
উ.মা. ১ বৰ্ষ (বাণিজ্য)

সৰু সৰু শিশুবোৰে
নাচি-নাচি কয়,
শিশুকাল বৰ ভাল
পঢ়াৰ সময়।
একেলগে নাচি-বাগি
পঢ়া-শুনা কৰোঁ,
গুৰু জনক দেখিলেই
নমস্কাৰ কৰোঁ।
পঢ়া-শুনাৰ প্ৰতি আমাৰ
আগ্ৰহ অসীম,
লিখা পঢ়া শিকি আমি
স্বদেশ গঢ়িম।
এটা চাকি জ্বলিলেহে
আনটো চাকি জ্বলিব,
মূৰ্খই এই কথাষাৰ
মোল বুজি নাপাব। ○○

এটি অস্তিত্ববিহীন জীৱন

নাজিব হুছেইন
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ (বাণিজ্য)

নিয়ৰ হৈ সৰে বিষাদ
জুই হৈ জ্বলে স্মৃতি
বৰষুণ হৈ বাগবে চকুপানী
অদৃশ্য হৈ থাকে ৰাতি।
নৈ হৈ বৈ যায় সময়
বৰফ হৈ পমি যায় হৃদয়
ধোৱা হৈ উৰি যায় ভৱিষ্যত
ডাঁৱৰৰ আঁৰে আঁৰে লুকাই তাকে প্ৰেম।
ধুমুহা হৈ গুচি যায় যৌৱন
অজানিতে হেৰাই যায় মৰম
বতাহ হৈ বলি যায় সপোন
মাথো বৈ যায় এটি অস্তিত্ববিহীন জীৱন। ○○

"How I fought with my Depression"

Daisy moni Choudhury

B.Com 1st sem.

ক
থা
শি
ল্প

Here I am the author of my own story. How I fought with my Depression".

There was a time when I was a young child and started my day with a happy smile in my face. I used to have lots of happy and funny moments with my family and friends. But as I grew old and time changed, my childish nature also started changing along with it. Slowly I joined up with depression at the age of 13. There are many snapshots of me in the black jacket I liked to wear. My dad took beautiful photographs and there were lots of me in moody shadows, looking as down as would be. I had my own depression to worry about. No one including my parnts mentioned anything about strong emotional problems or mental illness to me those days. No one worried about me since I was a star in school, self-contained and impressive to teachers. Suddenly after some days migrain started and I started having sesure headaches. Slowly, I became rude, getting frustrated and angry on small

things. After all these happenings I prefered to go to a psychiatrist and taking help from doctors. I believed in myself so I forced myself to spend more time with my friends, because I knew that the loneliness will pass and I can take myself out of feeling lonely when I am not physically alone. I didn't know very much about depression but I thought it was entirly a problem of depressed mood and loss of the energy and motivation.

To help myself get recover from the situation I tried too hard. I read and watched movies and pretend that I am an one of the character and I feel what they feel instead of what I am feeling. I started listening to music of my free time, also sometime I prefer to go out and feel fresh staying with the nature. Basically, I forced myself to live my life, because well, it is my life and I refuse to live it feeling alone when I'm not and numb when I could be great. But depression was still there in various forms, re-appearing ragularly for

the next couple of decades. So, even though I do feel those things for more after than I would like it is something that I live with, because I have depression. Or because it was as a disease and I will always have it. And most of all because I only have one life, and I want to live it, even though when my depression spikes it makes me want to not live sometime, I refuse.

But after all those efforts and

therapy, recovery finally started to happen. It took me by surprise and I didn't trust it would last. But something had changed deep down. Though it took some years for me to live again a normal and happy life but I believed in myself again and the inner conviction of worthlessness disappeared. That is how I dealt with my depression, like it not I always will. ○○

সাৰ্থৰ

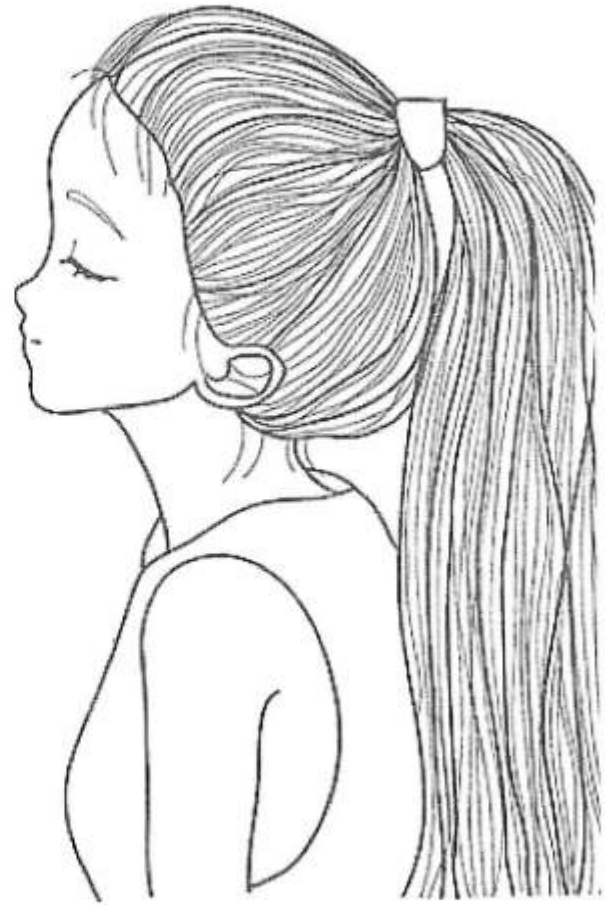
ক) ওপৰত ছাটি, তলত গুটি
তাক খাই আহিন কাতি।	উ : কছু
খ) কাবাক-কৰক কৰে, হেওচেক কৰিলে বমি কৰে।	উ : দমকল
গ) আহোঁতে খুলিলে তৃপ্তি পায়, যাওঁতে মাৰি বাৰে বাৰে চায়?	উ : তলা ছাবি
ঘ) জন্ম অৱতাৰে মূৰত টুপী, কৃষ্ণ অৱতাৰে ভুলাই গোপী,
ৰাম অৱতাৰে বাৰণ বধে, সেই তৰকাৰি ঘৰে-ঘৰে,	উ : বাঁহগছ
ঙ) উপি-উপি বাটত আছে চুপি,	উ : জোক
চ) এঠেঙীয়া বগলী নিতৌ নাচে গধূলি।	উ : বিচনী
ছ) মাত আছে মানুহ নাই, ঘৰ আছে দুৱাৰ নাই।	উ : বেডিঅ'
জ) পাত আছে ডাল নাই, কথা আছে মাত নাই।	উ : কিতাপ
ঝ) এটা নিগনি এশ ধান কুটে, নেওৰত ধৰিলে জাপ মাৰি উঠে।	উ : ছেকী
ঞ) ওপজিয়ে বুঢ়া হয় কোন, নিকিনিলেও কিনা হয় কোন?	উ : বুঢ়া আঙুলি
চ) পৰ্বতৰ টিকত ক'লী গাই চৰে; দুই পৰ্বতে হেঁচা মাৰি ধৰে।	উ : দুই নখৰে মাৰে ওকনী

সংগ্ৰহ : লুটফা নাচৰিন
স্নাতক তৃতীয় বাৰ্ষিক

এক বিষাদভৰা প্ৰেম কাহিনী

ধৃতপ্ৰিয়া বৰ্মন
স্নাতক দ্বিতীয় বাৰ্ষিক

কলেজৰ প্ৰথমটো দিন। সকলোৰে সন্মুখত নতুন নতুন চেহেৰাবোৰ। সকলোৰে ইজনে আনজনৰ সৈতে পৰিচয় হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে। অলপ পিছতে কলেজৰ প্ৰথমটো দিনৰ প্ৰথম ক্লাচটো আৰম্ভ হয়। এনেতে বি. এ. প্ৰথম বাৰ্ষিক শ্ৰেণীটোলৈ সোমাই আহিল শিক্ষয়িত্ৰী এজনী। সেই শিক্ষয়িত্ৰীজনীৰ ক্লাচতে প্ৰথমে পৰিচয় পৰ্বটো আৰম্ভ হ'ল। সকলো ল'ৰা-ছোৱালীয়ে নিজৰ নিজৰ পৰিচয় দিলে। শেষত অনন্যা নামৰ ছোৱালী এজনীয়ে নিজৰ পৰিচয় দিলে। অনন্যাই যেতিয়া ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে তেতিয়া সকলোৰে চকু মাথোঁ তাইৰ ওপৰত। ইমান যে মৰম লগা ছোৱালীজনী। একে ক্লাচতে বিশাল নামৰ ল'ৰা এটা আহিল। বিশাল দেখিবলৈ পুৰা সুন্দৰ সুঠাম ডেকা। অনন্যাই বিশেষকৈ বিশালৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছিল। সি মনোযোগেৰে অনন্যাৰ পৰিচয়টো শুনি গৈছিল। কলেজৰ দ্বিতীয়টো দিন, বিশাল কলেজলৈ আহি ইফাল-সিফাল চাব ধৰিলে। তাৰ চকুয়ে যেন মাথোঁ অনন্যাকে বিচাৰি ফুৰিছে। বিশালে বিভিন্ন কাৰণ বৰ্ণাই অনন্যাৰ সতে কথা পাতিব বিচাৰিছিল। কিন্তু তাৰ সাহস নহল। এনেকৈ কেইটামান দিন পাৰ হ'ল। এদিন 'Assignment'ৰ কাৰণে গ্ৰুপ এটা বনোৱা হ'ল। বিশাল আৰু অনন্যাৰ নাম এটা গ্ৰুপতে পৰিল। বিশালৰ

খুৰেই ফুৰি, অন্ততঃ সি এতিয়া অনন্যাৰ লগত বন্ধুত্ব কৰিবলৈ সুবিধাকণ পাব আৰু সেয়ে এই সুবিধাটো সি কোনোমতেই হেৰুৱাব খোজা নাছিল। 'Assignment' বনোৱা সময়ৰ পৰাই বিশাল আৰু অনন্যাৰ মাজত কথা বতৰা আৰম্ভ হ'ল। এনেকৈ চাওঁতে চাওঁতে তেওঁলোকৰ মাজত এটা ধুনীয়া বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্ক গঢ় লৈ উঠিল। সময়ৰ লগে লগে

সিহঁতৰ মাজৰ সম্পৰ্ক গভীৰ হ'বলৈ ধৰিলে। এনেতে বিশালে সুবিধা চাই অনন্যাক প্ৰেমৰ প্ৰস্তাৱ দিলে। অনন্যাও বিশালক না কৰিব নোৱাৰিলে। বিশালৰ সৈতে থাকি থাকি তাইৰ মনতো যেন বিশালৰ বাবে প্ৰেমৰ অংকুৰণ হৈছিল। এনেকৈ বন্ধুত্বৰ লগতে তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰেমৰ সম্পৰ্ক গঢ় লৈ উঠিল। সিহঁতৰ প্ৰেমৰ কথা গোটেই ক্লাচটোৱে জনা হ'ল। সকলোৱে কয় যে দুয়োজনেই যেন ইজনে সিজনৰ কাৰণেহে জন্ম লৈছে, মানে পুৰা perfect couple আৰু। দুয়োজনেই একেলগে বহু সময় কটাই ভাল পায়। এনেদৰে তিনিটা বছৰ অতিক্ৰম কৰিলে। সিহঁতৰ মাজত প্ৰেমৰ সম্পৰ্ক ঠিকেই চলিছে কিন্তু কলেজ শেষ হোৱাৰ পিছত লাহে লাহে সিহঁতৰ মাজত দুৰত্ব বাঢ়িবলৈ ধৰিলে। বিশালে অনন্যাক ignor কৰিবলৈ ধৰিলে। ফোন কৰিলেও তাইক ভালদৰে কথা নকয়। কেৱল এটা কথা সদায় কয় যে সি হেনো দেউতাকৰ ব্যৱসায়ত অলপ সহায় কৰি আছে তাৰ কাৰণে অলপমান ব্যস্ত হ'বলগীয়া হৈছে। এদিন অনন্যাই বিশালৰ দেউতাকৰ ৰেষ্টুৰেণ্টলৈ গ'ল। সেই সময়ত বিশাল তাত নাছিল। বিশালৰ দেউতাকক তাই বিশালৰ বান্ধৱী বুলি পৰিচয় দিলে। বিশালৰ দেউতাকো তাইক আথে বেথে বহিবলৈ দি ৰেষ্টুৰেণ্টত কাম কৰা এজনক কিবা এটা খাবলৈ আনি দিবলৈ ক'লে। এনেতে তেওঁলোকৰ মাজত কথা বতৰা আৰম্ভ হ'ল। বিশালৰ দেউতাকে তাইক

ক'লে, তুমি কিন্তু বিশালৰ বিয়াত আহিব লাগিব। এইটো শুনি অনন্যাৰ মূৰত যেন সবগ ভাঙি পৰিলে। নিজৰ কাণখনকে বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰিলে। তাই আকৌ সুধিলে, বিশালৰ বিয়া! দেউতাকে হাঁহি হাঁহি ক'লে। অ তোমাক বিশালে কোৱা নাই নেকি? তুমি জানানে বিশাল বহুত সুখী। নিজৰ পছন্দৰ ছোৱালী বিয়া পাতিব হা হা! স্কুলৰ সময়ৰ পৰাই ইজনে সিজনক ভাল পায়। পাঁচ বছৰ প্ৰেমৰ অন্তত বিয়াখন পাতিব ওলাইছে। অনন্যাইও 'হ'ব দিয়ক, নিশ্চয় আহিম' বুলি কৈ ঘৰলৈ গুচি আহিল। ঘৰত আহিয়েই তাই প্ৰথমে নিজৰ কোঠাটোত সোমাই বহু সময় কান্দিলে আৰু ঘৰতো সকলো কথা ভাঙি পাতি কলে। তাই ইমান বিশ্বাস কৰিছিল তাক। আজি সকলো আশা ভাঙি চুবমাৰ হ'ল। মা দেউতাকেও তাইক দুখ নকৰি জীৱনত আগবাঢ়িব ক'লে। যি হৈ গ'ল কোনেও সলনি কৰিব নোৱাৰে। এতিয়াও সময় আছে সকলো পাহৰি আগলৈ জীৱনটো ৰঙীণ কৰাৰ। অনন্যাই বিশালক বহুত ভাল পাইছিল। বিশালেও অনন্যাক বিশ্বাস কৰাইছিল যে সি তাইৰ অবিহনে থাকিব নোৱাৰে। কিন্তু আজি এয়া কি কৰিলে? অনন্যা অজনী সাহসী ছোৱালী। তাই মানসিকভাৱে ভাগি পৰিছিল যদিও কোনোমতে নিজক চম্ভালি এটা নতুন জীৱন আৰম্ভ কৰিলে, য'ত তাই স্বাধীনভাৱে এটা নতুন ভৱিষ্যতৰ সপোন ৰচি সাহসেৰে নতুন জীৱন আৰম্ভ কৰিলে।

○○

অমৃত বানী :

“হৃদয়ত যি আছে সেয়া মন্দিৰতো নোপোৱা, মছজিদতো নোপোৱা। সেই হৃদয়ত যদি একো নাথাকে, তেন্তে জানিবা যে ক'তো একো নাই।”

— জাফৰ।

বন্ধুত্ব ক্ৰয় কৰিব নোৱাৰি

জেবিফা ৰাহিদ

স্নাতক ২য় বাৰ্ষিক

মানুহৰ মন জয় কৰি জীৱনত সাফল্য অৰ্জন কৰাটো এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। এই ক্ষেত্ৰত এটা কথা সকলো সময়তে মনত ৰাখিব যে আপোনাৰ কৰ্তব্য হ'ল বন্ধুত্ব অৰ্জন কৰা, বন্ধুত্ব ক্ৰয় কৰা নহয়। বন্ধুত্ব কোনেও কাৰো পৰা ক্ৰয় কৰিব নোৱাৰে।

আপোনাৰ মনত যদি সন্দাৰ থাকে আৰু আপুনি যদি কাৰোবাক সঁচাকৈয়ে ভাল পায়, তেনেহ'লে তেওঁক উপহাৰ দিব পাৰে, কিন্তু আপোনাৰ মনত যদি তেনেবোৰ কোমল ভাৱ নাথাকে; তেনেহ'লে উপহাৰক ঘোচ বুলি গণ্য কৰা হ'ব।

যোৱা বছৰৰ খ্ৰীষ্টমাছৰ কেইদিনমানৰ আগতে মই এজন মধ্যম আকাৰৰ ট্ৰেডিং কোম্পানীৰ প্ৰেছিডেণ্টৰ অফিচত বহি আছিলো। প্ৰেছিডেণ্টৰ লগত কথা পাতি বিদায় লোৱাৰ সময়তে তালৈ কুৰিয়াৰ চাৰ্ভিচৰ এজন মানুহ আহি উপস্থিত হ'ল। তেওঁৰ হাতত এটা উপহাৰৰ টোপোলা। উপহাৰৰ টোপোলাটো পঠিয়াইছিল স্থানীয় টায়াৰ ৰিকেপিং কোম্পানী এটাৰ মেনেজাৰে। উপহাৰৰ টোপোলাটো দেখি ট্ৰেডিং কোম্পানীৰ প্ৰেছিডেণ্টজন জঁকি উঠিল।

তেওঁৰ খঙৰ ভাৱে কুৰিয়াৰ চাৰ্ভিচৰ মানুহজনক ক'লে- “এইটো উভতাই লৈ যোৱা আৰু যি পঠিয়াইছে তেওঁৰ মুখলৈ দলিয়াই

দিয়াগৈ।”

মানুহজন উভতি যোৱাৰ পিছত নিজকে সংযত কৰি প্ৰেছিডেণ্টজনে মোক ক'লে- “আপুনি মোক ভুল নুবুজিব। মই উপহাৰ দিবলৈও ভাল পাও, ল'বলৈও ভাল পাওঁ।”

তাৰ পিছত তেওঁ সেই উপহাৰটোৰ বিষয়ে ভাঙি পাতি ক'লে। তেওঁ ক'লে- “উপহাৰ দিয়া আৰু লোৱা দুয়োটাই ভাল কথা। কিন্তু কোনোবাই যদি উপহাৰক ঘোচ হিচাপে আগবঢ়ায় নিজৰ কিবা উদ্দেশ্য সিদ্ধিৰ বাবে আগবঢ়ায়, তেতিয়া মোৰ খং উঠে। মোৰ মনত তেনে উপহাৰদাতাৰ প্ৰতি ভীৰ ঘৃণা জন্মে।”

“মই সেই টায়াৰ বিকেপিং প্ৰতিষ্ঠানটোৰ লগত আজিৰে পৰা তিনি মাহমানৰ আগতে সম্পৰ্ক ছেদ কৰোঁ। কাৰণ তেওঁলোকৰ কামৰ মান নিম্নগামী হৈছিল আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মচাৰীখিনিৰ আচাৰ-আচৰণ মোৰ ভাল লগা নাছিল। ভদ্ৰতা নাজানে। তেওঁলোকৰ লগত সম্পৰ্ক ছেদ কৰাৰ কথা জনাই দিয়াৰ পিছতো তেওঁলোকৰ প্ৰতিষ্ঠানৰ প্ৰতিনিধিসকল মোৰ ইয়ালৈ বাবে বাবে আহিবলৈ লয় তেওঁলোকৰ কথা-বাৰ্তা ইমান কুৰুচিৎপূৰ্ণ যে যি কোনো মানুহৰ খং উঠি যাব। কোনো ধৰণৰ বিনয় নাই, শালীনতা নাই। যোৱা সপ্তাহত তেওঁলোকৰ আন এজন প্ৰতিনিধি মোৰ ইয়ালৈ আহিছিল। তেওঁ আহি কি ক’লে জানেনে? ক’লেহিঃ আমি কাম.. কৰোঁ আপোনালোকে আমাক কাম দিয়ক। দেখিলেনে কথাৰ কেনে ধৰণ? যেন আমি তেওঁলোকৰ ধাৰহে খাই থৈছোঁ তেওঁলোকৰ শিক্ষা-সভ্যতা বুলি একোকে নাই। কাৰ লগত কেনেদৰে কথা ক’ব লাগে। সেই বিষয়ে একোকে নাজানে। এই অভদ্ৰামিৰ বাবে মই তেওঁলোকক সহ্য কৰিব নোৱাৰোঁ।

অমৃত বাণী :

“যন্ত্ৰণাই বিদ্ধ নকৰালৈকে তুমি দি যোৱা। মনত ৰাখিবা, যন্ত্ৰণাবেই আন এক নাম হ’ল প্ৰেম। হৃদয়ৰ বেদনাই হৈছে সাঁচা ভালপোৱাৰ উৎপত্তি স্থল।”

— মাদাৰ টেৰেছা।

“অকল সেয়ে নহয়, যোৱা সপ্তাহত মোৰ ইয়ালৈ অহা সেই প্ৰতিনিধিজনে কৈছিল যে তেওঁ হেনো তেওঁৰ কোম্পানীৰ মেনেজাৰক ক’বগৈ তেওঁ যাতে মোলৈ এটা ভাল উপহাৰ দি পঠিয়াব। তেওঁৰ কথা শুনি মোৰ মগজু গৰম হৈ গৈছিল। তথাপি মই যিমান পাৰোঁ নিজকে সংযত কৰি তেওঁক মাথোঁ মোৰ অফিচৰ পৰা ওলাই যাবলৈ কৈছিলো। আজি চাওক সঁচাকৈয়ে উপহাৰৰ টোপোলাটো পঠিয়াইছিল। কেনে দুঃসাহস!

“এইটো বাক উপহাৰ নে? ই বাক পৰোক্ষ ঘোচ নহলনে? আজি যদি মই উপহাৰৰ টোপোলাটো গ্ৰহণ কৰিলোহেঁতেন তেনেহলে কাইলৈ সেই প্ৰতিনিধিজন আহি পোনচাটেই ক’লেহেঁতেনঃ আমাৰ উপহাৰটো আপোনাৰ নিশ্চয় পছন্দ হৈছে। তাৰ পিছত তেওঁ মোৰ লগত তেওঁৰ কোম্পানীৰ গোলামৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিলেহেঁতেন। আৰু এইটো সঁচা যে, ঘোচ খোৱা মানুহবোৰ আনৰ বশতীয়া হৈ পৰে। কাৰো লগত মূৰ দাঙি কথা ক’ব নোৱাৰে। মোৰ অৱস্থাও হ’লহেতেন। সেয়ে মই তেনে কঠোৰ আচৰণ কৰিলো।” ○○

জীৱন

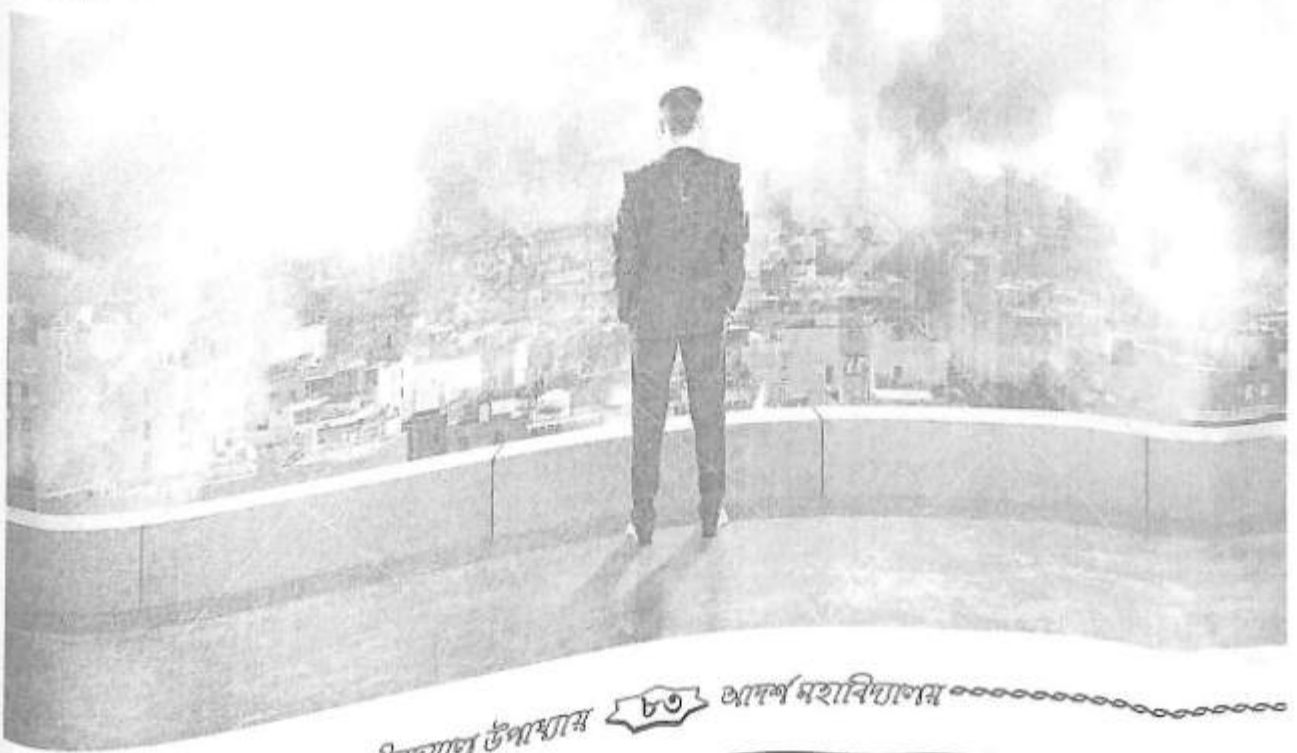
বৰ্ণালী সবকাৰ
উঃ মাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ

জীৱনক লৈ অৱশেষত অস্থিৰ হৈ জীৱন যুদ্ধত হাৰ মানি ব্যক্তিয়ে আত্মহত্যাৰ পথকে অন্তিম পথ বুলি থিৰাং কৰিলে। আত্মহত্যাৰ বাবে তেওঁ অট্টালিকাৰ ওপৰৰ মহলাৰ পৰা জাঁপ দিবলৈ সাজু হ'ল। শেষবাৰৰ বাবে জীৱনক মিচিকিয়া হাঁহিৰে বিদায় জনাই কৈ আছিল- “হে জীৱন তই আক কেতিয়াও মোক আমনি কৰিব নোৱৰবি।” মাজে মাজে তললৈ চাইছিল আৰু বিমানবাৰ চাইছিল সিমানে দৃঢ়তা বাঢ়ি গৈছিল।

হঠাৎ এবাৰ তললৈ চাওঁতে মানুহ এজনক নাচি নাচি পাৰ হোৱা দেখিলোঁ, ভালকৈ লক্ষ্য কৰাত দেখিলো মানুহজনৰ দুয়োখন হাতে নাই। মানুহজনক নাচি থকা দেখি তেওঁৰ কিবা এটা যেন উপলব্ধি কৰিলো।

মানুহজনৰ হাত নথকা সত্ত্বেও জীৱনৰ বাগিত নাচিহে আৰু মই, সকলো থকাস্বত্বেও নিজকে ইমান হতভগা বুলি ভাবি আছোঁ। কি নাই মোক ভগৱানে দিয়া প্ৰতিটো দানেই মোৰ আছে আৰু মই তাৰ সন্মান কৰিব পৰা নাই, জীৱনৰ দৰে মহা মূল্যবান উপহাৰক দলিয়াই পেলাব ওলাইছোঁ। তৎক্ষণাত আত্মহত্যাৰ কথা ভবা বাদ দি অট্টালিকাৰ পৰা দৌৰি নামি মানুহজনক সাবটি ধৰি শুধিলে আপুনি কেনেকৈ এনেকুৱা অৱস্থাতো নাচিব পাৰে? এনেদৰে জীৱন জীয়াব পাৰে? মানুহজনে প্ৰতুত্তৰত ক'লে —

“জীৱনত কেতিয়াও পৰাজিত নোহোৱাটো গৌৰৱ নহয়, গৌৰৱ হ'ল কোনো পৰাজয়তে হাৰ নামীনি আগবাঢ়ি যোৱাটো”। ○○

3rd Guwahati International Film Festival 2019

ভ্ৰমণ
কাহিনী

Dimpi choudhury
B.Com 3rd Semester

The 3rd Guwahati International Film festival (GIFF) was organized by Jyoti chitraban in Association with Dr. Bhupen Hazarika Regional Government Film & Television Institute with the support from Government of Assam which was held from Oct 31 to Nov 6, 2019 Venue Srimanta Sankardev Kalakhetra & Jyoti chitraban Film studio, Guwahati, Assam.

In 2019, GIFF were having 100 films more than 65 countries, apart from 45 renowned film personalities from all over the world. There were gracious presence of envoys/diplomats ambassadors & cultural attaches of various countries, making it a truly International phenomena.

More than 5000 delegates from all over Indian & especially from the North eastern states were registered for the festival It was really a great experience being a part of this festival.

The Journey to GIFF 2019 started at morning Nov 2 & we reached srimanta sankardev kalakshetra by 6.00 pm. We

received our identity card & a beautiful hamper consist of magazine, time schedule & a map from GIFF, we were allotted our rooms at shilpagram on the first day (Nov 02). We visited Dr. Bhupen Hazarika Museum and went for our first film from world cinema '53wars' (53 worry). With as instruction session with the Director Ewa Bukowska, we enjoyed the jamming session which was performed by the volunteers of GIFF. & cultural programs performed by different delegates. By 9 pm we had our diner as per our teacher who guided us and dropped us to shilpagram.

Next morning (Nov. 03) we woke up and went for break fast & by 10 am we went for our 2nd day Films which we are interested to watch like ' haugh or Die' (Suomer Muiskin) Mics
World Cinema 'Busning' (Beoning)
World Cinema 'Earth' (Paangchu)
World Cinema 'Mistory of love'
Country focus '3faces' (se Rokh)
Rejion of Focus 'All joic can Eat Buddha'

Indian Panorama 'Bhayanakam'.
 Later, we enjoy the cultural programs & went for studio. There was different types of camera which were kept for information. We went for Dinner & drop Shilpagram. Last day (Nov. 04) of the journey, we started our morning by breakfast & packing up & went for the film. Which were North East Kalicidal Cope, Bulbul an sing, We

went to visit different museum and than, it was 3pm & we left the festival. This festival changed with colorful screening of classic films in a warm & friendly atmosphere conveying powerful social messages. The most powerful & effective medium of transmission of thought it is.
 ○○

সাৰ্থৰ

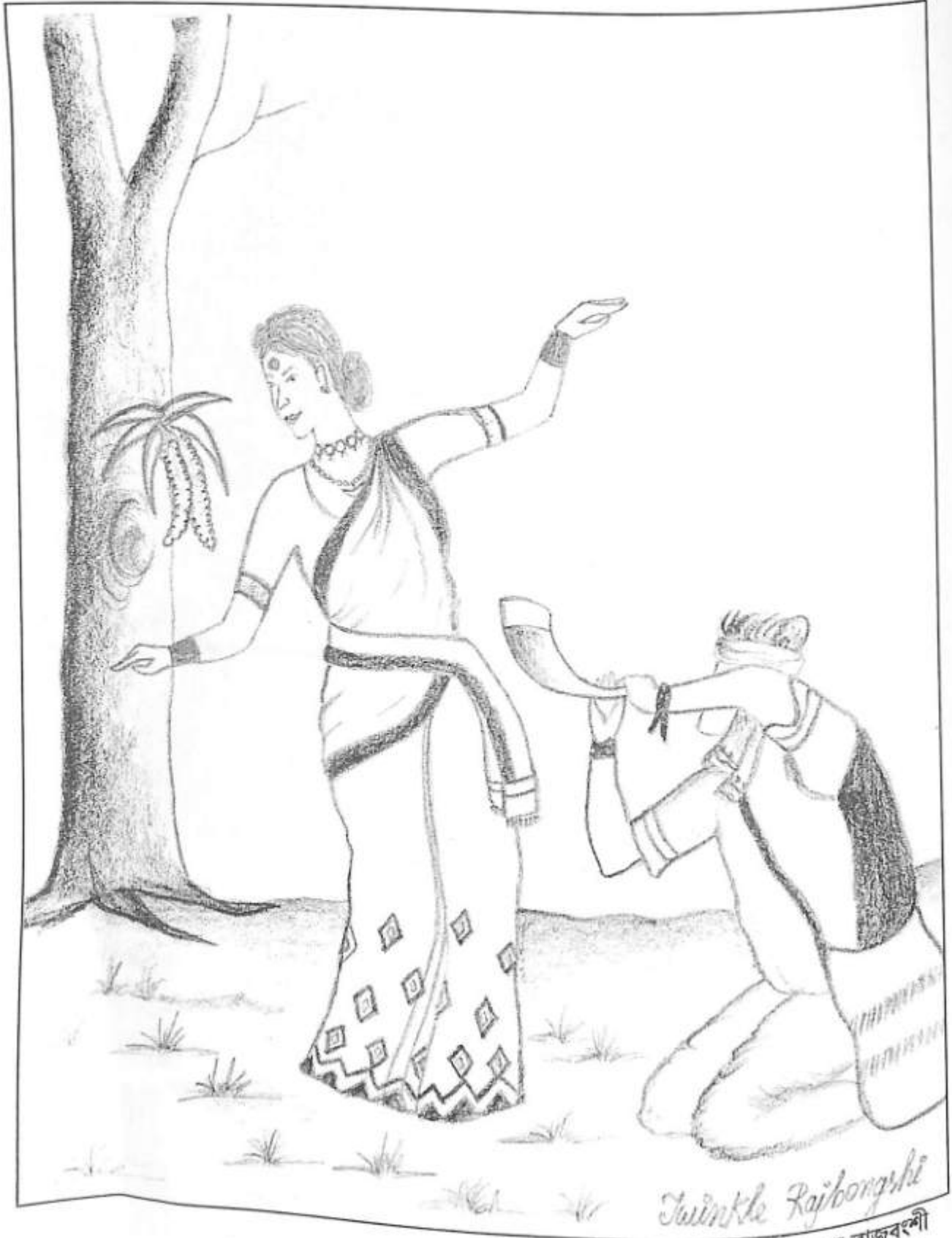
- ক) চাৰিটাকৈ ভৰি মোৰ, হাত হ'ল দুখন
 আনক মই কোলাত লগ
 যিমানৈই হওক ওজন।
 গ) মৌ নহয় মাখি নহয়, কৰে গুণ গুণ
 বামুণ নহয় কিন্তু কান্ধত লগুণ।
 ক) উঃ চকী খ) উঃ দিৱাচলাই গ) উঃ যঁতৰ

- খ) বগা বগা চাহাবৰ ক'লা টুপি
 এক মোহা মাৰিলে উঠে জ্বলি পকি।

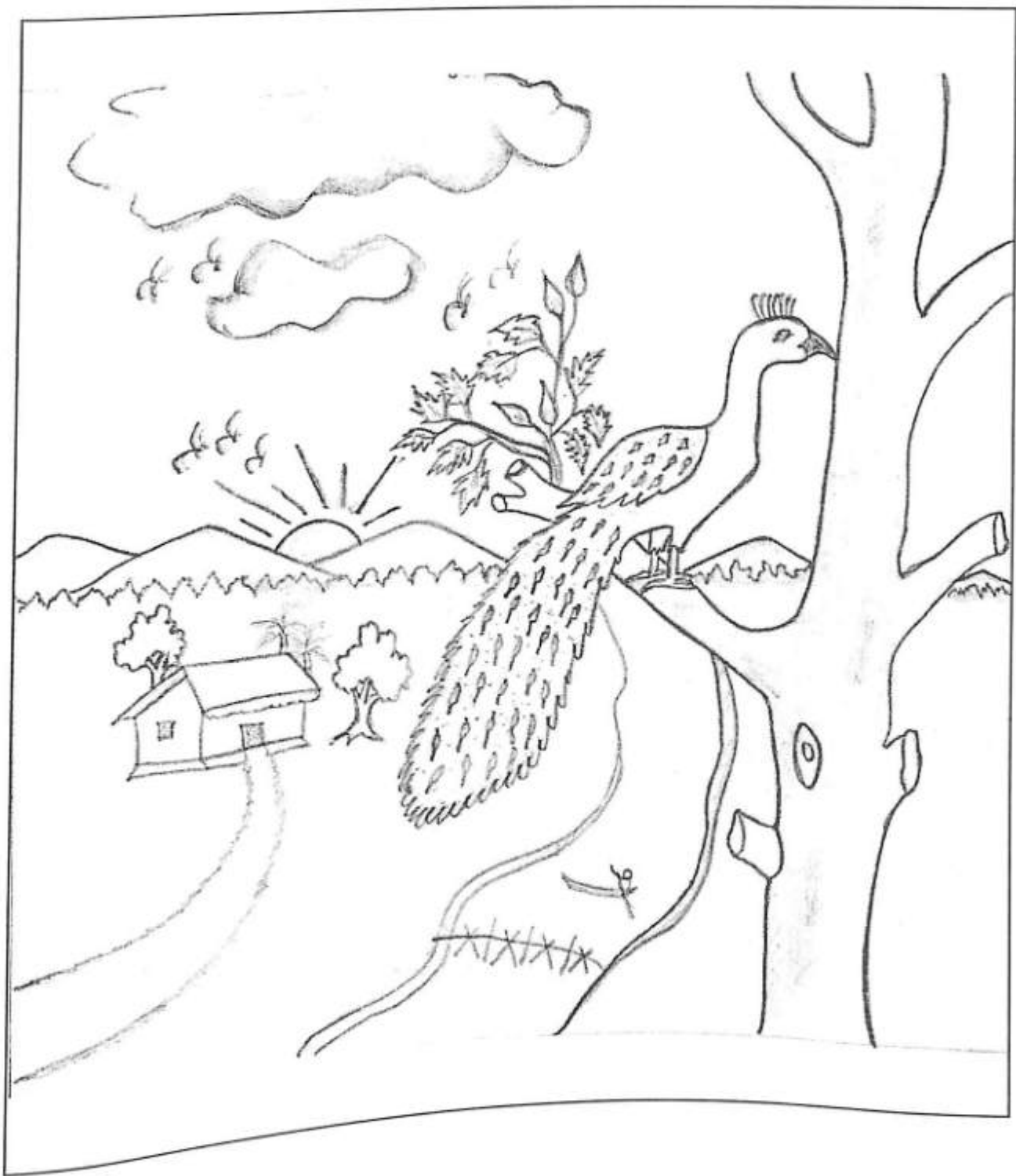
সংগ্ৰহ :
 তৰালি সুব্ৰথৰ
 উঃমাঃ প্ৰথম বৰ্ষ

ছবিতেও কথা কয়

Twinkle Rajbongshi

টুইংকেল রাজবংশী
উঃমাঃ দ্বিতীয় বর্ষ

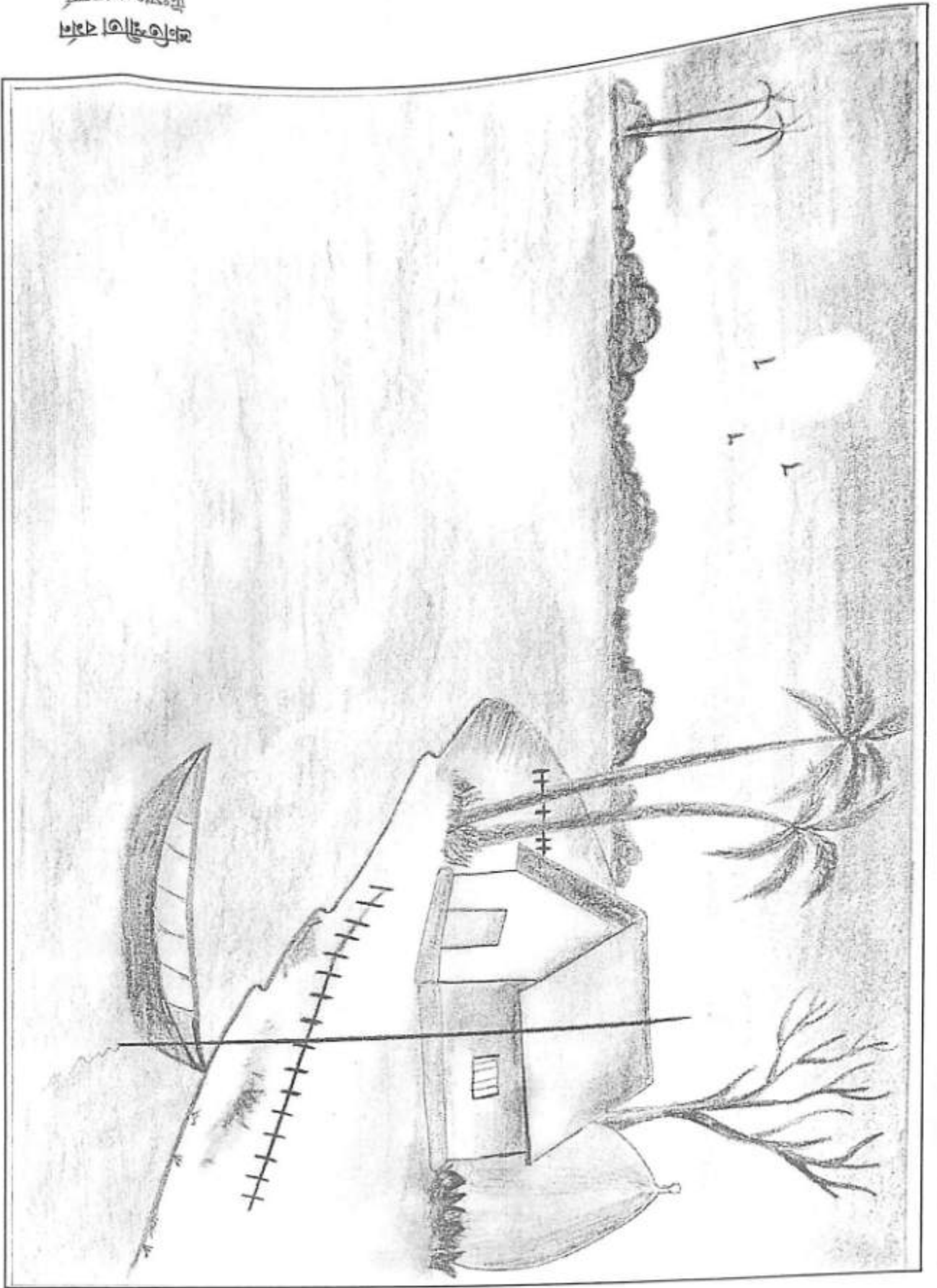

বর্ণালী সবকার
উঃমাঃ দ্বিতীয় বর্ষ

কামৰূপ নেহাৰ সাতিন
উঃমাঃ প্রথম বৰ্ষ

ସମାଜର ସୁଧାର
ସମାଜର ସୁଧାର

প্রতিবেদন শিতান

Report on activities conducted under Ek Bharat Shreshtha Bharat

एक भारत श्रेष्ठ भारत

for the month of January-February 2020

Date: 29-02-2020

Venue: Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya (PDUAM) Tulungia, Assam

Report by- Dr. Payal Dutta, Asstt. Professor, Deptt. of Management.

As per the action plan directed by RUSA, Assam regarding the institutional level activities to be conducted under Ek Bharat Shreshtha Bharat (EBSB) for the month of January-February 2020, three activities were carried out in the college on 28th February 2020, namely,

- Inauguration of a themed display board about the state of Rajasthan,
- Pledge taking ceremony on Swachh Bharat in the language of Rajasthan, and
- A Quiz competition on facts relating to the state of Rajasthan.

The daylong programme commenced with the inauguration of a themed display board in the college at 11.30 am. The theme concerned was "*History and Demography of the state of Rajasthan*". The display board has been hanged on the outer wall in the first floor of the college building.

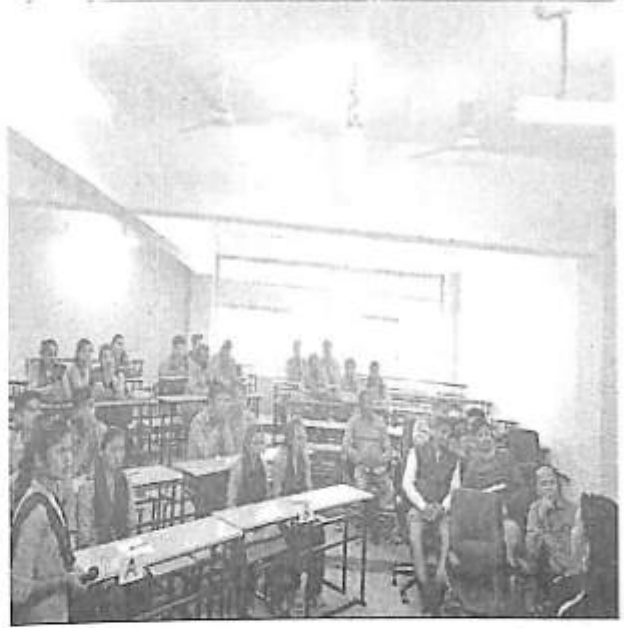
The event started with the presentation of a brief introduction on the Ek Bharat Shreshtha Bharat scheme and its significance in nation-building, which was forwarded by Dr. Payal Dutta, Nodal officer, EBSB, PDUAM Tulungia. Then, Dr. Gunindra Das, Principal of the college inaugurated the display board with the lighting of a lamp in the presence of the students and faculty members of the college. This was followed by a speech from the Principal throwing light on the role of the display board in generating awareness among the readers, especially the students, about the historical and demographic profile of the state of Rajasthan. Thereafter, the editor of the display board, Ms. Shilpi Mandal, a student of HS 1st year in the college addressed the gathering with the sharing of her experience in connection with the preparation of the display board. Finally, the first event of the day concluded with a vote of thanks presented by the EBSB Nodal Officer of the institution.

The second event was a *Pledge taking ceremony on Swachh Bharat in the language of Rajasthan* and it started at 12.15 pm. The students and teachers along with the Principal gathered at the open air theatre of the college premises to take the pledge. Dr. Payal Dutta, EBSB Nodal Officer of the institution publicly read out the pledge in Rajasthani language and others in the gathering were asked to repeat the lines after her. It took around 20 minutes to wind up the pledge taking ceremony.

Last but not the least, the third event of the day was a Quiz competition among the students of the college. The theme of the quiz competition was *"Socio-economic aspects of the state of Rajasthan"*. The competition was held in E-classroom No. 3 of the college and it started from 1.30 pm onwards. Dr. Nitashree Barman, Assistant Professor, Department of Accountancy conducted the competition as Quiz Master. There were four participating teams with two students each. About 50 students of the college were a part of the audience along with the teachers and Principal Sir. The competition continued for about one and a half hour. Apart from the participating teams, the audience also actively took part in the competition. At the end, the winning team and the first runners up were presented with a small token of appreciation and affection.

Finally the entire programme for the day came to an end with a concluding speech given by the EBSB Nodal Officer of the college.

Awardees under Best Practics for the Session 2019-20

1. H.S. Topper of the college: Tanisha Singha.
Award- 2500/- with an appreciation letter.
2. Award of Rs. 2000/- each under poor and meritorious category-
 - i) Sandhya Paul H.S. first year
 - ii) Zakirul Islam B.Com 1st sem
 - iii) Rakesh kurar Ray B.Com 1st sem
- 3) B.Com Topper of the College : Satyajit Mandal.
Award Rs. 3000/- with an appreciation letter.

Three days State Level Conference Organized at Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Bongaigaon

Dr. Kaushik Kishore Phukan
Asstt. Professor
Deptt. of Informantion Technology

The IQAC Cell of Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia, Bongaigaon has successful organized its first ever state level conference on Exploring start up opportunities and quality learning through NEP 2020 from 4th of March to 6th March 2021. The three days long conference was divided into four academic sessions, industrial visit and site seeing targeting mainly the student as well as teachers with an intention to promote knowledge on NEP-2020 along with the entrepreneurial spirit amongst the coming generation. The students, teachers and principals of different reputed colleges of Assam including 4 Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya (PDUAM) eranligul, PDUAM Dalgaon, PDUAM Amjonga, Abhayapuri College, Bongaigaon College, Birjhora

Mahavidyalaya College have joined the conference.

The inaugural session was graced by Dr. Manjil Basumatary, Academic Register, Bodoland University along with other respected dignitaries.

The first academic session was led by Dr. Rajesh Deb Barman, Department of commerce, Bodoland University and member of NEP-2020 implementation committee, Govt. of Assam who highlighted all views on National Education policy 2020. Another outstanding resource person Dr. Bibhas Chandra Das Purkayastha, former Principal Pandu College Guwahati and member of NEP 2020 implementation committee, Govt. of Assam delivered his speech on exploring start up opportunities through NEP 2020 in the 2nd academic session. He started the session brining principals of life quoting lines from Pt.

Deendayal Upadhyaya and made the session more involved.

Mr. Hemanta Rabha, project head, IIE Guwahati, also graced the 3rd academic session sharing his though provoking ideas regarding entrepreneur and entrepreneurship on 5th March 2021.

The resource person of 4th academic session Dr. Dibyajyoti Mahanta, Dean (study centre & academic (i/c)), Krishna Kanta Handique State Open University and member of NEP-2020 implementation committee, Govt. of Assam, who put the light on creation of conducive academics atmosphere for quality enhancement of learner through NEP-2020.

All the academic session were fruitful and very effective. Participants were actively participated in all the session.

Resource person of the respective academic session all participants to prepare project in their own interested field and in response, all participants skillfully prepared their projects.

The conference ended with sightseeing, industrial visit programme with a valedictory session.

At the end, Principal of the host college extended his satisfaction over grand success of the conference and thanked all participants coming from the different college of Assam for their sincere cooperation in successful completion of the conference. Further, he has also extended his vote of thanks to all teachers and staff of the host college.

With thanks. ○○

অমৃত বাণী :

এজন শিক্ষক হ'ব লাগিব শাৰীৰিকভাৱে উপযুক্ত, আবেগিকভাৱে ধীৰ-স্থিৰ, মানসিকভাৱে সজাগ, সামাজিকভাৱে কৰ্ম পটু আৰু আধ্যাত্মিক দিশত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভয় ভক্তি থকা লোক।

— দাৰ্শনিক এৰিষ্টটল।

সম্পাদকীয় প্রতিবেদন শিতান

Report from Vice President :

It was a proud moment for me to get elected as the Vice-president of the Union body of PDUAMT for the session 2020-21 with full support from the entire College. As I was elected as the Vice-president, my main responsibility was to assist the honourable President of the Union body. It was also my responsibility to look after the other Union body members and to support them. I tried my best to carry out my responsibility sincerely.

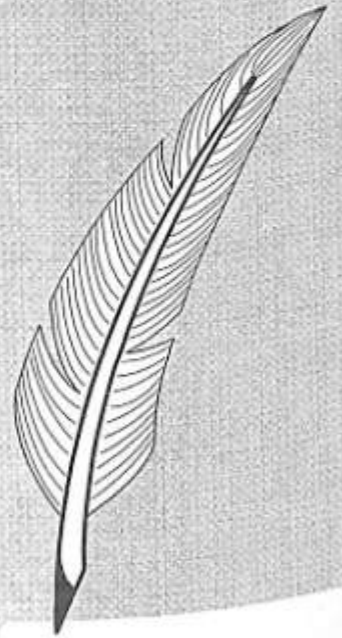
We, the Union body together conducted many programmes. We worked as a team and got success in all the events.

Like every year, the Saraswati Puja was celebrated on our campus this year too and I was glad to get the opportunity of leadership in the occasion. I, along with other Union body members and some of my friends and with the guidance of respected teachers, successfully organised the puja. We celebrated it as a proper and religious way.

Lastly, I am very glad to be in a Union body with such energetic people and positive mindsets. I would like to thank all the teachers and every student of the college who supported me and guided me through every obstacle. I would also like to thank the non-teaching staff of our college who always helped me whenever I was in need. ○○

Dibakar Ray
Vice-president
PDUAMTSU

Report from General Secretary :

অন্ধকাৰ সপোন
 উদিত সূৰ্যৰ এক হেঙুলী বহণ
 চুই চাবলৈ যাগে হেঁপাহৰ
 এক মধু অনুৰণন
 মোৰ বুকুত হাত থৈ
 ক'ব জানো কোনোবাই
 এইখনেই প্ৰথম
 সতেজ গভীৰ নিশাৰ অৰণ্য
 সকলো প্ৰাণী যত স্নানাম ধন্য
 নীৰৱ পৃথিৱীৰ
 মই এক অন্ধকাৰ স্বপ্ন।
 পোহৰ পিয়াসীৰ
 মইয়েই আলোক স্বপ্নৰ
 অনিৰ্বাণ শিখা একমাত্ৰ!

প্ৰতিবেদনৰ জপনামুখতে, সেইসকল উদ্যোগী আৰু নমস্য ব্যক্তিৰ
 প্ৰতি গভীৰ কৃতজ্ঞতাত মূৰ দৌৱাইছো, বিসকলৰ অক্লান্ত শ্ৰম আশাসুধীয়া
 প্ৰচেষ্টা আৰু সীমাহীন ত্যাগৰ বিনিময়ত বঙাইগাঁৱৰ দৰে এখন অনগ্ৰসৰ
 জিলাৰ ভিতৰতে লেখত ল'বলগীয়া আধুনিক বাণিজ্য আৰু বিজ্ঞান
 শিক্ষাৰ অনুষ্ঠানখন গঢ় লৈ উঠিছে লগতে স্বদেশ আৰু স্বজাতিৰ
 হিতাকাংক্ষী সকললৈ শ্ৰদ্ধাৰে প্ৰণিপাত জনাইছোঁ।

'পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়'ৰ ছাত্ৰ একতা
 সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ দৰে এক মহান আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ পদৱীত মোক
 যোগ্য বিবেচনা কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতি সেৱা
 আগবঢ়াবলৈ সুবিধা দিয়া বাবে মই মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ
 ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞতাৰে মূৰ দৌৱাইছোঁ।
 তলত মোৰ এবছৰীয়া কাৰ্যকালৰ এটি চমু আভাস দিয়াৰ চেষ্টা

কৰিলোঁ।

Nazir Hussain
 General Secretary
 PDUAMSU

শপত গ্ৰহণ :

‘ছাত্ৰ একতা সভা’ৰ সাধাৰণ সম্পাদক পদত নিৰ্বাচিত হোৱাৰ পিছতেই সভাৰ সংবিধান অনুসৰি আন আন বিভাগৰ বিভাগীয় সম্পাদক-সম্পাদিকা সকলৰ স’তে মই শপত গ্ৰহণ আৰু পদ গ্ৰহণ কৰোঁ।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ ইউনিফৰ্ম প্ৰস্তুত :

কাৰ্য্যৰ গ্ৰহণ কৰিয়েই ‘ছাত্ৰ একতা সভা’ৰ সাধাৰণ সম্পাদক অৰ্থাৎ মোৰ নেতৃত্বত আৰু ‘ছাত্ৰ একতা সভাৰ মাননীয় সভাপতি ড° গুণীন্দ্ৰ দাস ছাৰৰ সভাপতিত্বত প্ৰথমখন কাৰ্যনিৰ্বাহক বৈঠক অনুষ্ঠিত কৰা হয়। কাৰ্যনিৰ্বাহকৰ সিদ্ধান্ত মৰ্মে পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে সম্পাদক-সম্পাদিকা সকলৰ বাবে বিশেষ ইউনিফৰ্ম প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হয়।

নবাগত আদৰণি ও বিদায় সভা :

কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ মাত্ৰ ২০ দিন পিছতেই “ছাত্ৰ একতা সভা”ৰ তত্বাৱধায়ক মাননীয় অধ্যাপক ড° কৌশিক কিশোৰ ফুকনৰ নিৰ্দেশত এক কাৰ্যনিৰ্বাহক বৈঠক অনুষ্ঠিত কৰা হয় আৰু উক্ত বৈঠকৰ সিদ্ধান্ত মৰ্মে (২০১৯-২০) বৰ্ষৰ “ছাত্ৰ একতা সভা”ৰ নেতৃত্বত অনুষ্ঠিত হ’বলগীয়া ‘নবাগত আদৰণি ও বিদায় সভা’ কৰাৰ মহামাৰীৰ বাবে আয়োজিত কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাছিল। সেই হেতুকে উক্ত অনুষ্ঠানটো মোৰ নেতৃত্বত ২৩-০১-২০১১ ইং তাৰিখে পুনৰ আয়োজিত কৰা হয়। উক্ত অনুষ্ঠানটিত মুখ্য অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকে বৰনগৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মাননীয় ড° বীৰেণ চক্ৰৱৰ্তী, তেখেতৰ প্ৰেৰণাদায়ক ভাষণৰে আমি নবাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক আদৰি লওঁ আৰু বৰ্ষ যোগাসিত উত্তীৰ্ণ হোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক বিদায় জনাবলৈ সক্ষম হওঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ :

আন এক কাৰ্যনিৰ্বাহক বৈঠকৰ সিদ্ধান্ত মৰ্মে প্ৰতিভাৰ উৎসৱ “মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ” ২৩-০২-২০২১ ইং তাৰিখৰ পৰা ২৭-০২-২০২১ ইং তাৰিখলৈ অনুষ্ঠিত হোৱা মহাবিদ্যালয়ৰ পতকা উভোলনেৰে শুভাৰম্ভ কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মাননীয় ড° গুণীন্দ্ৰ দাসে। চাৰিদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বিভিন্ন দিশত থকা সুপ্ত প্ৰতিভাৰ চিনাক্ত আৰু বিকাশ কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হয়, অন্তিম দিনাখন মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ পৌৰহিত্যত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ জৰিয়তে অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ বাবে বহুগীয়া ক’লা সংস্কৃতিৰ সময়ৰ সংমিশ্ৰণৰ আভাস দাঙি ধৰাৰ উদ্দেশ্যে সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উত্তৰ শালমাৰা মহকুমাৰ এচ ডি পি ও মাননীয় শ্ৰীযুত হেমেন দাস, মুখ্য অতিথি আৰু ভাৰতীয় সৈন্যবাহিনীৰ মুখ্য পদাধিকাৰী চি. ও. মেজৰ নিৰাজ সিং বিশিষ্ট অতিথি ৰূপে উপস্থিত থাকি মুকলি ও বাঁটা বিতৰণী সভাৰ শুভাৰম্ভ কৰি বিভিন্ন প্ৰেৰণামূলক ভাষণৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক উৎসাহিত কৰে।

শিক্ষামূলক ভ্ৰমণ :

‘ছাত্ৰ একতা সভা’ৰ উদ্যোগত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক শিক্ষামূলক

ভ্ৰমণৰ বাবে মেঘালয়ৰ এক সুন্দৰ পৰিবেশৰ মাজত লৈ যাবলৈ সক্ষম হওঁ।

ছাত্ৰ জিৰণি আৰু ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা নিৰ্মাণ :

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ অতিকৈ আৱশ্যক হৈ পৰা ছাত্ৰ আৰু ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা নিৰ্মাণ আৰু লাগতীয়াল সামগ্ৰীৰ যোগান দিয়াৰ বাবে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে বিভিন্ন ধৰণৰ আলোচনাৰ মাধ্যমেৰে এক স্থায়ী ছাত্ৰ আৰু ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা নিৰ্মাণ আৰু প্ৰয়োজনীয় সকলো সামগ্ৰী যোগানত সাফল্য লাভ কৰোঁ।

স্থায়ী মটৰ চাইকেল পাৰ্কিং কোঠা নিৰ্মাণ :

বিগত 'ছাত্ৰ একতা সভা'ৰ পৰামৰ্শ অনুসৰি এইবছৰো আমাৰ 'ছাত্ৰ একতা সভা'ই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মটৰ চাইকেল সমূহ নিৰ্দিষ্ট স্থানত সুৰক্ষিত ভাবে পাৰ্কিং কৰিব পৰাকৈ এটি স্থায়ী পাৰ্কিং কোঠা নিৰ্মাণৰ বাবে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়লৈ আবেদন আকাৰে দাবী জনাওঁ। উক্ত আবেদনত সন্মতি ৰাখি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সুবিধাৰ হ'কে পাৰ্কিং কোঠাৰ ব্যৱস্থা হাতত লয় আৰু ই ফলপ্ৰসু হৈ উঠে।

অন্যান্য কাৰ্য :

তুলুঙীয়া, কাকৈজানা, সিদলসতী, শালমাৰা ইত্যাদি বিভিন্ন স্থানৰ পৰা মহাবিদ্যালয়লৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুগম যাতায়ত ব্যৱস্থাকৰণৰ বাবে টেম্পু এচ'চিয়েচনৰ সৈতে বিভিন্ন ধৰণৰ আলোচনাত মিলিত হওঁ।

ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথ আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সংযোগী পথৰ সংযোগস্থলী সুচলীকৰণ, মহাবিদ্যালয়ৰ এখন স্থায়ী খেলপথাৰ আদিৰ সু-ব্যৱস্থা কৰাৰ দৰে বিভিন্ন উন্নয়নমূলক কাৰ্যসূচীৰ ওপৰত বিভিন্ন বিভাগীয় বিষয়াসকলৰ সৈতে আলোচনাত মিলিত হওঁ।

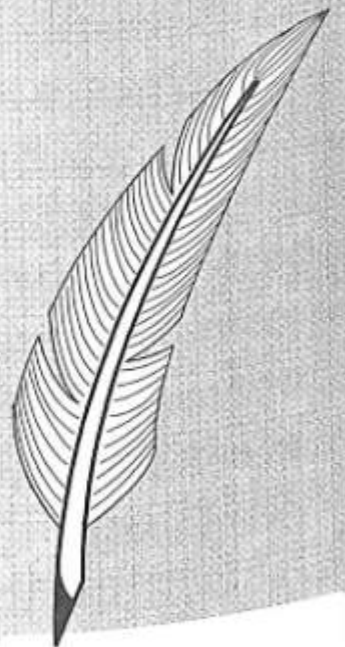
'মোৰ কৰ্মই মোৰ ধৰ্ম' বাক্য শাৰীক মূলমন্ত্ৰ হিচাপে লৈ পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়ৰ তথা ছাত্ৰ সমাজৰ উন্নতিৰ হকে কাম কৰিবলৈ মই সদায় দৃঢ়প্ৰতিজ্ঞ। ○○

Report of cultural secretary :

I feel very privileged for having the opportunity to do my duty as the cultural secretary for the academic year 2021-22. It has been delightful experience throughout the year organizing various events. Our first event was fresher's and farewell ceremony organized on 23-01-2021. The purpose of the fresher's party was to welcome new batch of students and feel connected as an integral part of our collage. The principal of Barnagar collage Dr. Biren Chakrabarti was invited as the chief guest on the occasion of fresher's and farewell ceremony. After that, we organized Saraswati Puja on 16-02-21. On the auspicious day of Saraswati Puja, the student and faculty of our college came together to seek the blessing of the goddess of knowledge, music, art and culture. The festival was celebrated with the presence of all the students, staffs and faculty of our college. Thre after we organized college week from 23-02-2021. various competitions were organized for both girls and boys. All student from H.S 1st year to B.com 5th sem. participated with great favor and skill. At the end of the day of program, we organized cultural rally and prize distribution function. The winners were awarded different attractive prizes. In that day SDPO – Heman Das and Indian Army Co- Major Niraj Singh was invited as the chief guest. All student teacher and invited guests enjoyed the sport meet. I take this opportunity to thank our cultural advisor and respected principal sir for encouragement and continuous support and guidance. I hereby also thank all our teaching and non-teaching staff and students for their valuable support. ○○

Dhritushmita Barman
Cultural secretary.
PDUAMSU

Report from Debate Secretary :

Debate and symposium related competitions were held at our college (PDUAM) premises during the college week held from 23 Februaryy 2021 to 27 February 2021. I feel fortunate for having the opportunity to do my duty as a Debate and symposium Secretary for the academic session 2020-21. It has been a delightful experience while organising various competitions.

Our first competition was debate competition which was held on 25th February 2021. The aim of the competition was to know public speaking skills of the student and teach them to articulate white expressing their thought and opinions.

Then, after debate competition quiz competition was held. The last competition was extempore speech which was held on 26 February 2021. These three competition were full of ..., and full of knowledge.

And here, I take the opportunity in thank our debate and symposium advisor Dr. Raju Subba sir for his guidance. I also like to thank our respected principal sir Dr. Gunindra Das for his and support and lastly also take the opportunity to thank our teaching and non teaching staff and students for theis help and support. ○○

Priya Thapa
Debate secretary.
PDUAMSU

Report from Major Games Secretary :

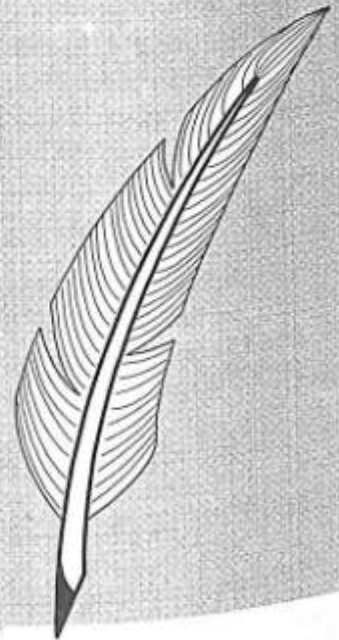
I was selected as the Major Games secretary of the college for the session 2020-21 with the support of the entire college. My main role was to conduct various major games like cricket, volleyball etc. Since the day of oath taking I have been trying my best to carry out my responsibilities sincerely.

The college week in our college began from 23.02.21 to 27.02.21. My main focus was to make year college week comparatively more successful than other years. But I found shortage of some sports utensils in the college. So, I took a step forward to purchase those items along with my other union body members. I feel proud to say that the participation of student in every event was comparatively higher than other years. All the games and sports were carried out smoothly under the supervision of our experience teachers. We have observed every event closely and found some great athletes who are able to bring medals to our college in some events like youth festival, inter college etc. We are planning to participate in such events.

It was a great experience for me to be a part of union body. Lastly I would like to thank all the teachers and students of our college. A special thank to the teachers in charge and the members of union body. ○○

Manash Ray
Major Games secretary.
PDUAMSU

Report from Social Service Secretary :

Rakesh Kumar Ray
Social Service secretary.
PDUAMSU

Being a youth of this locality. I always wanted to do something for my village and its people. Thus getting the opportunity of being Social Service Secretary of the College was something that I did not want to miss.

Since there was not any candidate against me, I got selected directly as the Social Service Secretary of our college. I felt so happy and blessed as I got the opportunity which I always wanted.

To be honest, I have been totally failed the provide justice to my post till now. Although I have some plans which I will definitely try to do once this unwanted holidays get over. The major of those plans is regarding the upcoming world Environment day which I and other members of Union Body will try to celebrate.

Lastly, I feel glad to be in such a Union body with the people who always motivate me to do something for the society. I am thankful to each and every member of the Union Body. ○○

Report of the Boys Common room secretary :

I Master Sanjay Sarma, the boys' common room secretary, feel honoured to be part of the 4th edition of 'Bortila'.

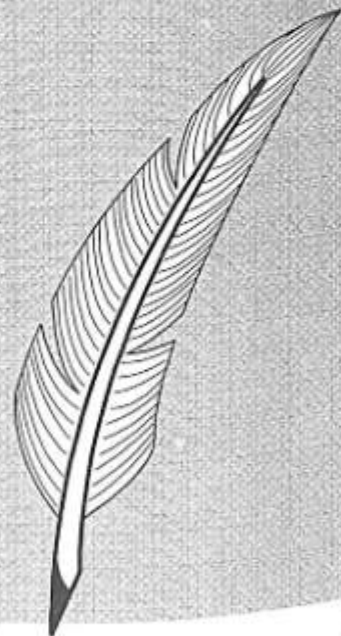
At present, there is a permanent boys' common room in our institution where student can enjoy their free time by playing different games and activities. It provides every facility which are required for extra curricular activities and a new table was added.

The college week was held from 23th to 27th Feb. 2020. In this college week four indoor games were organized by boys common room table tennis, Arm wrestling, carom. I am immensely happy for such a great response that was shown by our students by participating in almost in each and every event.

I express my deepest sense of thankfulness and gratitude to our boys common room incharge Mr. Atanu Mishra sir for continuous support and our dear Principal Dr. Gunindra Das sir for his great support. Last but not the least, I would also like to thank all the students for their instant help and support. ○○

Sanjay Sarma
Boys' Common room
secretary
PDUAMSU

Report from Girls Common room Secretary :

I was selected as the Girls Common Room, Secretary for the session 2020-21. There is a need for personal space especially for girls who are young adults. This is very essential for them to interact, discuss with their counterparts and also rest if and when needed. This room forms as a safe corner for our girls if needed be. This space has been designed to give female students a place to relax, study, have informal discussion in free time.

The common room contains chair, table, desks, first aid, dressing mirror and many necessary items.

I tried my best to maintain a hygienic atmosphere in the Girls Common Room and a proper cleaning every week. As I was given the responsibility to conduct games during college week, I have done my best and organised almost all possible games there like-mehendi competition, chess, carrom, hair style competition etc.

Lastly, I thank my Union numbers for helping me in taking positive decisions and also advising me when it was necessary. ○○

Bhoniti Ray
Girls' Common room
secretary
PDUAMSU

Report from Mazagine Secretary :

ড° নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈ বাইদেৰে ঠিকেই কৈছিল : “সঁচাকৈয়ে জীৱনতকৈ ডাঙৰ কবিতা আৰু একো নাই। জীৱন এক অনন্ত কবিতা বুজাৰ-নুবুজাৰ, জোনাকৰ-ধুমুহাৰ, পোৱাৰ-নোপোৱাৰ, পাই হেৰুওৱাৰ, কোমলতাৰ, স্বপ্নৰ, সৌন্দৰ্যৰ, পোহাৰৰ, অন্ধকাৰৰ, যন্ত্ৰণাৰ নিসংগতাৰ, অসহায়ৰ, কঠিনতাৰ, সত্য উচ্চাৰণৰ, শোষণৰ, দন্ধতাৰ, কাতৰৰ, আৰ্তনাদৰ, অশ্ৰুৰ, প্ৰতিজ্ঞাৰ।”

জীৱনে আমাক অনেক কথাই শিকায়। অভিজ্ঞ কৰে। হাৰি যোৱা যুঁজখনৰ শেষত পোহৰৰ কথা কয়। জীয়াই থকাৰ প্ৰেৰণা যোগায়। এইদৰে আমি ক্ৰমাৎ এটা বঙচুৱা বেলিলৈ পৰিণত হওঁ। জীৱনক উপভোগ কৰোঁ। বহুতে আকৌ নেতিবাচকতাৰে জীৱনটোক কৰি তোলে বৰ্ণহীন এটা দোমোজা সাঁথৰ।

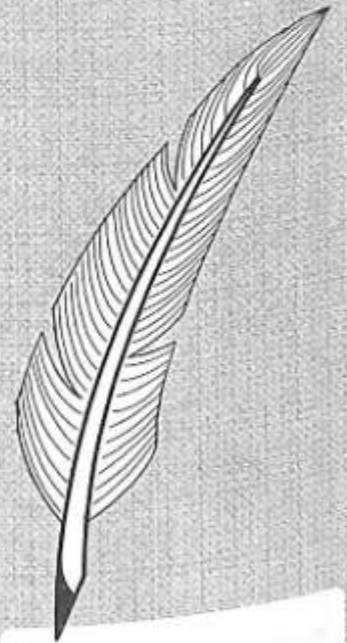
স্কুল-কলেজত পোনপটীয়াভাবে ছাত্ৰ বাজনীতিৰ লগত জড়িত হোৱাৰ সূত্ৰে প্ৰত্যক্ষ কৰিছোঁ বিভিন্ন ভাল বেয়া দিশ। সঞ্চয় কৰিছোঁ বিভিন্ন অভিজ্ঞতা। প্ৰত্যক্ষ কৰিছোঁ কিদৰে কিনা-বেচা কৰা হয় বিবেক, কিদৰে ক্ষমতাৰ অপপ্ৰয়োগৰে হৈ পৰিব পাৰি ইতিহাসৰ বুকুৰ আদিম হিটলাৰ।

অথচ বিদ্যালয়-মহাবিদ্যালয়ৰ নিৰ্বাচন জীৱনৰ এক নিমিত্ত অংশহে মাথোন। ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্যৰ ‘মৃত্যুঞ্জয়’ত গোহানীয়ে ঠিকেই ভাবিছিল স্বাধীনতা পালে মানুহবোৰ ভাল হ’বনে নহয়। আমি আশা কৰিছোঁ-মানুহবোৰ ভাল হ’ব। ফুল তৰা গানৰ সপোন দেখিব।

সপোনবোৰ খেদি খেদিয়েই এদিন পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়াৰ দুৱাৰডলিত উপস্থিত হৈছিলোঁ। ২০২০-২১ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত আলোচনী সম্পাদকৰ পদটোৰ বাবে মই প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা আগবঢ়াইছিলোঁ। এই ক্ষেত্ৰত মোক মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা শিক্ষক-কৰ্মচাৰীৰ উৎসাহ - উদ্দীপনাই মোক জয়ী হোৱাত সহায় কৰিছিল যাৰ ঋণ মই জীৱনত শুজিব নোৱাৰিম। এই ছেগতে তেওঁলোকলৈ মই কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই আগবঢ়ালোঁ।

Shanaz Parbin
Magazine secretary
PDUAMSU

সম্পাদক হিচাপে দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ লগে লগে মহাবিদ্যালয়ৰ সুস্থ পৰিবেশ বজাই ৰখাৰ লগতে সৰ্বাংগীন উন্নতিৰ হেতু সংকল্প লৈছিলোঁ। বিশেষকৈ সাহিত্যৰ দিশৰ লগত জড়িত থাকি এই দিশটোক আগবঢ়াই নিবলৈ প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হৈছিলোঁ। প্ৰথমতে মোৰ সন্মুখত আহি পৰিছিল ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা দেৱৰ মৃত্যুৰ দিনটোত (১৭ জানুৱাৰী) গোটেই বিশ্বতে পালন কৰা শিল্পী দিৱস। এই ক্ষেত্ৰত অভিজ্ঞতাশূণ্য মই শ্ৰদ্ধাৰ তত্বাৱধায়ক তথা সাহিত্য চৰ্চাৰ সময়য়ক ড° বনলতা দাস বাইদেউৰ হাতত ধৰি পেলাইছিলো কৰ্তব্যৰ প্ৰথমটো খোজ। এই সমাৰোহত মোৰ বিভাগৰ অধীনত আগতীয়াকৈ আৰু থিতাতে লিখা ৰচনা প্ৰতিযোগিতা, জ্যোতি নৃত্য, জ্যোতি সংগীত, ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতি প্ৰসাদ আগৰৱালাদেৱৰদ্বাৰা ৰচিত কবিতা আদিৰ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈছিল।

দ্বিতীয়তে, মোৰ সন্মুখত আহি পৰিছিল বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সমাৰোহ। এই সমাৰোহত মোৰ বিভাগৰ অধীনত আগতীয়াকৈ আৰু থিতাতে ৰচনা প্ৰতিযোগিতা, কবিতা আবৃত্তি আৰু হস্তশিল্প প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈছিল।

মহাবিদ্যালয় সমাৰোহত মোৰ কাৰ্যকালত পোনপ্ৰথম বাৰৰ বাবে হস্ত-শিল্প প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈছিল। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ অন্তিম দিনা আমন্ত্ৰিত কৰি অনা ভাৰতীয় সৈন্যবাহিনীৰ মুখ্য পদাধিকাৰী চি. ও. মেজৰ নিৰাজ সিং বিশিষ্ট অতিথি ৰূপে উপস্থিত থাকি আমাৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা 'অনুৰণন' খনি উন্মোচন কৰে। লগতে বিভিন্ন প্ৰেৰণামূলক ভাষণৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক উৎসাহিত কৰে। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী বিভাগৰ অধীনত অনুষ্ঠিত প্ৰতিযোগিতা সমূহত যথেষ্ট ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অংশগ্ৰহণ, উৎসাহ আৰু সঁহাৰি পাইছিলোঁ আৰু আশাকৰোঁ আগস্তক দিনতো অংশগ্ৰহণকাৰীৰ সংখ্যা আৰু অধিক বৃদ্ধি পাব আৰু নতুন সৃষ্টিৰ ধাৰা অব্যাহত থাকিব।

২০২০-২১ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ এজনী সদস্য হিচাপে মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিটো কাৰ্যসূচীত নিষ্ঠাৰে সেৱা আগবঢ়াইছিলোঁ। ব্যতিক্ৰমী কাৰ্যসূচীৰে অনুষ্ঠিত কৰা সৰস্বতী পূজা, নৱাগত আদৰণি ও বিদায় সভা, ইয়াৰ উপৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয় তিনিদিনৰ বাবে অনুষ্ঠিত কৰা শৈক্ষিক বিষয়ৰ ৰাজ্যিক সন্মিলনখনত সক্ৰিয়ভাৱে জড়িত হৈ পৰিছিলোঁ।

একোখন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচয় ইয়াৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰই বহন কৰে। আলোচনী সম্পাদক হিচাপে মোৰ দায়িত্ব আছিল বাৰ্ষিক আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰাটো। আৰম্ভণিৰে পৰা নিজৰ দায়িত্ব মূৰ পাতি লৈ তত্বাৱধায়ক বাইদেউৰ স'তে ব্যতিক্ৰমী প্ৰচেষ্টাৰে আলোচনীখন সজাই পৰাই তোলাৰ সংকল্প আগত ৰাখি কৰ্তব্যত ব্ৰতী হৈছিলোঁ।

আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰাৰ বেলিকা আৰু সাহিত্য বিভাগৰ কাৰ্যসূচীসমূহ ৰূপায়ন কৰোঁতে মোক দিহা পৰামৰ্শৰে অনুপ্ৰাণিত কৰা তত্বাৱধায়ক ড° বনলতা দাস বাইদেউ আৰু বৰ্ণা শৰ্মা বাইদেউ তথা মোৰ

কাৰ্যকালৰ প্ৰতিটো খোজত সহায় আৰু পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গুণীন্দ্ৰ দাস মহোদয়লৈ বিশেষ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

মোক বিভিন্ন বিষয়ত দিহা-পৰামৰ্শ আৰু সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মোৰ বাণিজ্য বিভাগৰ প্ৰতিজন শিক্ষাগুৰু তথা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিজন শিক্ষাগুৰু, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰীবৃন্দ প্ৰকাশক গোষ্ঠীক মোৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সমূহ সদস্যক মোৰ ভাতৃপ্ৰতীম নাজিব হুছেইন, দিৱাকৰ ৰায়, মানস ৰায় তথা সহপাঠী আকিবুৰ হুছেইন, বাকেশ ৰায়, মানস কুমাৰ ৰায়, প্ৰিয়া থাপা, ভনীটি ৰায়, ছনজয় কুমাৰ আৰু মনলৈ নহা অনেকজন।

যি কি নহওঁক যথেষ্ট পলমকৈ হ'লেও সীমিত জ্ঞানেৰে এখন আলোচনী আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিলো। ইয়াৰ মানদণ্ড আপোনালোকৰ বিচাৰ্য বিষয়। এজন অনভিজ্ঞ সম্পাদক হিচাপে আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰোঁতে অজানিতে হোৱা ভুলবোৰৰ বাবে মই ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী।

সদৌ শেষত পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয় তুলুঙীয়াৰ তথা ছাত্ৰ একতা সভাৰ সৰ্বাংগীন দিশৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিছোঁ।

জয়তু প.দী.উ.আ.ম. তুলুঙীয়া।

জয়তু প.দী.উ.আ.মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা।

জয় আই অসম।

Commerce Stream :

Dr. Nitashree Barman
Accountancy Deptt.

Chayanika Devi
Accountancy Deptt.

Parag Pachani
Management Deptt.

Dr. Pranjal Morang
Environmental Sc. Deptt.

Dr. Kishore Kumar Das
Mathematics Deptt.

Dr. Saurabhjyoti Hazarika
Physics Deptt.

Atanu Mishra
Accountancy Deptt.

Samaresh Nandy
Management Deptt.

Lakshyajit Shyam
Commerce Deptt.

Dr. Koushik Kishore Phukan
Information Tech. Deptt.

Dr. Anamika Sarma
Mathematics Deptt.

Chetana Hansu
Botany Deptt.

Teaching staff

Dr. Haripriya Dutta
Accountancy Deptt.

Dr. Raju Subba
Management Deptt.

Barna Sarma
Assamese Deptt.

Dr. Chunchum Doloi
Statistics Deptt.

Jiten Baro
Mathematics Deptt.

Ananya Das
Accountancy Deptt.

Dr. Kabita Kalita
Management Deptt.

Dr. Banalata Das
Assamese Deptt.

Dr. Ritaparna Sarma
Zoology Deptt.

Pratyashi Tamuli
Accountancy Deptt.

Dr. Payal Dutta
Management Deptt.

Dr. Dibakar Maut
English Deptt.

Gayatree Hazarika
Zoology Deptt.

Non Teaching Staff

Banasri Deka
Librarian

Anupam Sarma
Asstt. Librarian

Sirojit Kalita

Bhagyalakshmi Barman

Darpan Medhi

Sanjib Kalita

Jumindergwra Daimary

Rumi Ray

Pabitra Ray

Bhupati Ray

Union Body 2020-21 :

Dr. Kaushik Kishore Phukan
Union Incharge

Dr. Banalata Das
Incharge of Magazine

Dr. Pranjal Morang
Incharge of
Major & Minor Game

Dr. Raju Subba
Incharge of Debate &
Symposium

Atanu Mishra
Incharge of Boy's
Common Room

Pratyashi Tamuly
Incharge of Girl's
Common Room

Kishore Kumar Das
Incharge of
Social Service

Nazir Hussain
G.S

Dibakar Ray
V.P.

Akibur Rahman
A.G.S.

Dhritismita Barman
Cultural Secretary

Sahanaj Parbin
Magazine Secretary

Manash Ray
Major Game Secretary

Manish Kr. Ray
Minor Game Secretary

Priya Thapa
Debate & Symposium Secretary

Sanjay Sarma
Boy's Common Room Secretary

Bhanita Ray
Girl's Common Room Secretary

Rakesh Kr. Ray
Social service Secretary

View of State Level conference, 2021

View of State Level conference, 2021

View of State Level conference, 2021

View of Cultural rally, 2021

View of Cultural rally, 2021

View of Freshmen Social & Farwell, 2021

View of State Level conference, 2021

View of State Level conference, 2021

Prize distribution ceremony of College week, 2021

View of Freshmen Social & Farewell of, 2021

View of Freshmen Social & Farewell of, 2021

View of Freshmen Social & Farewell of, 2021

View of Freshmen Social & Farewell of, 2021

View of Freshmen Social & Farewell of, 2021

View of Freshmen Social & Farewell of, 2021

View of Wall Magazine, 2021

View of Freshman social & Farewell, 2021

View of Felicitation to the successful first batch students of our college

View of celebration of Silpi Divas, 2021

View of Silpi Divas organized by Literary society

View of Silpi Divas, 2021

View of Silpi Divas, 2021

View of three days state level conference program, 2021

View of three days state level conference inauguration program, 2021

MR. PDUAM and Miss PDUAM during College week of (2020-21)

Heman Das, Hon'ble SDPO, Abhayapuri Attended as a chief guest in the College week program

Cultural rally of PDUAMT students

Bride and Bridegroom during college week

Boys and girls Bihu group during cultural rally

Kartik Bihu group during College week

Students during picnic in Ukiam (Meghalaya Border)

View of Republic day, 2021